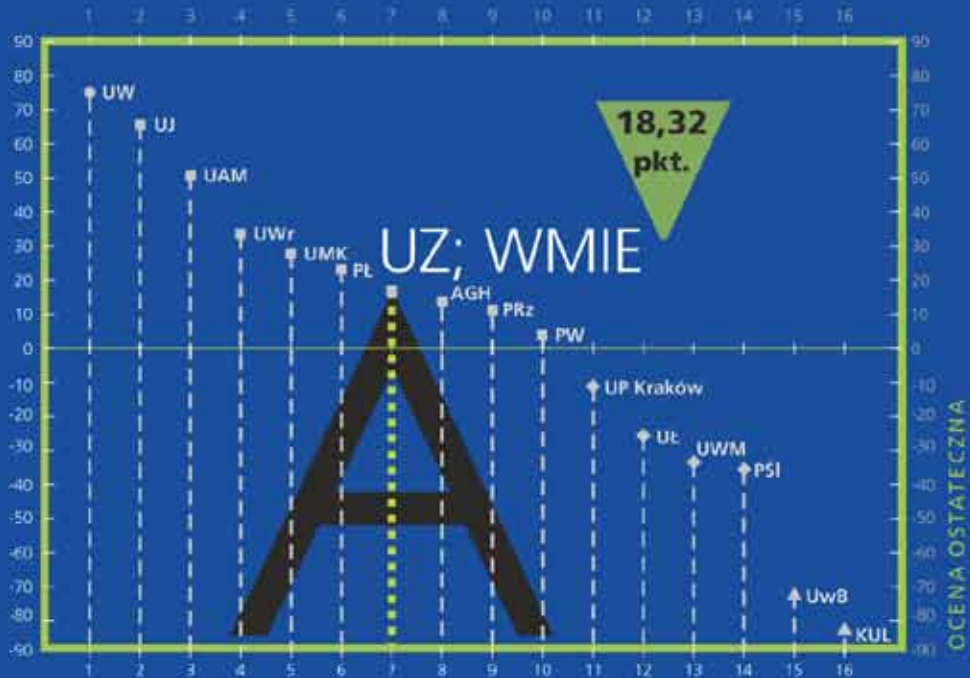
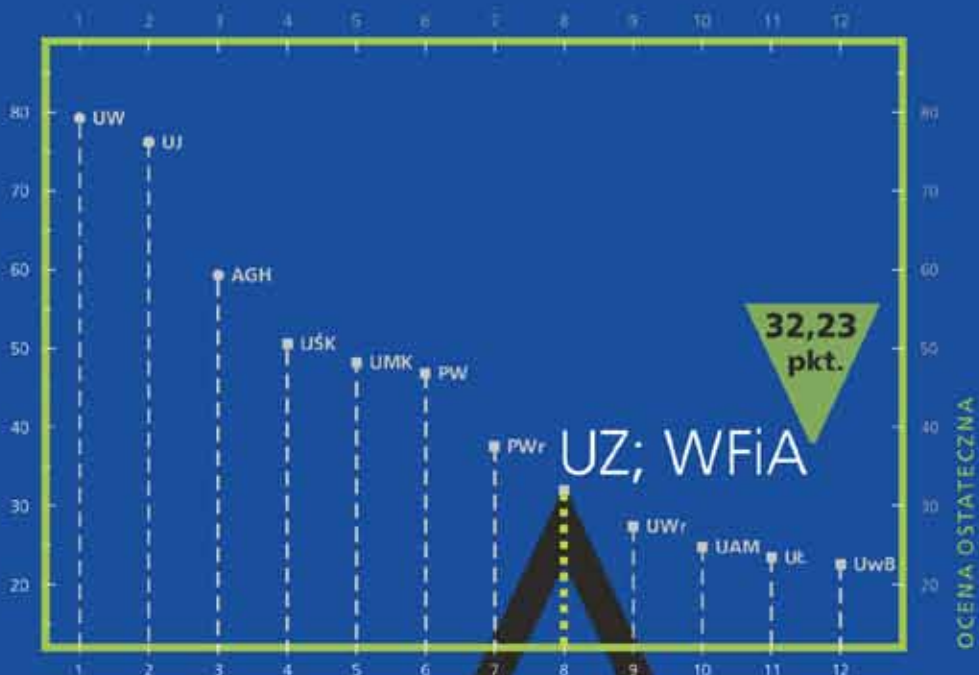

RANKING JEDNOSTEK

- Kategoria naukowa A
- Kategoria naukowa B
- Kategoria naukowa C
- ▲ Kategoria naukowa D

- Kategoria naukowa A
- Kategoria naukowa B

RANKING JEDNOSTEK

WYDZIAŁ
FIZYKI I ASTRONOMII
oraz
WYDZIAŁ MATEMATYKI,
INFORMATYKI I EKONOMETRII
z kategorią A

fol. MAMERT JANION,
KAZIMIERZ ADAMCZEWSKI

w numerze:

MAGDALENA GRZYCUK / Z obrad Senatu	4
MAGDALENA GRZYCUK / Zarządzenia JM Rektora	6
EWA SAPENKO / Nagrody Prezydenta Miasta dla profesorów!	9
EWA SAPENKO / Inauguracja roku akademickiego 2013/2014	10
KATARZYNA KWIECIEŃ-DŁUGOSZ / Koncert inauguracyjny: Mistrz i uczennica	12
NOWA HABILITACJA:	
KATARZYNA KWIECIEŃ-DŁUGOSZ / dr hab. Barbara Literka	13
JANUSZ GIL / Analiza kategoryzacji wydziałów uczelni wyższych	15
JERZY LESZKOWICZ-BACZYŃSKI, DOROTA SZABAN / Wyniki badania losów absolwentów UZ	24
ANDRZEJ WINISZEWSKI / Big Band UZ – 15 lat swingowania	26
CAO LONG VAN, WIEŚLAW LEOŃSKI / Cząstka Higgsa – ostatnia obserwowana cegiełka teorii prawie wszystkiego	28
ELŻBIETA KUSZ / Zielonogórski zespół w Auli Leopoldina	32
MAŁGORZATA RATAJCZAK_GULBA / Wędrujące Biuro Promocji	34
LILIA SMOŁA / Ogólnopolski Tydzień Kariery - 2013	35
WIADOMOŚCI WYDZIAŁOWE	
Wydział Artystyczny	37
Wydział Ekonomii i Zarządzania	42
Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji	44
Wydział Humanistyczny	47
Wydział Inżynierii Łądowej i Środowiska	50
Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii	53
Wydział Mechaniczny	55
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu	57
EWA POPIŁKA / Nowości Wydawnicze	58
EWA SAPENKO, ANNA URBAŃSKA / Nawet wiatr ucichł... – Wspomnienie o Joannie Steć-Sikorze	60

Grunt to kategoria!

Czy nam się to podoba czy też nie, to każda ocena jakiejkolwiek jednostki czy kierunku na wszystkich uczelniach w kraju jednocześnie, ma charakter „rankingowy”. A te jak wiemy zawsze wzbudzają wiele emocji. To samo dotyczy kategoryzacji jednostek naukowych, której wyniki niedawno zostały ogłoszone. Bo przecież ważne jest nie tylko to jaką kategorię otrzymał wydział, ale ważne jest też jaką pozycję zajął w swojej GWO! Ważna jest pozycja ogólna, ale liczy się też miejsce w poszczególnych kryteriach. Bo kategoria A, B czy C daje bardzo ogólny obraz. Prawdziwą wiedzę w czym jesteśmy dobrzy, a w czym mamy „do nadrobienia” dają właśnie te wszystkie niuanse. Z taką właśnie szczegółową analizą wyników kategoryzacji możemy się zapoznać na str. 15 - 23.

Poza tym wszystkim pracownikom UZ polecam lekturę wniosków z przeprowadzonego po raz pierwszy badania losów absolwentów UZ (str. 24), a wszystkim humanistom, którzy chcą zrozumieć za co w tym roku przyznano Nagrodę Nobla z fizyki, artykuł Cząstka Higgsa - ostatnia obserwowana cegiełka teorii prawie wszystkiego (str. 28).

esa

REDAKTOR NACZELNA
Ewa Sapeńko

WSPÓLPRACA

Anetta Barska, Tomasz Belica, Marek Dankowski, Renata Grochowalska, Magdalena Grycuk, Dorota Hebisz, Pola Kuleczka, Katarzyna Kwiecień-Długosz, Alicja Lewicka-Szczegół, Jacek Rusiński, Magdalena Steciąg, Joachim Syga, Anna Urbańska, Janina Wallis, Kinga Włoch

PROJEKT GRAFICZNY/OKŁADKA
Lucyna Andrzejewska

LAMANIE KOMPUTEROWE
Lucyna Andrzejewska

WYDANIE INTERNETOWE
<http://www.uz.zgora.pl/miesiecznikUZ.html>
opr. Krzysztof Jaroński

ZDJĘCIA
Kazimierz Adamczewski

Wyrażone opinie są osobistymi przekonaniami autorów i nie zawsze są zgodne ze stanowiskiem kolegium, zespołu redakcyjnego i kierownictwa uczelni. Zachęcamy do wypowiedzi polemicznych. Redakcja zastrzega sobie prawo nadawania tekstom własnych tytułów, ich skracania i adiacji; materiałów nie zamówionych nie zwracamy. Za zamieszczone informacje odpowiedzialność ponoszą ich autorzy.

Oddano do druku w listopadzie 2013 r.
Nakład: 800 egz.

Druk: Zakład Poligrafii Uniwersytetu Zielonogórskiego

UNI WERSYTET
ZIELONOGÓRSKI
R E D A K C J A
ul. Licealna 9
65-417 Zielona Góra
tel. (68) 328 2593, ~2592
miesiecznikUZ@uz.zgora.pl

Z OBRAD SENATU

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego na nadzwyczajnym posiedzeniu w dniu 11 września 2013 r. podjął następujące uchwały:

Nr 157 w sprawie wyrażenia zgody na zaciągnięcie kredytu inwestycyjnego na finansowanie planowanych i refinansowanie poniesionych nakładów na wkład własny w ramach zadania inwestycyjnego pod nazwą „Park Naukowo-Technologiczny Uniwersytetu Zielonogórskiego”

Senat wyraził zgodę na zawarcie z bankiem, wyłonionym w drodze postępowania przetargowego, umowy o udzielenie i obsługę kredytu inwestycyjnego w wysokości 7 300 000,00 PLN, na okres 60 miesięcy, z przeznaczeniem na finansowanie planowanych i refinansowanie poniesionych nakładów na wkład własny w ramach zadania inwestycyjnego pod nazwą „Park Naukowo-Technologiczny Uniwersytetu Zielonogórskiego”, upoważniając jednocześnie Rektora do podpisania umowy kredytowej, dokumentów ustanawiających zabezpieczenie spłaty kredytu oraz innych niezbędnych do wykonania uchwały Senatu. Senat wyraził jednocześnie zgodę na ujęcie kosztów realizacji umowy kredytowej oraz ustanowienia zabezpieczeń spłaty kredytu w planach rzeczowo-finansowych Uniwersytetu Zielonogórskiego na lata 2013-2018.

Nr 158 w sprawie wyrażenia zgody na zabezpieczenie kredytu inwestycyjnego dla zadania inwestycyjnego pod nazwą „Park Naukowo-Technologiczny Uniwersytetu Zielonogórskiego”

Senat wyraził zgodę na ustanowienie zabezpieczenia długoterminowego kredytu inwestycyjnego w kwocie 7 300 000,00 PLN z przeznaczeniem na finansowanie planowanych i refinansowanie poniesionych nakładów na wkład własny w ramach zadania inwestycyjnego pod nazwą „Park Naukowo-Technologiczny Uniwersytetu Zielonogórskiego” na rzecz banku wyłonionego w drodze postępowania przetargowego, do łącznej kwoty 10 950 000,00 PLN, w postaci weksla in blanco oraz hipoteki na nieruchomości zabudowanej położonej w Zielonej Górze, przy ul. Energetyków 2, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW ZG1E 00061246/7.

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego na zwyczajnym posiedzeniu w dniu 25 września 2013 r. podjął następujące uchwały:

Nr 159 w sprawie przyjęcia sprawozdania z działalności Uniwersytetu Zielonogórskiego w roku akademickim 2012/2013

Senat przyjął sprawozdanie z działalności Uniwersytetu Zielonogórskiego w roku akademickim 2012/2013, stanowiące załącznik do uchwały.

Nr 160 w sprawie oceny działalności Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego w roku akademickim 2012/2013

Senat pozytywnie ocenił działalność Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego w roku akademickim 2012/2013.

Nr 161 w sprawie przyjęcia sprawozdania z działalności administracji Uniwersytetu Zielonogórskiego w roku akademickim 2012/2013

Senat przyjął sprawozdanie z działalności administracji Uniwersytetu Zielonogórskiego w roku akademickim 2012/2013, stanowiące załącznik do uchwały.

Nr 162 w sprawie przyjęcia sprawozdania z działalności Komisji ds. Kształcenia

Senat przyjął sprawozdanie z działalności Komisji ds. Kształcenia w roku akademickim 2012/2013, stanowiące załącznik do uchwały.

Nr 163 w sprawie przyjęcia sprawozdania z działalności Komisji ds. Studenckich

Senat przyjął sprawozdanie z działalności Komisji ds. Studenckich w roku akademickim 2012/2013, stanowiące załącznik do uchwały.

Nr 164 w sprawie przyjęcia sprawozdania z działalności Komisji ds. Nauki

Senat przyjął sprawozdanie z działalności Komisji ds. Nauki w roku akademickim 2012/2013, stanowiące załącznik do uchwały.

Nr 165 w sprawie przyjęcia sprawozdania z działalności Komisji ds. Budżetu i Finansów

Senat przyjął sprawozdanie z działalności Komisji ds. Budżetu i Finansów w roku akademickim 2012/2013, stanowiące załącznik do uchwały.

Nr 166 w sprawie przyjęcia ramowego programu prac Senatu

Senat przyjął ramowy program prac Senatu na rok akademicki 2013/2014, stanowiący załącznik do uchwały.

Nr 167 w sprawie opinii dotyczącej zmian w strukturze organizacyjnej Wydziału Humanistycznego

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek Rady Wydziału Humanistycznego dotyczący zmian w strukturze organizacyjnej Wydziału Humanistycznego w Instytucie Filologii Polskiej oraz w Instytucie Neofilologii.

Nr 168 w sprawie opinii dotyczącej zmian w strukturze organizacyjnej Wydziału Artystycznego

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek Rady Wydziału Artystycznego dotyczący zmian w strukturze organizacyjnej Wydziału Artystycznego w Instytucie Muzyki.

Nr 169 w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej Regulaminu organizacyjnego Biblioteki Uniwersytetu Zielonogórskiego

Senat pozytywnie zaopiniował Regulamin organizacyjny Biblioteki Uniwersytetu Zielonogórskiego, zaopiniowany przez Radę Biblioteczną, stanowiący załącznik do uchwały.

Nr 170 w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej rozwiązania stosunku pracy z nauczycielem akademickim mianowanym na czas nie określony

Senat wyraził pozytywną opinię dotyczącą rozwiązania stosunku pracy z dr. Januszem Rećko - nauczycielem akademickim mianowanym na czas nie określony, na podstawie art. 125 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, § 116 ust. 2 oraz ust. 3 pkt 4 Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Nr 171 w sprawie zgłoszenia kandydata do rady nadzorczej spółki „Regionalna Rozgłośnia Polskiego Radia w Zielonej Górze - Radio Zachód Spółka Akcyjna”

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego nie wyraził zgody na zgłoszenie kandydatury dr. hab. Romana Sapeńko, prof. UZ na członka rady nadzorczej spółki „Regionalna Rozgłośnia Polskiego Radia w Zielonej Górze - Radio Zachód Spółka Akcyjna”.

Nr 172 w sprawie zgłoszenia kandydata do rady nadzorczej spółki „Regionalna Rozgłośnia Polskiego Radia w Zielonej Górze - Radio Zachód Spółka Akcyjna”

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego nie wyraził zgody na zgłoszenie kandydatury dr. hab. inż. Romana Stryjskiego, prof. UZ na członka rady nadzorczej spółki „Regionalna Rozgłośnia Polskiego Radia w Zielonej Górze - Radio Zachód Spółka Akcyjna”.

Nr 173 w sprawie zgłoszenia kandydata do rady nadzorczej spółki „Regionalna Rozgłośnia Polskiego Radia w Zielonej Górze - Radio Zachód Spółka Akcyjna”

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego nie wyraził zgody na zgłoszenie kandydatury dr. Jana Andrykiewicza na członka rady nadzorczej spółki „Regionalna Rozgłośnia Polskiego Radia w Zielonej Górze - Radio Zachód Spółka Akcyjna”.

Nr 174 w sprawie zgłoszenia kandydata do rady nadzorczej spółki „Regionalna Rozgłośnia Polskiego Radia w Zielonej Górze - Radio Zachód Spółka Akcyjna”

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego nie wyraził zgody na zgłoszenie kandydatury Adama Agackiego na członka rady nadzorczej spółki „Regionalna Rozgłośnia Polskiego Radia w Zielonej Górze - Radio Zachód Spółka Akcyjna”.

Nr 175 w sprawie zgłoszenia kandydata do rady nadzorczej spółki „Regionalna Rozgłośnia Polskiego Radia w Zielonej Górze - Radio Zachód Spółka Akcyjna”

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego nie wyraził zgody na zgłoszenie kandydatury Sebastiana Ciemnoczołowskiego na członka rady nadzorczej spółki „Regionalna Rozgłośnia Polskiego Radia w Zielonej Górze - Radio Zachód Spółka Akcyjna”.

Nr 176 w sprawie zgłoszenia kandydata do rady nadzorczej spółki „Regionalna Rozgłośnia Polskiego Radia w Zielonej Górze - Radio Zachód Spółka Akcyjna”

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego nie wyraził zgody na zgłoszenie kandydatury Tadeusza Krupy na członka rady nadzorczej spółki „Regionalna Rozgłośnia Polskiego Radia w Zielonej Górze - Radio Zachód Spółka Akcyjna”.

Nr 177 w sprawie zgłoszenia kandydata do rady nadzorczej spółki „Regionalna Rozgłośnia Polskiego Radia w Zielonej Górze - Radio Zachód Spółka Akcyjna”

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego nie wyraził zgody na zgłoszenie kandydatury Mirosława Rataja na członka rady nadzorczej spółki „Regionalna Rozgłośnia Polskiego Radia w Zielonej Górze - Radio Zachód Spółka Akcyjna”.

Nr 178 w sprawie zgłoszenia kandydata do rady nadzorczej spółki „Regionalna Rozgłośnia Polskiego Radia w Zielonej Górze - Radio Zachód Spółka Akcyjna”

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego nie wyraził zgody na zgłoszenie kandydatury Waldemara Starosty na członka rady nadzorczej spółki „Regionalna Rozgłośnia Polskiego Radia w Zielonej Górze - Radio Zachód Spółka Akcyjna”.

Nr 179 w sprawie zgłoszenia kandydata do rady nadzorczej spółki „Regionalna Rozgłośnia Polskiego Radia w Zielonej Górze - Radio Zachód Spółka Akcyjna”

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego nie wyraził zgody na zgłoszenie kandydatury Aleksandry Sawickiej - Starosty na członka rady nadzorczej spółki „Regionalna Rozgłośnia Polskiego Radia w Zielonej Górze - Radio Zachód Spółka Akcyjna”.

Nr 180 w sprawie zgłoszenia kandydata do rady nadzorczej spółki „Regionalna Rozgłośnia Polskiego Radia w Zielonej Górze - Radio Zachód Spółka Akcyjna”

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego nie wyraził zgody na zgłoszenie kandydatury Krzysztofa Szymańskiego na członka rady nadzorczej spółki „Regionalna Rozgłośnia Polskiego Radia w Zielonej Górze - Radio Zachód Spółka Akcyjna”.

Nr 181 w sprawie zgłoszenia kandydata do rady nadzorczej spółki „Regionalna Rozgłośnia Polskiego Radia w Zielonej Górze - Radio Zachód Spółka Akcyjna”

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego nie wyraził zgody na zgłoszenie kandydatury Jarosława Dziewy na członka rady nadzorczej spółki „Regionalna Rozgłośnia Polskiego Radia w Zielonej Górze - Radio Zachód Spółka Akcyjna”.

Nr 182 w sprawie zgłoszenia kandydata do rady nadzorczej spółki „Regionalna Rozgłośnia Polskiego Radia w Zielonej Górze - Radio Zachód Spółka Akcyjna”

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraził zgodę na zgłoszenie kandydatury dr. hab. Bogdana Ślusarza, prof. UZ na członka rady nadzorczej spółki „Regionalna Rozgłośnia Polskiego Radia w Zielonej Górze - Radio Zachód Spółka Akcyjna”.

Nr 183 w sprawie zgłoszenia kandydata do rady nadzorczej spółki „Regionalna Rozgłośnia Polskiego Radia w Zielonej Górze - Radio Zachód Spółka Akcyjna”

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraził zgodę na zgłoszenie kandydatury dr. hab. inż. Sebastiana Saniuka, prof. UZ na członka rady nadzorczej spółki „Regionalna Rozgłośnia Polskiego Radia w Zielonej Górze - Radio Zachód Spółka Akcyjna”.

ZARZĄDZENIA JM REKTORA

JM Rektor wydał następujące zarządzenia:

Nr 76 z dnia 9 września 2013 r. w sprawie zmiany Regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego

JM Rektor wprowadził w Regulaminie organizacyjnym Uniwersytetu Zielonogórskiego ustalonym zarządzeniem nr 25 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 16 kwietnia 2012 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego zmiany wskazane szczegółowo w treści zarządzenia oraz w załącznikach.

Nr 77 z dnia 9 września 2013 r. w sprawie zmiany Regulaminu udzielania zamówień publicznych w Uniwersytecie Zielonogórskim

Niniejszym zarządzeniem JM Rektor wprowadził zmiany do Regulaminu udzielania zamówień publicznych w Uniwersytecie Zielonogórskim wprowadzonego zarządzeniem Rektora nr 26 z dnia 4 marca 2013 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu udzielania zamówień publicznych w Uniwersytecie Zielonogórskim.

Zarządzenie weszło w życie z dniem podpisania, z tym że § 2 pkt 6.4.1.2 oraz § 9 ust. 15 i 16 Regulaminu udzielania zamówień publicznych w Uniwersytecie Zielonogórskim, weszły w życie z dniem 2 listopada 2013 r.

Nr 78 z dnia 10 września 2013 r. w sprawie powołania Odwoławczej Komisji Stypendialnej Studentów na rok akademicki 2012/2013

JM Rektor powołał Odwoławczą Komisję Stypendialną Studentów na rok akademicki 2012/2013 w składzie:

1. mgr inż. Elżbieta Kaźmierczak - pracownik Działu Spraw Studenckich,
2. mgr inż. Iwona Madej - pracownik Działu Spraw Studenckich,
3. mgr Martyna Pondel - pracownik Działu Spraw Studenckich,
4. mgr Paulina Słomska - pracownik Działu Spraw Studenckich,
5. Elżbieta Kulik - pracownik Wydziału Artystycznego,
6. Michałina Walicht - studentka Wydziału Artystycznego, nr albumu 63346,
7. Krzysztof Bardzo - student Wydziału Artystycznego, nr albumu 77600,
8. mgr inż. Anna Greinert - pracownik Wydziału Ekonomii i Zarządzania,
9. mgr Izabela Jasińska - pracownik Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
10. Stawomir Szczepański - student Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji, nr albumu 33710,
11. Marta Pytlowany - studentka Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji, nr albumu 74215,
12. mgr Andrzej Szary - pracownik Wydziału Fizyki i Astronomii,
13. Karolina Rożko - studentka Wydziału Fizyki i Astronomii, nr albumu 49631,
14. Agnieszka Szelecka - studentka Wydziału Fizyki i Astronomii, nr albumu 83427,
15. mgr Elżbieta Banaszkiwicz - pracownik Wydziału Humanistycznego,

16. Piotr Natkański - student Wydziału Humanistycznego, nr albumu 63264,
17. mgr Katarzyna Grodzka - pracownik Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska,
18. Alicja Bienias - studentka Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska, nr albumu 62620,
19. Tomasz Bryk - student Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska, nr albumu 72373,
20. Katarzyna Gostkowska - studentka Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska, nr albumu 72379,
21. dr Alina Szelecka - pracownik dydaktyczny Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
22. Anna Cebulska - studentka Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii, nr albumu 76388,
23. Katarzyna Wojtasik - studentka Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii, nr albumu 67671,
24. mgr Aleksandra Dębowska - pracownik Wydziału Mechanicznego,
25. Aleksandra Gular - studentka Wydziału Mechanicznego, nr albumu 76493,
26. mgr Alicja Defort - pracownik dydaktyczny Wydziału Nauk Biologicznych,
27. Kinga Nowak - studentka Wydziału Nauk Biologicznych, nr albumu 77875,
28. mgr Beata Wojciechowska - pracownik Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
29. Katarzyna Harla - studentka Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu, nr albumu 68179,
30. Łukasz Knap - student Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu, nr albumu 68183,
31. Paulina Gött-Konopacka - studentka Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu, nr albumu 64772,
32. Przemysław Grześkowiak - student Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu, nr albumu 79410.

Nr 79 z dnia 15 września 2013 r. w sprawie odstąpienia od ogłoszenia konkursów dotyczących stypendiów dla studentów i doktorantów

Odstępuje się w semestrze zimowym roku akademickiego 2013/2014 od ogłoszenia:

- 1) konkursu dotyczącego stypendiów Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego dla studentów pierwszego roku studiów pierwszego stopnia oraz cudzoziemców odbywających studia jako stypendyści uczelni;
- 2) konkursu dotyczącego stypendiów Uniwersytetu Zielonogórskiego dla uczestników pierwszego roku studiów doktoranckich oraz cudzoziemców odbywających studia doktoranckie jako stypendyści uczelni;
- 3) konkursu dotyczącego stypendiów sportowych Uniwersytetu Zielonogórskiego dla studentów.

Nr 80 z dnia 18 września 2013 r. w sprawie powołania Zespołu ds. Audytu Bezpieczeństwa Systemów Teleinformatycznych

JM Rektor powołał Zespół ds. Audytu Bezpieczeństwa Systemów Teleinformatycznych w następującym składzie:

1. dr hab. inż. Andrzej Pieczyński, prof. UZ - przewodniczący Zespołu,
2. inż. Henryk Michałak,
3. mgr Jerzy Kubicz,

4. mgr Arleta Chojnacka,
5. mgr Agnieszka Gašiorowska,
6. lic. Małgorzata Dęga,
7. mgr Jadwiga Mikłuszka,
8. dr inż. Janusz Baranowski,
9. mgr inż. Jerzy Rybicki,
10. mgr inż. Marcin Judziński.

Nr 81 z dnia 18 września 2013 r. zmieniające zarządzenie nr 51 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 19 sierpnia 2010 r. w sprawie powołania Zespołu ds. Analizy Zatrudnienia W Jednostkach Organizacyjnych Uniwersytetu Zielonogórskiego

JM Rektor zmienił § 2 zarządzenia nr 51 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 19 sierpnia 2010 r. w sprawie powołania Zespołu ds. analizy zatrudnienia w jednostkach organizacyjnych Uniwersytetu Zielonogórskiego, nadając mu następujące brzmienie:

„W skład Zespołu wchodzi:

- 1) dr hab. inż. Andrzej Pieczyński, prof. UZ - przewodniczący Zespołu,
- 1) mgr inż. Irmína Michalak-Kuberka,
- 2) mgr inż. Franciszek Orlik,
- 3) mgr Ewa Adaszyńska,
- 4) mgr inż. Katarzyna Łasińska,
- 5) mgr Izabela Jasińska.”

Nr 82 z dnia 18 września 2013 r. w sprawie wzoru umowy o warunkach odpłatności za studia lub świadczone przez Uniwersytet Zielonogórski usługi edukacyjne

JM Rektor utrzymał wzór umowy o warunkach odpłatności za studia lub świadczone przez Uniwersytet Zielonogórski usługi edukacyjne, stanowiący załącznik do zarządzenia. Wskazany wzór umowy jest obowiązujący dla studentów, którzy rozpoczęli studia od roku akademickiego 2012/2013 i w latach kolejnych.

Nr 83 z dnia 18 września 2013 r. zmieniające zarządzenie nr 18 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 19 lutego 2013 r. w sprawie limitów przyjęć na studia pierwszego i drugiego stopnia w roku akademickim 2013/2014

JM Rektor zmienił wielkości limitu rekrutacyjnego na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych w semestrze zimowym w roku akademickim 2013/2014 na następujących kierunkach:

1. studia stacjonarne pierwszego stopnia:
 - bezpieczeństwo narodowe - 200 miejsc,
 - wychowanie fizyczne - 130 miejsc,
2. studia stacjonarne drugiego stopnia:
 - bezpieczeństwo narodowe - 150 miejsc,
 - zarządzanie - 200 miejsc,
 - pedagogika /pedagogika opiekuńczo-wychowawcza i profilaktyka - 120 miejsc,
3. studia niestacjonarne drugiego stopnia:
 - zarządzanie - 150 miejsc.

Nr 84 z dnia 23 września 2013 r. zmieniające zarządzenie nr 44 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 30 kwietnia 2013 r. w sprawie w sprawie kalendarza rekrutacyjnego na studia doktoranckie w roku akademickim 2013/2014

JM Rektor ustalił dodatkowy nabór na studia doktoranckie w roku akademickim 2013/2014 na Wydziale Humanistycznym w dyscyplinach historia oraz literaturoznawstwo:

- termin składania dokumentów (data dostarczenia kom-

pletu dokumentów do Sekcji Rekrutacji): 24.09.2013r.

- 26.09.2013 r.,
- rozmowa kwalifikacyjna: historia - 27.09.2013 r., literaturoznawstwo - 27.09.2013 r.,
- termin ogłoszenia wyników: do 30.09.2013 r.

Nr 85 z dnia 23 września 2013 r. zmieniające zarządzenie nr 7 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 21 stycznia 2013 r. w sprawie kalendarza rekrutacyjnego na semestr zimowy w roku akademickim 2013/2014 na studia pierwszego i drugiego stopnia

JM Rektor zmienił termin składania dokumentów w postępowaniu rekrutacyjnym na studia stacjonarne drugiego stopnia na semestr zimowy w roku akademickim 2013/2014 na Wydziale Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu w II naborze na kierunku pedagogika dla specjalności: animacja kultury, edukacja medialna i informatyczna, pedagogika opiekuńczo-wychowawcza i profilaktyka, pomoc społeczna i socjoterapia, resocjalizacja z poradnictwem specjalistycznym:

- termin składania dokumentów (data dostarczenia kompletu dokumentów do Sekcji Rekrutacji): 24.09.2013r.

- 27.09.2013 r.,
- termin ogłoszenia wyników: do 30.09.2013 r.

Nr 86 z dnia 23 września 2013 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu pomocy materialnej dla studentów Uniwersytetu Zielonogórskiego

JM Rektor wprowadził Regulamin pomocy materialnej dla studentów Uniwersytetu Zielonogórskiego, stanowiący załącznik do zarządzenia.

Nr 87 z dnia 25 września 2013 r. zmieniające zarządzenie nr 63 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu mieszkańca domu studenckiego

W § 14 Regulaminu mieszkańca domu studenckiego, wprowadzonego zarządzeniem nr 63 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu mieszkańca domu studenckiego, dodaje się ust. 5, o następującym brzmieniu:

„5. Z kwatrowania gości na noc wyłączone są obiekty zmodernizowane ze środków unijnych, których listę udostępnia Dział Spraw Studenckich.”

Nr 88 z dnia 25 września 2013 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu pomocy materialnej dla doktorantów Uniwersytetu Zielonogórskiego

JM Rektor wprowadził Regulamin pomocy materialnej dla doktorantów Uniwersytetu Zielonogórskiego, stanowiący załącznik do zarządzenia.

Nr 89 z dnia 25 września 2013 r. zmieniające zarządzenie nr 82A Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 1 października 2012 r. w sprawie powołania pełnomocników do spraw z zakresu jakości kształcenia oraz uczelnianego koordynatora ECTS na Uniwersytecie Zielonogórskim:

W § 1 zarządzenia nr 82 A Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 1 października 2012 r. JM Rektor wprowadził następujące zmiany:

1. zmienia się ust. 1 pkt 2, nadając mu brzmienie: „2) dr hab. inż. Krzysztofa Witkowskiego, prof. UZ na pełnomocnika rektora ds. ewaluacji jakości kształcenia na kadencję 1012-2016”.

2. zmienia się ust. 2, nadając mu brzmienie:
„2. Powołuję mgr Małgorzatę Gibowską na uczelnianego koordynatora ECTS na kadencję 2012-2016”.

Nr 90 z dnia 25 września 2013 r. w sprawie struktury organizacyjnej Wydziału Humanistycznego oraz zmiany Regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego

JM Rektor wprowadził zmiany w strukturze organizacyjnej Wydziału Humanistycznego w Instytucie Filologii Polskiej oraz Instytucie Neofilologii.

W związku z powołanymi zmianami zmienia się załącznik nr 4 do Regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego ustalonego zarządzeniem nr 25 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 16 kwietnia 2012 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego, w sposób określony w załączniku do zarządzenia.

Nr 91 z dnia 25 września 2013 r. w sprawie struktury organizacyjnej Wydziału Artystycznego oraz zmiany Regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego

JM Rektor w strukturze organizacyjnej Wydziału Artystycznego w Instytucie Muzyki zniósł Zakład Dyrygowania i utworzył Zakład Dyrygowania i Wokalistyki.

W związku z powyższym zmienia się załącznik nr 4 do Regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego ustalonego zarządzeniem nr 25 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 16 kwietnia 2012 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego, w sposób określony w załączniku do zarządzenia.

Nr 92 z dnia 25 września 2013 r. w sprawie struktury organizacyjnej Biblioteki Uniwersytetu Zielonogórskiego, wprowadzenia Regulaminu organizacyjnego Biblioteki Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz zmiany Regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego

JM Rektor zmienił strukturę organizacyjną Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz wprowadził Regulamin organizacyjny Biblioteki Uniwersytetu Zielonogórskiego, zaopiniowany przez Radę Biblioteczną.

W związku z powyższym JM Rektor zmienił załącznik nr 1, załącznik nr 5 i załącznik nr 6 do Regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego ustalonego zarządzeniem nr 25 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 16 kwietnia 2012 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego, w sposób określony odpowiednio w załącznikach nr 2, 3 i 4 do zarządzenia.

Nr 93 z dnia 26 września 2013 r. w sprawie powołania Dziekańskiej Komisji Stypendiów Doktoranckich na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii na rok akademicki 2013/2014

JM Rektor powołał Dziekańską Komisję Stypendiów Doktoranckich na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii na rok akademicki 2013/2014 w składzie:

1. dr hab. Mariusz Michta, prof. UZ - przewodniczący,
2. dr hab. Ewa Drgas-Burhardt,
3. dr hab. Zbigniew Świtalski, prof. UZ,
4. mgr Maciej Lubik (Wydział Humanistyczny) - przedstawiciel doktorantów.

Nr 94 z dnia 27 września 2013 r. zmieniające zarządzenie nr 18 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia

19 lutego 2013 roku w sprawie limitów przyjęć na studia pierwszego i drugiego stopnia w roku akademickim 2013/2014

JM Rektor zmienił wielkość limitu rekrutacyjnego na studiach stacjonarnych drugiego stopnia w semestrze zimowym w roku akademickim 2013/2014 na Wydziale Ekonomii i Zarządzania na kierunku zarządzanie - 212 miejsc.

Nr 95 z dnia 28 września 2013 r. w sprawie wysokości opłat za świadczone usługi edukacyjne związane z prowadzonymi studiami podyplomowymi

JM Rektor ustalił następujące opłaty za kształcenie na studiach podyplomowych uruchamianych w roku akademickim 2013/2014:

STUDIA PODYPLOMOWE	czas trwania studiów	opłata za semestr
Wydział Ekonomii i Zarządzania		
PROFILAKTYKA PATOLOGII ORGANIZACYJNYCH	2 sem.	2200,00 zł
ZARZĄDZANIE PODMIOTAMI LECZNICZYMI - ORGANIZACJA, FINANSOWANIE	2 sem.	1450,00 zł
Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji		
PROGRAMOWALNE STEROWNIKI LOGICZNE	2 sem.	2700,00 zł
Wydział Humanistyczny		
ZARZĄDZANIE OCHRONĄ INFORMACJI NIEJAWNYCH	2 sem.	1350,00 zł
HISTORIA I SPOŁECZENSTWO. DZIEDZICTWO EPOK	3 sem.	1200,00 zł
KWALIFIKACYJNE STUDIA PODYPLOMOWE W ZAKRESIE INFORMACJI NAUKOWEJ I BIBLIOTEKOZNAWSTWA	3 sem.	1350,00 zł
KOMUNIKACJA JĘZYKOWA W PRAKTYCE	2 sem.	1200,00 zł
ETYKA	2 sem.	1500,00 zł
PRAKTYCZNE ASPEKTY POZYSKIWANIA FUNDUSZY EUROPEJSKICH	2 sem.	1500,00 zł
TEORIA I PRAKTYKA LOBBINGU W UNII EUROPEJSKIEJ	2 sem.	1500,00 zł
DZIENNIKARSTWO I MEDIA	3 sem.	2500,00 zł
Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska		
BUDOWNICTWO ENERGOOSZCZEDNE, AUDYTING I OCENA ENERGETYCZNA BUDYNKÓW	2 sem.	1750,00 zł
ODNAWIALNE ŹRÓDŁA ENERGII	2 sem.	2000,00 zł
AUDYTOR EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ W BUDOWNICTWIE	2 sem.	2500,00 zł
GOSPODARKA NIERUCHOMOŚCIAMI	2 sem.	2000,00 zł
STOSOWANIE EUROKODÓW W BUDOWNICTWIE	2 sem.	2000,00 zł
BEZPIECZNE I NOWOCZESNE DROGI - AUDYT BEZPIECZEŃSTWA RUCHU DROGOWEGO	2 sem.	2400,00 zł
GOSPODARKA WODNO-ŚCIEKOWA TERENÓW NIEZURBANIZOWANYCH	2 sem.	1800,00 zł
Wydział Mechaniczny		
BEZPIECZEŃSTWO I HIGIENA PRACY	3 sem.	1700,00 zł
DORADZTWO ZAWODOWE I PRZEDSIĘBIORCZOŚĆ	3 sem.	1600,00 zł
ZAJĘCIA KOMPUTEROWE I TECHNICZNE W EDUKACJI WCZESNOSZKOLNEJ	3 sem.	1600,00 zł

Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu		
TERAPIA ZABURZEŃ ZACHWAŃ ADOLESCENTÓW I OSÓB DOROSŁYCH	3 sem.	1900,00 zł
PEDAGOGIKA OPIEKUNICZO-WYCHOWAWCZA	3 sem.	1400,00 zł
TERAPIA PEDAGOGICZNA I PEDAGOGIKA ZDOLNOŚCI	3 sem.	1700,00 zł
LOGOPEDIA I TERAPIA PEDAGOGICZNA	4 sem.	2000,00 zł
EDUKACJA PRZEDSZKOLNA I WCZESNOSZKOLNA	3 sem.	1500,00 zł
OLIGOFRENOPEDEGOGIKA - EDUKACJA I REHABILITACJA OSÓB Z NIEPEŁNO-SPRAWNOŚCIĄ INTELEKTUALNĄ	2 sem.	1850,00 zł
WYCHOWANIE FIZYCZNE I GIMNASTYKA KOREKCYJNA	3 sem.	1200,00 zł
KWALIFIKACJE PEDAGOGICZNE	3 sem.	1400,00 zł

MENEDŻER SPORTU	2 sem.	2500,00 zł
PEDAGOGIKA MARIII MONTESSORI I PLAN DALTOŃSKI	2 sem.	1700,00 zł

Stuchacz wznawiający studia podyplomowe po skreśleniu go z listy słuchaczy z powodu niezaliczenia zajęć przewidzianych planem studiów podyplomowych, wnosi pełną opłatę semestralną obowiązującą na wznawianych studiach podyplomowych.

Stuchacz wznawiający studia podyplomowe w celu złożenia pracy dyplomowej wnosi opłatę w wysokości 5 proc. pełnej opłaty semestralnej na studiach podyplomowych.

Magdalena Grycuk
Biuro Prawne

TEKSTY UCHWAŁ I ZARZĄDZEŃ
DOSTĘPNE SĄ NA STRONIE INTERNETOWEJ UNIwersYTETU
ZIELONOGÓRSKIEGO POD ADRESEM:
<http://www.uz.zgora.pl/ap/>

NAGRODY PREZYDENTA MIASTA DLA PROFESORÓW!

OD LEWEJ STRONY:
PREZYDENT J. KUBICKI, PROF. J. KARZCZ, PROF. P. KOMOROWSKA-BIRGER,
PROF. Z. WOŁK, PROF. K. MAĆKOWIAK I PROF. T. KUĆZYŃSKI

Podczas październikowego posiedzenia Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego Prezydent Miasta Zielona Góra, Janusz Kubicki wręczył specjalne nagrody profesorom, którzy w minionym roku akademickim uzyskali tytuł naukowy.

Nagrody odebrali:
prof. dr hab. Krzysztof Maćkowiak - kierownik Zakładu Stylistyki w Instytucie Filologii Polskiej Wydziału Humanistycznego - tytuł profesora nauk humanistycznych otrzymał 18 października 2012 r.

prof. dr hab. Paulina Komorowska-Birger - kierownik Zakładu Multimediów w Instytucie Sztuk Wizualnych

Wydziału Artystycznego - tytuł profesora sztuk plastycznych otrzymała 21 grudnia 2012 r.

prof. dr hab. Zdzisław Wołk - kierownik Katedry Pedagogiki Społecznej Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu - tytuł profesora nauk społecznych otrzymał 3 czerwca 2013 r.

prof. Juliusz Stefan Karcz - kierownik Zakładu Teorii Muzyki w Instytucie Muzyki Wydziału Artystycznego - tytuł profesora sztuk muzycznych otrzymał 9 września 2013 r.

Nagrody Prezydenta Miasta wręczono profesorom „belwederskim” już po raz czwarty.

esa

INAUGURACJA ROKU AKADEMICKIEGO 2013/2014

Inauguracja roku akademickiego 2013/2014 to już historia, warto jednak przypomnieć kilka faktów z tego wydarzenia. Przede wszystkim odznaczenia państwowe nadane przez prezydenta RP Bronisława Komorowskiego, z rąk wojewody lubuskiego Jerzego Ostroucha odebrali:

KRZYŻ KAWALERSKI ORDERU ODRODZENIA POLSKI
prof. Zdzisław Wołk

ZŁOTY KRZYŻ ZASŁUGI
dr hab. inż. Andrzej Pieczyński, prof. UZ

SREBRNY KRZYŻ ZASŁUGI
dr hab. Dariusz Dolański, prof. UZ

ZŁOTY MEDAL ZA DŁUGOLETNIĄ SŁUŻBĘ

1. dr inż. Jan Bernasiński
2. Jan Decker
3. mgr Dorota Gancarz
4. dr Marek Gąsiorek
5. Izabela Gwóźdź
6. mgr Jadwiga Jarczyk
7. inż. Józef Jaworski
8. Leszek Kińczyk
9. Anna Koziarska
10. mgr Renata Kubiak
11. Jolanta Kuźmińska
12. mgr Teresa Rymaszewska-Cup
13. Jerzy Trembowski
14. Jan Wikarski
15. mgr Małgorzata Żółciak

SREBRNY MEDAL ZA DŁUGOLETNIĄ SŁUŻBĘ

1. mgr inż. Tadeusz Butrymowicz
2. mgr Elżbieta Krajniak-Kiel
3. inż. Barbara Rybicka
4. Piotr Stolarski
5. I st. kw. art. Anna Ulwańska

BRAZOWY MEDAL ZA DŁUGOLETNIĄ SŁUŻBĘ

1. mgr inż. Marek Grendziak
2. mgr Sylwia Jachacz
3. mgr inż. Arkadiusz Konkol
4. Ewa Lisiecka
5. mgr inż. Hanna Lechów
6. Konrad Majewski
7. dr inż. Ewa Ogiółda
8. mgr Katarzyna Radkowska
9. mgr Anna Raunke
10. dr hab. inż. Krzysztof Witkowski, prof. UZ

Medale Komisji Edukacji Narodowej nadane przez ministra edukacji narodowej odebrali:

1. dr inż. Janusz Adamczyk
2. dr hab. Leszek Belzyt, prof. UZ

3. dr Dorota Bazuń
4. dr Jarosław Bąbka
5. dr Małgorzata Czerwińska
6. dr hab. inż. Andrzej Greinert, prof. UZ
7. dr inż. Piotr Kuryło
8. prof. dr hab. Paulina Komorowska-Birger
9. dr hab. Mariusz Kwiatkowski, prof. UZ
10. prof. dr hab. Andrzej Ksenicz
11. dr Jolanta Lipińska-Lokś
12. dr Agnieszka Nowicka
13. dr hab. Agnieszka Nowak-Lojewska, prof. UZ
14. dr inż. Teresa Nowak
15. dr hab. inż. Andrzej Obuchowicz, prof. UZ
16. dr hab. Sebastian, Saniuk prof. UZ
17. dr Alina Szelecka
18. dr hab. Jerzy Szymaniuk, prof. UZ
19. dr hab. Bogumiła Tarasiewicz-Ciesielska, prof. UZ
20. II st. kw. art. Ryszard Zimnicki, prof. UZ

Tradycją tego dnia staje się też nagradzanie studentów Uniwersytetu Zielonogórskiego. Nagrody i wyróżnienia funduje nie tylko rektor UZ, ale też władze samorządowe województwa i miasta, a także firmy współpracujące z naszym Uniwersytetem. W tym roku nagrody za wyróżniającą się pracę dyplomową otrzymało dziesięć absolwentów.

Trzy nagrody ufundowała marszałek województwa lubuskiego Elżbieta Polak. Z jej rąk odebrali je:

1. mgr inż. Błażej Kiljanek - Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska, kierunek *budownictwo*, specjalność *drogi i mosty*

tytuł pracy: *Projekt mostu objazdowego nad Odrą na czas remontu stałego obiektu drogowego DW315 w Nowej Soli*

promotor: dr hab. inż. Janusz Szelka, prof. UZ

2. mgr inż. Monika Ratajczak - Wydział Mechaniczny, kierunek *inżynieria biomedyczna*

tytuł pracy: *Badania własności mechanicznych rdzenia kręgowego w stanie jednoosiowego rozciągania*

promotor: dr inż. Marek Malinowski

3. mgr Katarzyna Romanowska - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu, kierunek *pedagogika*, specjalność *pedagogika opiekuńczo-wychowawcza i profilaktyka*

tytuł pracy: *Przyjaźń i zainteresowania a samodzielność dzieci z rodzin zastępczych*

promotor: dr hab. Grażyna Gajewska, prof. UZ

Pięcioro absolwentów nagrodził prezydent Zielonej Góry, Janusz Kubicki:

1. mgr inż. Damian Kowalów - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji, kierunek *automatyka i robotyka*, specjalność *komputerowe systemy automatyki*
tytuł pracy: *Autonomiczny system pozycjonowania i śle-*

dzenia obiektów dla przemysłowego manipulatora robotycznego
promotor: dr hab. inż. Maciej Patan

2. mgr Marta Kubica - Wydział Nauk Biologicznych, kierunek *ochrona środowiska*, specjalność *ochrona zasobów naturalnych*

tytuł pracy: *Ocena zachowań zdrowotnych młodzieży akademickiej*

promotor: dr Ewa Nowacka-Chiari

3. mgr Anna Rojewska - Wydział Ekonomii i Zarządzania, kierunek *zarządzanie*, specjalność *finanse, bankowość i ubezpieczenia we współczesnej gospodarce*

tytuł pracy: *Rating kredytowy stosowany w bankach z punktu widzenia controllingu*

promotor: dr hab. Paul Dieter Kluge, prof. UZ

4. mgr Monika Rybicka - Wydział Fizyki i Astronomii, kierunek *astronomia*, specjalność *astrofizyka komputerowa*
tytuł pracy: *Analiza statystyczna pomiarów jasności białych kartów*

promotor: dr Krzysztof Krzeszowski

5. lic. Natalia Stachowiak-Honkisz - Wydział Artystyczny, kierunek *architektura wnętrz (st. niestacjonarne)*

tytuł pracy teoretycznej: *Architektura starych młynów wodnych. Młyny XIX-wieczne wczoraj i dziś*

tytuł pracy artystycznej: *Adaptacja młyna parowego w Pniewach na hotel.*

promotor pracy: dr Agnieszka Meller-Kawa

Ostatnią nagrodę ufundował Santander Universities, którą z rąk Macieja Kaczmarskiego, dyrektora IV oddziału Banku Zachodniego WBK odebrała:

1. mgr Magda Rudowicz - Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii, kierunek *matematyka*, specjalność *matematyka z informatyką w finansach i ubezpieczeniach*

tytuł pracy: *Wycena opcji i zmienność dla wybranych ciągłych modeli cen*

promotor: dr hab. Mariusz Michta, prof. UZ

Dziekan Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji prof. Andrzej Obuchowicz w imieniu firmy

Siemens wręczył mgr. inż. Mateuszowi Wenderskiemu list gratulacyjny za uzyskanie certyfikatu w Akademii Siemens z wynikiem 100 proc.

Rektor prof. Tadeusz Kuczyński wręczył też dyplomy za wyróżniającą się działalność studenckim kołom naukowym:

1. **Koło Naukowe BIOMEDUZ**
opiekun koła: dr inż. Tomasz Klekiel
przewodniczący: Michał Mazur
2. **Koło Naukowe Młodych Dydaktyków UZ**
opiekun koła: dr Eunika Baron-Polańczyk
przewodniczący: Krzysztof Ciećwierz
3. **Koło Naukowe Historii Techniki**
opiekun koła: dr inż. arch. Sławomir Lotysz
przewodnicząca: Magdalena Bryłka
4. **Koło Naukowe Eko-Zarządzania**
opiekun koła: prof. dr hab. inż. Magdalena Graczyk
prezes: Maciej Gawron
5. **Akademicki Związek Motorowy**
opiekun koła: Zdzisław Wałęga
przewodniczący: Krzysztof Deichsel
6. **Koło Młodych Romanistów**
opiekun koła: dr Elżbieta Jastrzębska
przewodnicząca: Irmina Jakubas
7. **Studenckie Koło Epigraficzne**
opiekun koła: dr Adam Górski
przewodniczący: Michał Dalidowicz
8. **Koło Naukowe PRISON - Penitencjarne Koło Naukowe Studentów Uniwersytetu Zielonogórskiego**
opiekun koła: dr Barbara Toroń
przewodnicząca: Monika Kaczmarczyk
9. **Koło Naukowe Biologów**
opiekun koła: dr Krystyna Walińska
przewodnicząca: Anita Leciejewska
10. **Koło Naukowe „Info-Arche”**
opiekun koła: mgr Krzysztof Stanikowski
przewodnicząca: Izabela Maczkowska

Poza dyplomem od rektora, Akademicki Związek Motorowy odebrał też wyróżnienie od zarządu firmy TECHBUD.

esa

KONCERT INAUGURACYJNY MISTRZ I UCZENNICA

Uroczysta inauguracja roku akademickiego 2013/14 stała się okazją do zorganizowania koncertu pod hasłem *Mistrz i uczennica*. Zgromadzona publiczność wysłuchała repertuaru składającego się z polskiej i azjatyckiej mu-

zyki fortepianowej, a wykonawcami były specjalnie na tę okazję zaproszone pianistki - prof. Lidia Kozubek z Warszawy oraz urodzona w Wietnamie, Ta Lan Phuong. Koncert poprowadziła dr hab. Barbara Literska z Instytutu Muzyki.

Ideą przewodnią koncertu była relacja mistrz - uczeń, tak istotna w edukacji akademickiej, co podkreślił w swoim wystąpieniu prof. Cao Long Van z Wydziału Fizyki i Astronomii. Lidia Kozubek jest bowiem pianistką o ogromnym dorobku twórczym, a jednocześnie zasłużonym pedagogiem. Do jej wychowanków należą pianiści z całego świata, między innymi właśnie Ta Lan Phuong, która od 1990 r. mieszka w Polsce, a od 2006 r. pracuje w Zespole Szkół Muzycznych im. Oskara Kolberga w Radomiu. Swoje kwalifikacje pianistyczne doskonaliła pod opieką prof. Lidii Kozubek na Uniwersytecie Muzycznym im. Fryderyka Chopina w Warszawie. Współpracę z Panią Profesor opisała następnie w książce *Profesor Lidia Kozubek jaką znam*, której współautorem jest właśnie Cao Long Van.

W programie koncertu, podzielonego na dwa recitale każdej z pianistek, znalazły się m.in. utwory kompozytorów polskich: Fryderyka Chopina, Ignacego Jana Paderewskiego i Marii Szymanowskiej. Sylwetki tych kompozytorów w interesujący sposób przybliżyła publiczności Barbara Literska. Ponadto recital Ta Lan Phuong obejmował cztery utwory kompozytorów azjatyckich, inspirowane muzyką ludową: *Pachnący kwiat oplatany skrzydłami motyla* autorstwa Pham Van Chung i *Bęben ryżowy* autorstwa Thai Thi Lien reprezentowały Wietnam. Za sprawą *Kwitnącej wiśni* autorstwa Kozabury Y. Hirai publiczność poczuła klimat Japonii, a skomponowany przez Wang Yu Shi *Stonecznik* (w opracowaniu Ling Er Yao) przeniósł słuchaczy do Chin.

Zarówno dobór wykonawców jak i programu był nieprzypadkowy, gdyż wątek wietnamski zyskuje coraz większe znaczenie w życiu uczelni. Uniwersytet Zielonogórski podpisał niedawno umowy o współpracy z kolejnymi uczelniami partnerskimi w Wietnamie, a grono pochodzących z tego kraju osób studiujących na naszej uczelni stale się powiększa. W tym kontekście relacja mistrz - uczeń zyskuje szczególne znaczenie, gdyż służy nie tylko przekazywaniu wiedzy, ale także likwidacji podziałów między narodami. Pozostaje nam życzyć sobie, aby takie właśnie relacje stały się codziennością na naszej uczelni i przynosiły obu stronom liczne korzyści i sukcesy.

Katarzyna Kwiecień-Długosz

NOWA HABILITACJA

DR HAB. BARBARA LITERSKA

Z radością informuję, że 25 września 2013 r. Rada Wydziału Nauk Historycznych i Pedagogicznych Uniwersytetu Wrocławskiego nadała Barbarze Literskiej stopień doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie nauk o sztuce.

Barbara Literska ukończyła studia wyższe na Wydziale Kompozycji, Dyrygentury, Teorii Muzyki i Muzykoterapii Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu, uzyskując w 1992 r. dyplom z wyróżnieniem. Dysertację doktorską na temat *Dziewiętnastowieczne transkrypcje utworów Fryderyka Chopina: aspekty historyczne, teoretyczne i estetyczne* obroniła w 2003 r. na Wydziale Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego. Od 1993 r.

FOT. ARCHIWUM WA

związana jest z Instytutem Muzyki (dawniej: Instytutem Wychowania Muzycznego) Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Zasadniczy trzon dorobku naukowego Barbary Literskiej obejmuje przede wszystkim dwie obszernie monografie. Pierwsza z nich, wspomniana już rozprawa doktorska, stanowi pionierskie w literaturze chopinologicznej i rzadkie w historiografii muzyki XIX w., nowoczesne ujęcie problematyki transkrypcji muzycznych. Książka ta należy w literaturze chopinologicznej do podstawowych pozycji na ten temat, do której już odwołują się, i będą się odwoływać w przyszłości, badacze recepcji twórczej dzieł Chopina.

Po poświęconym historii kultury XIX w. doktoracie, Barbara Literska postanowiła poszerzyć spektrum własnych zainteresowań badawczych o wiek XX. Jej imponujących rozmiarów monografia habilitacyjna *Tadeusz Baird. Kompozytor, dzieło, recepcja* ukazała się w 2012 r. nakładem Oficyny Wydawniczej Uniwersytetu Zielonogórskiego. Wybór postaci Tadeusza Bairda (1928-1981), znakomitego kompozytora polskiego XX w., jako przedmiotu wszechstronnego badania, podyktowany był koniecznością wypełnienia luki w historii polskiej kultury muzycznej, a prace badawcze rozpoczęły się już w 2006 r. Jak pisze sama autorka: „Tadeusz Baird był osobą niezwykle zaangażowaną w sztukę, twórcą świadomym zagrożeniami i problemami współczesnego świata, działającym w poczuciu swoistej misji. Traumatyczne przeżycia z czasów II wojny światowej oraz przełomu lat czterdziestych i pięćdziesiątych XX wieku uformowały jego osobowość - niezwykle wymagającą od siebie i innych. Nagła śmierć zamknęła jego trzydziestodwuletni okres powojennej aktywności, której efektem jest zbiór 54 kompozycji autonomicznych, muzyka do 63 sztuk teatralnych oraz 40 filmów, liczne wypowiedzi na łamach prasy i radia. Od śmierci Bairda minęło ponad 30 lat, co z jednej strony pozwala spojrzeć na jego dokonania z pewnym dystansem, a z drugiej jest bodaj ostatnim momentem, aby takiego kompleksowego podsumowania dokonać”.

Monograficzne ujęcie twórczości i poglądów kompozytora koncentruje się wokół trzech kluczowych zagadnień:

postawy estetycznej T. Bairda w odniesieniu do idei artystycznych jego epoki oraz epok minionych, przemian, jakim podlegał styl kompozytorski T. Bairda oraz roli twórcy dla kultury polskiej, zarówno w czasie jego twórczej aktywności, jak i dla odbiorcy w czasach obecnych. Problemy te wyznaczyły tok narracji z podziałem na trzy zasadnicze rozdziały pracy: *Kompozytor - Dzieło - Recepcja*. Monografia wypełnia wiele luk w dotychczasowej wiedzy na temat Bairda, ukazując zagadnienia dotychczas nieopracowane. Do takich należy szczegółowa biografia kompozytora (w tym dotychczas niepublikowane fotografie z archiwum rodzinnego Aliny Sawickiej-Baird), prezentacja psychologicznie pogłębionej sylwetki twórcy przez pryzmat zachowanej korespondencji oraz audycji radiowych, a także zagadnienie recepcji jego dzieł oraz szczegółowy katalog twórczości. O jej znaczeniu tak oto wypowiedzieli się recenzenci pracy: „Monografia *Tadeusz Baird. Kompozytor, dzieło, recepcja* dr Barbary Literskiej stanowi osiągnięcie naukowe imponujące swym zakresem i starannością opracowania. Jest to niewątpliwie najobszerniejsza praca w dotychczasowej literaturze muzykologicznej poświęconej Bairdowi. Oprócz swoich walorów poznawczych i znacznego poszerzenia stanu badań, spełni ona, jak można oczekiwać, funkcję przywrócenia temu twórcy należnego mu miejsca na obszarze polskiej twórczości muzycznej drugiej połowy XX wieku” (fragment recenzji prof. Zbigniewa Skowrona). „Nie mam wątpliwości, że książka *Tadeusz Baird. Kompozytor, dzieło, recepcja* Barbary Literskiej stanowi jedno z najwybitniejszych osiągnięć nowszej historiografii polskiej kultury muzycznej ostatnich dekad” (prof. Maciej Gołąb).

Ponadto dorobek naukowy Barbary Literskiej obejmuje dwa współredagowane tomy artykułów, kilkadziesiąt artykułów i rozdziałów w rozmaitych monografiach, a także udział w 21 konferencjach naukowych w latach 1995-2011 (w tym w 10 konferencjach międzynarodowych) oraz w pracach komitetów organizacyjnych międzynarodowych i krajowych konferencji naukowych oraz koncertów poświęconych twórczości muzycznej. Na uwagę zasługują także jej istotne osiągnięcia organizacyjne i popularyzatorskie, przejawiające się zarówno w formie publikacji charakteryzujących zielonogórskie środowisko muzyczne jak i poprzez organizację licznych wydarzeń artystycznych w Zielonej Górze i całym regionie. To dzięki niej koncerty z muzyką zielonogórskich kompozytorów stają się powoli tradycją na naszej uczelni. Barbara Literska pełniła także ważne funkcje w strukturze organizacyjnej uniwersytetu: kierownika Zakładu Teorii Muzyki Instytutu Kultury i Sztuki Muzycznej (2003-2008), zastępcy dyrektora Instytutu Kultury i Sztuki Muzycznej (2003-2008) oraz prodziekana ds. nauki Wydziału Artystycznego (2008-2012), była też członkiem licznych organów kolegialnych i komisji.

Zapytana o hobby, Barbara Literska odpowiada: „Interesują mnie ludzie”. Stąd zapewne wynika ta imponująca aktywność i wnikliwość badaczki, dla której ważny jest nie tylko efekt działalności twórcy, ale przede wszystkim jego osobowość. W imieniu całego Instytutu Muzyki życzę więc dr hab. Barbarze Literskiej wielu inspiracji do dalszych badań, szczególnie w postaci fascynujących osobowości świata kultury i muzyki. A także wszystkiego co najlepsze w życiu zawodowym i osobistym.

Katarzyna Kwiecień-Długosz

ANALIZA KATEGORYZACJI WYDZIAŁÓW UCZELNI WYŻSZYCH

Janusz Gil

Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą

Niedawno zakończona kategoryzacja podstawowych jednostek naukowych uczelni okazała się dużym sukcesem naszego uniwersytetu. Dwa wydziały uzyskały kategorię A (bardzo dobry), 8 wydziałów dostało kategorię B (dobry) i żaden wydział nie dostał kategorii C (nie dostateczny). Warto się przyjrzeć temu wynikowi z perspektywy zarówno wewnątrz uczelnianej jak również ogólnokrajowej. Zaczniemy jednak od uwag natury ogólnej i opisu metodologii.

Metodologia

Nowa kategoryzacja została przeprowadzona przez Komitet Ewaluacji Jednostek Naukowych (KEJN), powołany przez MNiSW. Wydaje się, że kategoryzacja przeprowadzona przez KEJN jest metodologicznie dużo poprawniejsza od poprzednich edycji. Przede wszystkim wydzielono 4 różne grupy oceniane oddzielnie: instytuty PAN, instytuty badawcze, jednostki podstawowe uczelni (na ogół wydziały) oraz inne (muzea, biblioteki itp.). W tym artykule będziemy się zajmować wyłącznie wydziałami uczelni akademickich.

Wydziały oceniono według czterech odrębnych kryteriów, które zostały opatrzone różnymi wagami, aby zróżnicować odmienne aktywności naukowe oraz wyeksponować specyfikę danego środowiska naukowego:

Kryterium I. Osiągnięcia naukowe i twórcze - dotyczy publikacji w czasopiśmie naukowych, monografiach naukowych, oraz patentów. Poszczególne osiągnięcia są punktowane (od 1 do 50 pkt.) według znanych, choć może mniej uznanych reguł (słynne trzy listy A, B, i C czasopism: fiладельjska, ministerialna i lista ERIH). Wkład kryterium I do oceny całkowitej wynosi 65 proc. dla nauk humanistycznych i społecznych oraz ścisłych i inżynierskich, 70 proc. dla nauk o życiu oraz 60 proc. dla nauk o sztuce i twórczości artystycznej. W obrębie kryterium I sumaryczny wynik osiągnięć wydziału podaje się w przeliczeniu na liczbę N pracowników naukowych (przy czym wydział może zgłosić liczbę publikacji i monografii nie przekraczającą 3N, pomniejszone o liczbę N₀ pracowników nieaktywnych naukowo, tzn. niepublikujących w okresie pomiędzy kolejnymi kategoryzacjami). Praktycznie oznacza to, że aby osiągnąć bardzo dobry wynik w skali krajowej, każdy pracownik naukowy jednostki powinien opublikować co najmniej jedną, wysoko punktowaną pracę (30-40 pkt.) lub monografię (20-25 pkt.) rocznie.

Kryterium II. Potencjał naukowy - dotyczy posiadanych przez wydział uprawnień do nadawania stopnia doktora habilitowanego (70 pkt. za każde) oraz doktora (30 pkt. za każde), rozwoju własnej kadry naukowej (uzyskane stopnie doktora - 2 pkt., doktora habilitowanego - 7 lub 9 pkt. oraz tytułu profesora - 10 lub 14 pkt.), udziału w rozwoju

naukowym osób spoza wydziału (punkty od 1-5) oraz bazy laboratoryjnej (10-50 pkt.). Przyznawane punkty wydają się niskie w porównaniu z publikacjami w czasopiśmie (do 50 pkt. za jedną publikację) czy za monografię (20-25 pkt.), ale w przypadku tego kryterium sumarycznego wyniku nie dzieli się przez N. Tak więc prawa habilitacyjne warte 70 pkt. są równoważne 100 publikacjom 35 punktowym dla przykładowego wydziału o N=50 pracowników naukowych (czyli 25 rocznie). Waga kryterium II wynosi 15 proc. dla nauk humanistycznych i społecznych, 10 proc. dla nauk ścisłych i inżynierskich, 5 proc. dla nauk o życiu oraz 20 proc. dla nauk o sztuce i twórczości artystycznej.

Kryterium III. Efekty materialne działalności naukowej - dotyczy efektów finansowych działalności finansowej i innowacyjnej. Stosowany przelicznik wynosi 2 pkt. za każde 50 000 zł. Dotyczy to np. wynagrodzeń z grantów naukowych (nie samych grantów) lub kwot uzyskanych ze sprzedaży wyników naukowych, ekspertyz, licencji lub innych usług. W przypadku tego kryterium sumaryczny wynik dzieli się przez N, więc trzeba sporo sprzedać. Wartość równoważna jednej dobrej publikacji w naukach ścisłych i inżynierskich (40 pkt.) to 1 mln złotych. W tym kryterium liczą się wyłącznie największe uczelnie. Dla przykładu, roczna wartość grantów naukowych Uniwersytetu Jagiellońskiego to około 80 mln. zł. Z tego honoraria nie przekraczają 30 proc. czyli wynoszą mniej niż 25 mln zł. Daje to 500 pkt., czyli tylko 10-15 bardzo dobrych/dobrych publikacji rocznie. Inna sprawa, że granty naukowe, same w sobie punktowane, dają wielokrotnie więcej punktów w opublikowanych w ich wyniku pracach naukowych. Znaczenie trudniej jest ze sprzedażą efektów pracy naukowo-badawczej. Nie dość, że trzeba sprzedać za 25 tys. złotych na 1 pkt., to jeszcze zwykle wiąże się to co najwyżej z jedną publikacją (najczęściej z patentem). Waga kryterium III wynosi 5 proc. dla nauk humanistycznych i społecznych, 15 proc. dla nauk ścisłych i inżynierskich, 15 proc. dla nauk o życiu oraz 5 proc. dla nauk o sztuce i twórczości artystycznej.

Kryterium IV. Pozostałe efekty działalności naukowej - dotyczy nie więcej niż 10 ważnych osiągnięć o znaczeniu ogólnospołecznym, w tym np. organizacji konferencji międzynarodowych i upowszechniania wiedzy na szeroką skalę. Punktacja sumaryczna maksymalnie 100 pkt., ale bez normalizacji na liczbę pracowników N. Gra jest więc warta świeczki, gdyż maksymalny uzysk jest wart więcej niż prawa habilitacji (75 pkt.). Trzeba jednak uwzględnić wagę kryterium IV, która wynosi 15 proc. dla nauk humanistycznych i społecznych, 10 proc. dla nauk ścisłych i inżynierskich, 10 proc. dla nauk o życiu oraz 15 proc. dla nauk o sztuce i twórczości artystycznej (i porównać je z podobnymi wagami kryterium II).

Podział na kategorie A, B i C został oparty na metodzie porównywania parami z zastosowaniem tzw. relacji przewyższania, stosując naukowe metody analizy wielokryterialnej. Najpierw utworzono Grupy Wspólnej Oceny (GWO),

które składały się z możliwie jednorodnych naukowo wydziałów. Proponowane składy GWO były wstępnie konsultowane środowiskowo i można uznać, że każdy wydział zaakceptował przynależność do swojej GWO. Następnie w każdej GWO utworzono jednostki referencyjne modelujące różnice pomiędzy kategoriami. W każdej GWO porównywano parami wszystkie jednostki między sobą wraz z jednostkami referencyjnymi.

Nie wdając się w szczegóły (Rozporządzenie MNiSW z 13 lipca 2012 r., poz. 877, załącznik 8), warto wiedzieć, że jednostki różniące się sumaryczną oceną ważonych kryteriów I-IV o mniej niż 10 proc. są w algorytmie nieodróżnialne (czyli reprezentują ten sam poziom). Jest to istotna różnica w stosunku do poprzednich kategoryzacji, w których zawsze był pewien arbitralny poziom odcięcia i porównywalne naukowo jednostki mogły (lub musiały) znaleźć się w różnych kategoriach. Ostateczna ocena jednostki jest sumą wyników punktowych jej porównania ze wszystkimi jednostkami w danej GWO oraz jednostkami referencyjnymi w tej GWO. Kategorię naukową ustala się przez porównanie wartości oceny ostatecznej jednostki z wartościami ostatecznymi jednostek referencyjnych. Wszystkie jednostki z ostateczną oceną większą lub równą ocenie ostatecznej jednostki referencyjnej kat. A zostają zaliczone do kategorii A i odpowiednio podobnie dla kategorii B. Pozostałe jednostki zostają zaliczone do kategorii C. Poziom jednostek referencyjnych w każdej GWO został dobrany tak, aby jednostki różniące się całkowitą oceną o ok. 30 proc. należały do różnych kategorii. Elitarna kategoria A+ (której nie było w poprzednich edycjach) została utworzona z grupy 25 proc. najwyższych ocenionych jednostek w każdej GWO, spełniających dodatkowo szereg innych, bardzo trudnych do spełnienia wymagań (wysoka średnia punktacja publikacji, wysoka średnia cytawalność publikacji, itp.). Ponieważ żaden wydział naszej uczelni nie dostał kategorii A+ (uzyskało je tylko 3 proc. wydziałów uczelni wyższych w Polsce), nie będziemy tej kategorii dokładniej dyskutować. Warto jednak wspomnieć, że Wydziałowi Fizyki i Astronomii niewiele brakowało do wejścia do tej elitarniej grupy.

Wśród kategoryzowanych 756 wydziałów akademickich szkół wyższych (posiadających co najmniej dwa uprawnienia doktryzowania) kategorię A uzyskało 225 wydziałów (29,8 proc.). Nasze dwa wydziały na dziesięć stanowią 20 proc., nieco mniej od średniej krajowej. Natomiast kategorię B uzyskało pozostałe 8 wydziałów (80 proc.). Jest to nieco więcej niż średnia krajowa (59,6 proc.), ale nie mamy w ogóle kategorii C (którą uzyskało 57 wydziałów, czyli 7,5 proc. jednostek).

Kategorie wydziałów UZ

Porównywanie wydziałów należących do różnych GWO nie ma żadnego sensu z powodów wyjaśnionych przy omawianiu metodologii kategoryzacji. Jednakże w obrębie każdej GWO powstaje naturalny ranking. Niezależnie od podziału na kategorie w każdej GWO jakaś jednostka zajmuje pierwsze miejsce, a jakaś ostatnie. To samo występuje w obrębie podgrup tej samej kategorii. Tam też są pierwsi i ostatni. Grupy te nie są równoliczne, więc samo miejsce rankingowe w GWO, czy też nawet w podgrupie tej samej kategorii, nie daje żadnej porównawczej informacji. Można się jednak pokusić o uszeregowanie wydziałów według rosnącej wartości ilorazu pozycji zajmo-

wanej w grupie i liczności tej grupy. Ranking taki przedstawia Tabela 1. W przedostatniej kolumnie mamy pozycje w GWO podzielone przez licznosc GWO. Dla dopełnienia informacji w ostatniej kolumnie podajemy pozycje w podgrupie wspólnej kategorii podzieloną przez licznosc tej podgrupy.

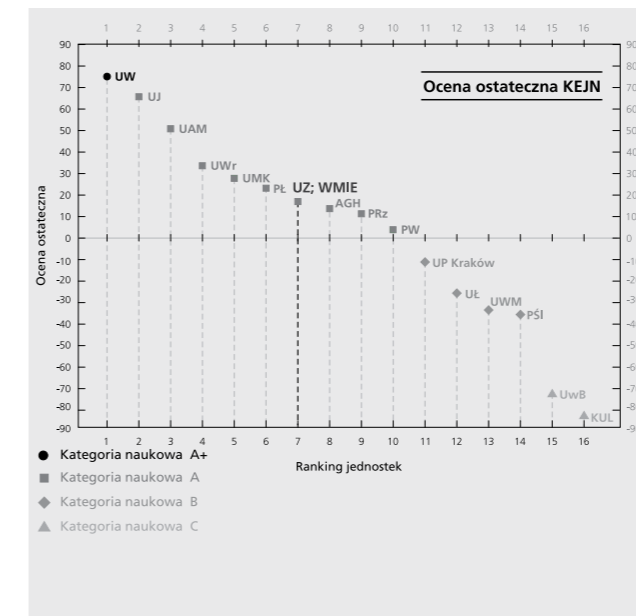
Dla przykładu WFIA zajął 8. miejsce na 27 wydziałów sklasyfikowanych w swojej GWO (fizyka i astronomia) oraz 3. miejsce w podgrupie kat. A. Znalazł się zatem w pierwszych 30 proc. najlepiej ocenianych wydziałów w tej grupie (dokładniej 31 proc.), a więc brakło mu zaledwie 6 proc., aby spełnić podstawowe kryterium kwalifikacji do kat. A+. Ostatni na naszej liście Wydział Mechaniczny zajął 35. miejsce na 36 możliwych w swojej GWO oraz 24. na 25 jednostek zaliczonych do kat. B. Przypomnijmy jednak, że ostatnio WM był „uwięziony” w grupie C (do tego problemu jeszcze wrócimy). Tak więc uzyskaliśmy wewnętrzny ranking wydziałów oparty na pierwszym współczynniku (im mniejszy tym lepiej). Widać wyraźnie, że wydziały 3., 4. i 5. są praktycznie od siebie nieodróżnialne pod względem tego współczynnika. Zajmują więc ex aequo 3. miejsce ze współczynnikiem około 0,5. Podobnie wydziały 6., 7. i 8. należy uznać za ex aequo 4. miejsce ze współczynnikiem około 0,65. Natomiast Wydział Nauk Biologicznych i Wydział Mechaniczny znalazły się na samym dole w swoich grupach B i powinny mieć świadomość, że są zagrożone spadkiem do kategorii C. Na koniec tego paragrafu chciałbym zauważyć, że w Tabeli 1. nie uwzględniono niemierzalnych różnic poziomów różnych GWO oraz ich kategorii. Poziomy jednostek referencyjnych, których osiągnięcie kwalifikowało do kategorii A lub B, zostały zbudowane w odniesieniu do pozycji międzynarodowej różnych dyscyplin naukowych. Z tym, jak wiadomo, jest różnie. Może się więc zdarzyć, że słabsza jednostka w pewnej GWO jest lepsza naukowo od najsilniejszej w innej GWO. Ale tego się ani nie da, ani nie należy mierzyć, warto jednak zdawać sobie z tego sprawę.

Warto w tym miejscu podać (forumakademickie.pl/fa/2013/10/kategoryzacja-ad-2013/) ciekawą informację, że na uczelniach wyższych zmiany kategorii naukowych w stosunku do poprzedniej kategoryzacji (2010 r.) były bardzo niewielkie: z kategorii A ubyło 0,9 proc. wydziałów, z kategorii C też ubyło 1,1 proc. wydziałów, natomiast do kategorii B przybyło 2,1 proc. wydziałów. Oznacza to, że z kat. C wyrwało się bardzo niewiele jednostek, w tym nasz WM. Podobnie do kat. A awansowało niewiele jednostek, w tym dwa wydziały z UZ. Omówimy teraz te dwa przypadki dla zilustrowania działania algorytmu kategoryzacji.

Zacznijmy od Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii, który był przydzielony do GWO SI1MI (nauki ścisłe i inżynierskie; matematika i informatyka). W tej grupie było tylko 16 wydziałów, których macierzyste uczelnie są zaznaczone na poziomej osi wszystkich paneli Rysunku 1. W osiągnięciach naukowych i twórczych (waga 65 proc) nasz WMiE zajął 3. miejsce, ulegając tylko matematykom z UW i UJ (górny prawy panel). W potencjale naukowym (waga 10 proc.) WMiE też wypadł niezle, ulegając 6 uczelniom. Najgorzej było w materialnych efektach działalności naukowych (waga 15 proc.), czy po prostu grantach. WMiE zajął ostatnie miejsce w grupie i tutaj jest chyba pole do poprawy wyniku, choć należy zdawać sobie sprawę z realnego wpływu grantów na poziom kategoryzacji. Żle gdy ich nie ma, a jak są to nie pomagają specjalnie.

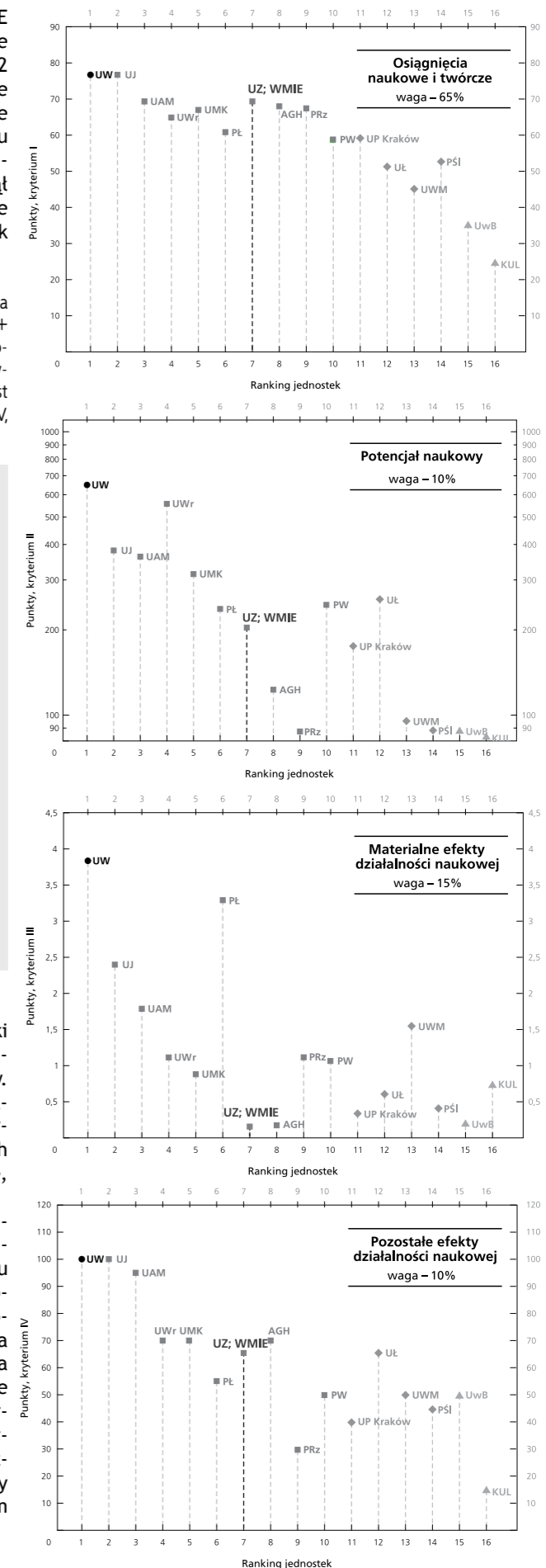
Wreszcie w pozostałych efektach (waga 10 proc.) WMiE zajął dobre, 7. miejsce. Te wyniki zostały porównane parami z 16 wydziałami należącymi do tej grupy oraz 2 jednostkami referencyjnymi. Przegrany wydział dostaje ujemne punkty w tym porównaniu, zwycięzca otrzymuje taką samą różnicę punktów, ale dodatnią. Po zakończeniu porównań parami z uwzględnieniem jednostek referencyjnych sumuje się punkty i przydziela kategorie. WMiE zajął bezpieczną pozycję w grupie kategorii A. Jednostki, które przegrywały większość porównań, mają ostateczny wynik ujemny, co widać na Rysunku 1.

Rysunek 1. Analiza przebiegu kategoryzacji w GWO SI1MI (matematyka i informatyka). Różne kategorie są zaznaczone różnymi symbolami: A+ - kółka, A - kwadraty, B - romby, C - trójkąty. WMiE UZ jest dodatkowo zaznaczony grubszą przerywaną linią. Symbole uczelni można porównać z Tabelą 2. Lewy szary panel odpowiada ocenie całkowitej, natomiast panele po prawej stronie odpowiadają poszczególnym kryteriom I - IV, których nazwy i wagi są podane w legendzie.

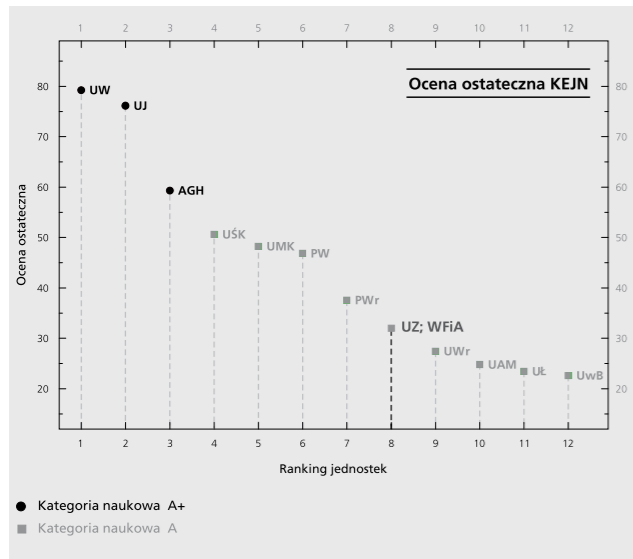
Podobną analizą dysponujemy dla Wydziału Fizyki i Astronomii. Tutaj GWO SI1FA (nauki ścisłe i inżynierskie; fizyka i astronomia) była liczniejsza, zawierała 26 wydziałów. Dlatego dla przejrzystości na Rysunku 2. prezentujemy tylko 12 wydziałów, które uzyskały kategorię A+ i A. Na pierwszym górnym panelu widać wyraźnie, że w osiągnięciach naukowych (waga 65 proc.) WFIA zajął wyraźnie 4. miejsce, ulegając UW, UJ i AGH, ale osiągając ponad 100 pkt.

Potencjał naukowy (waga 10 proc.) WFIA jest niewielki mimo posiadania dwóch praw doktryzowania i jednego uprawnienia habilitacyjnego. Jednakże w porównaniu z konkurencją, WFIA jest małym wydziałem i ma ograniczone możliwości promocji osób z poza wydziału. Ostatnio na WFIA wszczęto 3 przewody profesorskie i zakończono kilka przewodów doktorskich, a na studiach III stopnia studiują ponad 20 osób, które powinny uzyskać doktoraty przed terminem następnej kategoryzacji. Wydział też liczy na uzyskanie drugich praw habilitacji z fizyki. To wszystko znacznie poprawiłoby notowania w tym kryterium. Ważne, aby udało się zbliżyć do AGH, która jest głównym konkurentem WFIA.

Z uwagi na niewielką liczbę pracowników naukowych, WFIA ma też staby wynik w materialnych efektach działalności naukowej (waga 15 proc.). Z 2,1 pkt. zajmujemy 3. miejsce od końca, podczas gdy AGH z 6,5 pkt. wyprzedza nas o 4 pozycje. Aby odrobić różnicę 4,5 punktu, należałoby podwoić kwoty pozyskiwanych grantów na wydziale. Trudne zadanie, ale wykonalne.

Rysunek 2. Analiza przebiegu kategoryzacji w GWO SI1FA (fizyka i astronomia) dla 12 jednostek, które otrzymały kategorię A+ (kółka) i A (kwadraty). WFIA UZ jest dodatkowo zaznaczony grubszą przerywaną linią. Symbole uczelni można porównać z Tabelą 2. Lewy szary panel odpowiada ocenie całkowitej, natomiast panele po prawej stronie odpowiadają poszczególnym kryteriom I-IV, których nazwy i wagi są podane w legendzie.

W pozostałych efektach działalności (waga 10 proc.) WFIA uzyskał 75 pkt. na 100 możliwych. Taki wynik na pewno uda się powtórzyć przy następnej kategoryzacji. Ważne wyniki kryteriów I-IV zostały porównane parami z 26 konkurentami w grupie SI1FA oraz dwoma jednostkami referencyjnymi. Ostateczny wynik oceny porównawczej był wyższy od pierwszej jednostki referencyjnej i WFIA został zakwalifikowany z 8. lokatą do kategorii A, w której wydziałono 3 jednostki kategorii A+. Jeśli plany rozwojowe WFIA się powiodą, to w przyszłej edycji (w roku 2017) będzie miał szansę dołączyć do tej elitarnej grupy.

W tym miejscu chciałbym zaapelować do władz wszystkich wydziałów, aby przeprowadziły podobną analizę i monitoring własnego wydziału. Pozwoli to na planowanie rozwoju wydziału w taki sposób, aby gwarantował awans do wyższej kategorii, albo w większości przypadków bezpieczne utrzymanie aktualnej kategorii.

Na zakończenie analizy wewnątrz uczelnianej warto poświęcić trochę miejsca Wydziałowi Mechanicznemu. Przy powstawaniu Uniwersytetu Zielonogóskiego popelniono grzech pierworodny, łącząc Wydział Mechaniczny PZ z Instytutem Techniki WSP. Powstał w ten sposób wysocce niejednorodny naukowo wydział. Wzrost znacznego parametru N, ale liczba publikacji wzrosła w niewielkim stopniu albo w ogóle. Publikacje większości nowych pracowników nie były bowiem przez komisję kategoryzacyjną zaliczane do dorobku WM. W rezultacie, w ostatniej kategoryza-

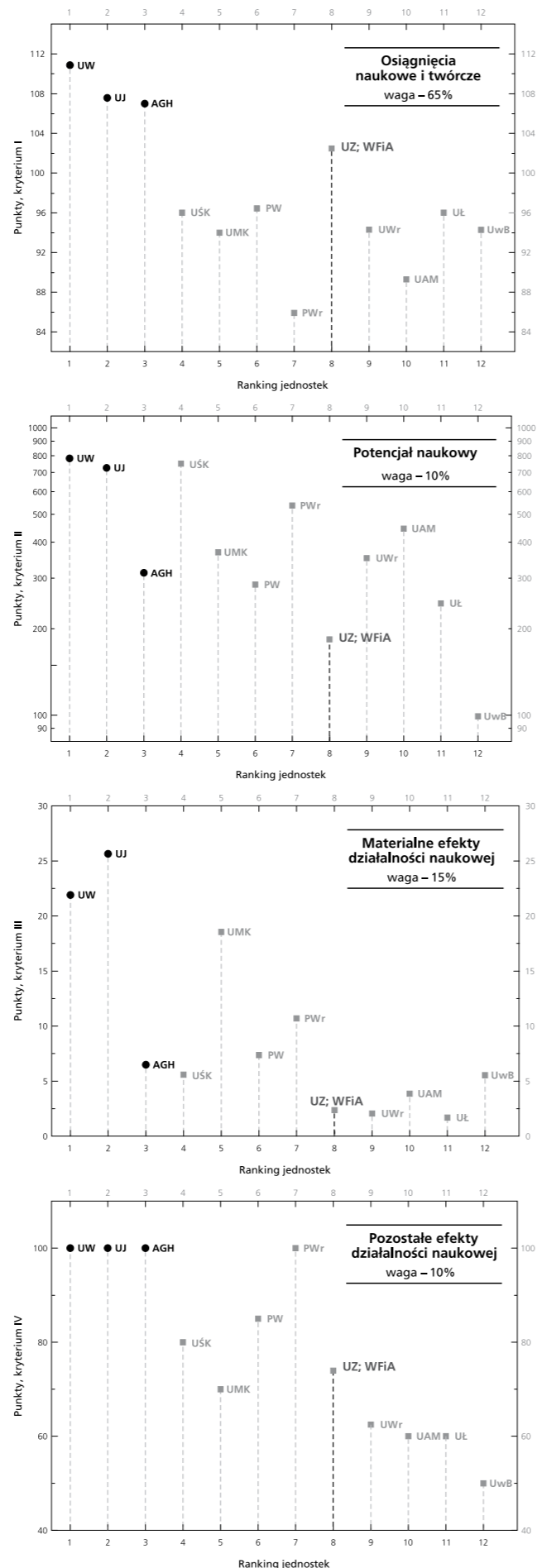

TABELA 1

Ranking wydziałów Uniwersytetu Zielonogóskiego

L.p.	Wydział	Kat.	Pozycja w GWO / liczność GWO	Pozycja w grupie kategorii / liczność grupy kategorii
1.	Wydział Fizyki i Astronomii	A	8 / 26 = 0,31	5 / 9 = 0,55
2.	Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii	A	7 / 16 = 0,43	6 / 9 = 0,67
3.	Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu	B	46 / 95 = 0,48	27 / 44 = 0,61
4.	Wydział Ekonomii i Zarządzania	B	47 / 93 = 0,50	17 / 41 = 0,41
5.	Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji	B	24 / 45 = 0,53	10 / 16 = 0,63
6.	Wydział Humanistyczny	B	13 / 20 = 0,65	5 / 12 = 0,42
7.	Wydział Inżynierii Łądowej i Środowiska	B	22 / 33 = 0,66	11 / 20 = 0,55
8.	Wydział Artystyczny	B	29 / 46 = 0,63	17 / 45 = 0,38
9.	Wydział Nauk Biologicznych	B	21 / 24 = 0,86	7 / 7 = 1,0
10.	Wydział Mechaniczny	B	35 / 36 = 0,97	24/25 = 0,96

cji WM uzyskał kategorię C. Utracił połowę dotacji statutowej (czyli środki na optacanie kosztów promocji doktorskich i habilitacyjnych), a co najgorsze, pracownicy Wydziału nie mogli skutecznie składać wniosków o finansowanie projektów naukowych. Gdyby ta kategoria została utrzymana po raz drugi, Wydział utraciłby całkowicie możliwości finansowania statutowego. Na szczęście ustawa przewiduje możliwość zrestrukturyzowania wydziału kat. C w celu poprawienia jego efektywności (par. 27.1 wspomnianego rozporządzenia MNiSW poz. 877). Wydział Mechaniczny skorzystał z tej możliwości, jak widać z sukcesem. Szeroko była dyskutowana głębokość restrukturyzacji i obecny kształt WM jest wynikiem osiągniętego wtedy kompromisu. Jak widać z Tabeli 1. ledwie zdołano się wyrwać z kat. C, ale się udało. Dalszy awans będzie wymagał wzmocnionej produkcji naukowej. To może być ułatwione możliwością zdobywania przez pracowników WM różnych grantów naukowych. Powstałe w ich wyniku publikacje pomogą, mam nadzieję, utrzymać z trudem wywalczone miejsce w kat. B.

Miejsce UZ na krajowej mapie nauki

Nadanie kategorii wydziałom wszystkich uczelni akademickich stwarza pokusę nakreślenia akademickiej mapy naukowej w Polsce oraz zlokalizowanie na niej miejsca Uniwersytetu Zielonogóskiego. Najprościej będzie utworzyć ranking według malejącej liczby kategorii, najpierw najwyższej A+, potem A i na końcu B. Jeśli dwie uczelnie mają taką samą liczbę wydziałów kat. A+, to wyżej notowana będzie ta z większą liczbą kategorii A. Podobnie większa liczba kategorii B rozróżni dwie uczelnie o takiej samej liczbie kat. A. Natomiast wśród dwóch uczelni o takiej samej liczbie kat. A i B wyższą pozycję zajmie ta o mniejszej liczbie kat. C. Jeśli to nie pomoże zastosujemy kolejność alfabetyczną.

Tabela 2. prezentuje ranking klasycznych uniwersytetów i politechnik skonstruowany według powyżej opisanego prostego przepisu. Uniwersytet Zielonogóski zajmuje w nim ex aequo 20-22 miejsce (wraz z UKSW i UMCS). Wśród uniwersytetów zajmujemy 11-13 miejsce na 19 uczelni, a wśród 17 politechnik zajmujemy miejsce 9. Porównywanie z politechnikami jest uzasadnione strukturą naszej uczelni, w ramach której działają 3 duże wydziały politechniczne.

Powyzszą metodę można zastosować do wszystkich uczelni akademickich w naszym kraju, których jest w Polsce 92. Ich zestawienie przedstawia Tabela 3., w której pierwsza kolumna stanowi ranking kategorii, a w drugiej kolumnie podane jest miejsce zajęte przez uczelnie w rankingu naukowym opartym na indeksie Hirscha, opublikowanym po raz pierwszy przez tygodnik „Polityka” (<http://www.polityka.pl/nauka/1543843,1,naukowy-rankingu-uczelnipolityki-warszawski-przed-jagiellonskim.read#ixzz2VhtoReVy>).

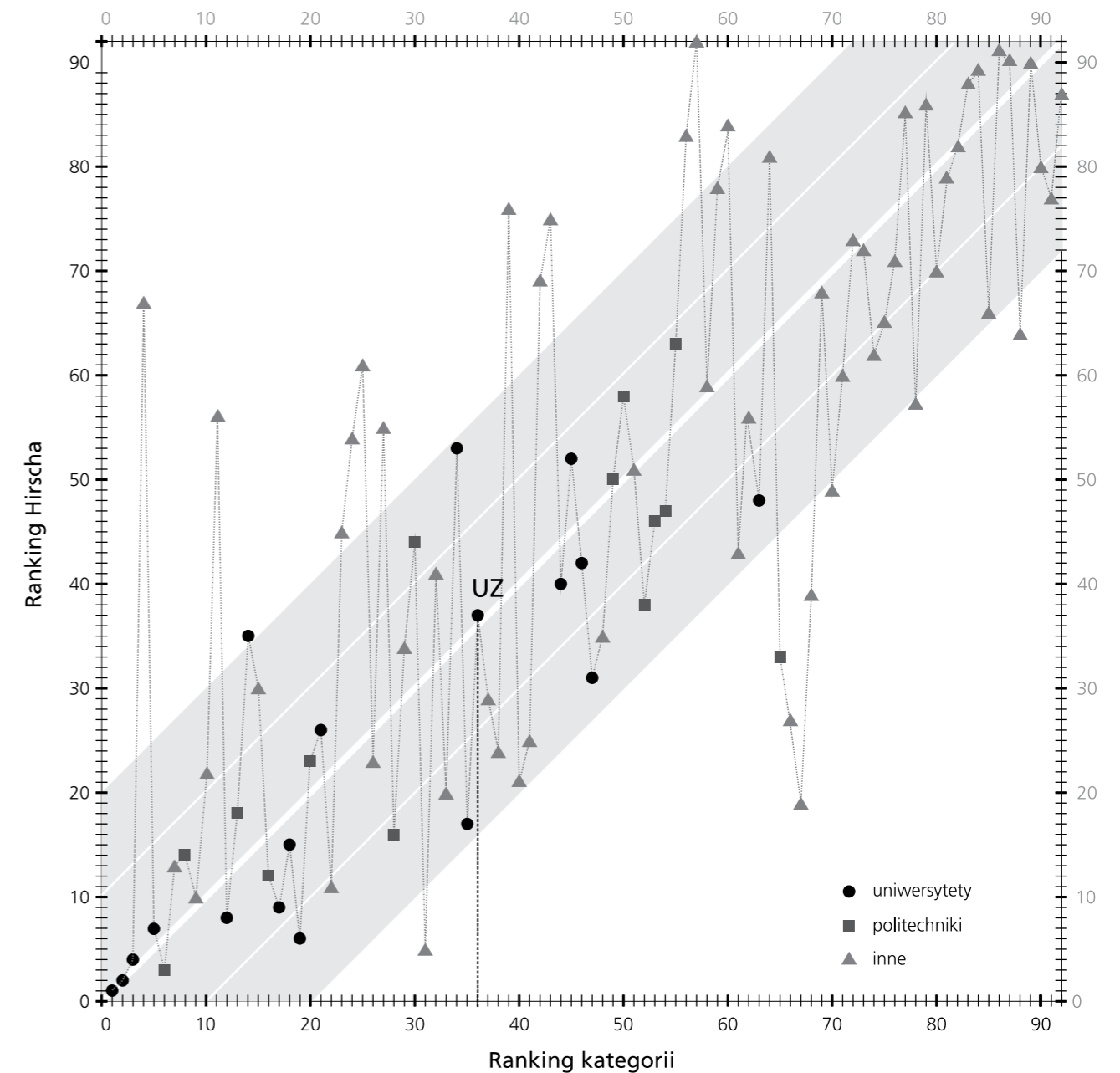
Jak widać Uniwersytet Zielonogóski zajmuje 36. miejsce w obu rankingach (tak naprawdę 34-36 ex aequo), co oznacza, że dwie kategorie A w naszej uczelni wynikają z osiągnięć naukowych odnotowanych przez bazę indeksowanych publikacji World of Science. Nie ulega wątpliwości, że w przypadku naszych wydziałów Fizyki i Astronomii oraz Matematyki, Informatyki i Ekonometrii tak rzeczywiście jest. Warto więc sprawdzić jaki jest stopień korelacji pomiędzy tymi dwoma rankingami w całej populacji uczelni akademickich w Polsce.

Rysunek 3. ilustruje graficznie zależności pomiędzy rankingami przedstawionymi w Tabeli 3. Na osi poziomej odłożona jest pozycja uczelni w rankingu kategorii, a na osi pionowej pozycja w rankingu „Polityki”. Uniwersytety

TABELA 2

Ranking kategorii klasycznych uniwersytetów i politechnik

L.p.	Nazwa uczelni	Kategoria			
		A+	A	B	C
1.	Uniwersytet Warszawski (UW)	5	14	8	-
2.	Uniwersytet Jagielloński w Krakowie (UJ)	4	7	3	-
3.	Uniwersytet Wrocławski (UWr)	2	5	3	-
4.	Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu (UMK)	1	10	6	-
5.	Politechnika Warszawska (PW)	1	9	10	-
6.	Politechnika Wrocławska (PWr)	1	7	4	-
7.	Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie (AGH)	1	6	9	-
8.	Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu (UAM)	-	13	2	-
9.	Politechnika Łódzka (PŁ)	-	7	3	-
10.	Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie (UWM)	-	5	10	-
11.	Uniwersytet Łódzki (UŁ)	-	5	7	-
12.	Uniwersytet Śląski w Katowicach (UŚ)	-	5	7	-
13.	Uniwersytet Gdański (UG)	-	5	6	1
14.	Politechnika Poznańska (PP)	-	5	5	-
15.	Politechnika Śląska w Gliwicach (Pol.Śl)	-	4	10	-
16.	Uniwersytet w Białymstoku (UwB)	-	4	8	1
17.	Politechnika Gdańska (PG)	-	3	6	-
18.	Politechnika Lubelska (PL)	-	3	3	-
19.	Katolicki Uniwersytet Lubelski (KUL)	-	3	5	1
20.	Uniwersytet Kardynała S. Wyszyńskiego w Warszawie (UKSW)	-	2	8	-
21.	Uniwersytet Marii Skłodowskiej-Curie w Lublinie (UMCS)	-	2	8	-
22.	Uniwersytet Zielonogórski (UZ)	-	2	8	-
23.	Uniwersytet Rzeszowski (UR)	-	1	9	-
24.	Uniwersytet Szczeciński (US)	-	1	9	-
25.	Politechnika Białostocka (PB)	-	1	6	-
26.	Uniwersytet Jana Kochanowskiego w Kielcach (UJK)	-	1	6	-
27.	Uniwersytet Opolski (UO)	-	1	6	1
28.	Politechnika Częstochowska (PCz)	-	1	5	-
29.	Politechnika Rzeszowska (PRz)	-	1	5	-
30.	Politechnika Koszalińska (PK)	-	1	5	2
31.	Politechnika Świętokrzyska (PŚk)	-	1	4	-
32.	Politechnika Opolska (PO)	-	1	4	1
33.	Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy (UKW)	-	-	6	1
34.	Politechnika Krakowska (PK)	-	-	5	2
35.	Wojskowa Akademia Techniczna w Warszawie (WAT)	-	-	2	1

Rysunek 3. Wykres korelacji rankingów uczelni akademickich wykonany na podstawie Tabeli 3 (szczegóły w tekście)

klasyczne zaznaczono kółkami, politechniki kwadratami, a inne uczelnie (np. uniwersytety przyrodnicze, akademie itp.) trójkątami. Symbole połączone cienkimi liniami, aby wyeksponować odstępstwa od pełnej korelacji występującej wzdłuż grubej ukośnej białej linii (na której leży tylko 12 punktów). Jednakże uczelnie, których symbole leżą w obrębie szarego pasa, a szczególnie jego wewnętrznej części o szerokości 20 punktów (± 10) wykazują wysoki stopień korelacji pomiędzy obu rankingami. Oznacza to, że dla tych uczelni wyniki kategoryzacji były zdominowane osiągnięciami odnotowanymi przez bazę World of Science (na której oparty jest ranking „Polityki”). Nieco większe odstępstwa pomiędzy 10 a 20 (zewnątrzne szare pasy) świadczą o tym, że przyznane kategorie były w mniejszym

stopniu zależne od osiągnięć wchodzących do międzynarodowego obiegu naukowego. Tylko około 20 proc. uczelni wykazuje słaby stopień korelacji (symbole poza szarym pasem). Ponad tym pasem znajdują się uczelnie, które wypadły lepiej (niektóre znacznie lepiej) w kategoryzacji niż w rankingu „Polityki”. Większość z nich to uczelnie z wydziałami ekonomii i zarządzania. Z oczywistych powodów ich osiągnięcia naukowe nie mają generalnie charakteru międzynarodowego. Kilka uczelni znajduje się wyraźnie pod pasem korelacji, tzn. ich pozycja w rankingu „Polityki” jest wysoka, a wynik kategoryzacji wyraźnie temu nie odpowiada. Tutaj problemem wydaje się duża liczba pracowników nie aktywnych naukowo. Przydałoby się chyba solidna restrukturyzacja.

TABELA 3

Ranking uczelni akademickich

Ranking kategorii	Ranking H	Uczelnia
1	1	Uniwersytet Warszawski
2	2	Uniwersytet Jagielloński w Krakowie
3	4	Uniwersytet Wrocławski
4	67	Szkoła Główna Handlowa w Warszawie
5	7	Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu
6	3	Politechnika Warszawska
7	13	Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie
8	14	Politechnika Wrocławska
9	10	Gdański Uniwersytet Medyczny
10	22	Uniwersytet Medyczny w Białymstoku
11	56	Szkoła Wyższa Psychologii Społecznej w Warszawie
12	8	Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu
13	18	Politechnika Łódzka
14	35	Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie
15	30	Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie
16	12	Politechnika Poznańska
17	9	Uniwersytet Łódzki
18	15	Uniwersytet Śląski w Katowicach
19	6	Uniwersytet Gdański
20	23	Politechnika Śląska w Gliwicach
21	26	Uniwersytet w Białymstoku
22	11	Uniwersytet Medyczny w Łodzi + WAM
23	45	Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu
24	54	Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu
25	61	Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie
26	28	Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie
27	55	Katolicki Uniwersytet Lubelski
28	16	Politechnika Gdańska
29	34	Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu
30	44	Politechnika Lubelska
31	5	Warszawski Uniwersytet Medyczny
32	41	Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu
33	20	Uniwersytet Medyczny w Poznaniu
34	53	Uniwersytet Kardynała S. Wyszyńskiego w Warszawie
35	17	Uniwersytet Marii Skłodowskiej-Curie w Lublinie
36	37	Uniwersytet Zielonogórski
37	29	Wojskowa Akademia Techniczna w Warszawie
38	24	Uniwersytet Medyczny im. Piastów Śląskich we Wrocławiu
39	76	Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie
40	21	Pomorski Uniwersytet Medyczny w Szczecinie
41	25	Uniwersytet Medyczny w Lublinie
42	69	Wyższa Szkoła Finansów i Zarządzania w Warszawie
43	75	Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach
44	40	Uniwersytet Rzeszowski
45	52	Uniwersytet Szczeciński
46	42	Uniwersytet Opolski

47	31	Uniwersytet Jana Kochanowskiego w Kielcach
48	36	Uniwersytet Rolniczy w Krakowie
49	50	Politechnika Białostocka
50	58	Politechnika Koszalińska
51	51	Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie
52	38	Politechnika Częstochowska
53	46	Politechnika Rzeszowska
54	47	Politechnika Opolska
55	63	Politechnika Świętokrzyska
56	83	Społeczna Akademia Nauk (dawna SWSPiZ w Łodzi)
57	92	Akademia Obrony Narodowej
58	59	Polsko-Japońska Wyższa Szkoła Technik Komputerowych w Warszawie
59	78	Akademia Leona Koźmińskiego w Warszawie
60	84	Collegium Civitas w Warszawie
61	43	Uniwersytet Technologiczno-Przyrodniczy w Bydgoszczy
62	56	Uniwersytet Technologiczno-Humanistyczny w Radomiu
63	48	Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy
64	81	Krakowska Akademia im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego
65	33	Politechnika Krakowska
66	27	Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie
67	19	Śląski Uniwersytet Medyczny
68	39	Akademia im. J. Długosza w Częstochowie
69	68	Akademia Techniczno-Humanistyczna w Bielsku-Białej
70	49	Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny w Siedlcach
71	60	Akademia Morska w Gdyni
72	73	Akademia Marynarki Wojennej im. Bohaterów Westerplatte w Gdyni
73	72	Akademia Wychowania Fizycznego w Warszawie
74	62	Akademia Wychowania Fizycznego we Wrocławiu
75	65	Akademia Wychowania Fizycznego w Poznaniu
76	71	Akademia Morska w Szczecinie
77	85	Dolnośląska Szkoła Wyższa we Wrocławiu
78	57	Akademia Pomorska w Słupsku
79	86	Akademia Finansów w Warszawie
80	70	Akademia Wychowania Fizycznego w Katowicach
81	79	Wyższa Szkoła Filozoficzno-Pedagogiczna "Ignatianum" w Krakowie
82	82	Akademia Pedagogiki Specjalnej w Warszawie
83	88	Uczelnia Łazarskiego w Warszawie
84	89	Chrześcijańska Akademia Teologiczna w Warszawie
85	66	Akademia Wychowania Fizycznego w Krakowie
86	91	Wyższa Szkoła Zarządzania Marketingowego i Języków Obcych w Katowicach
87	32	Centrum Medyczne Kształcenia Podyplomowego Warszawa
88	64	Akademia Wychowania Fizycznego w Gdańsku
89	90	Wyższa Szkoła Studiów Międzynarodowych w Łodzi
90	80	Górnośląska Wyższa Szkoła Handlowa im. W. Korfańskiego w Katowicach
91	77	Akademia Humanistyczno-Ekonomiczna w Łodzi
92	87	Akademia Humanistyczna im. Aleksandra Gieysztor w Pułtusku

Na zakończenie warto podkreślić, że zarówno aktualna potencjał na 1 kat. A+ i 2 kat. A, co dałoby nam jeszcze kategorię jak i pierwszy ranking naukowy „Polityki” wyższą pozycję. Ale nie będzie to łatwe, co nie znaczy, że nieosiągalne. Wymagać to jednak będzie powrotu do pro-naukowej polityki zapowiadanej przez władze uczelni przed kryzysem finansowym spowodowanym malejącą dotacją ministerialną.

WYNIKI BADANIA LOSÓW ABSOLWENTÓW UZ

Znowelizowana ustawa Prawo o szkolnictwie wyższym z 2011 r. nakazuje wszystkim uczelniom badanie losów swoich absolwentów. Na Uniwersytecie Zielonogórskim odpowiedzialne za to było Biuro Karier. Dziś możemy już przedstawić wnioski z przeprowadzonych badań.

„Uzyskany materiał empiryczny dostarcza wiarygodnych i aktualnych danych dotyczących przekonań, opinii i ocen procesu kształcenia w obrębie Uniwersytetu Zielonogórskiego, tworzonych przez jego absolwentów. Co istotne, jednocześnie obrazuje różne parametry ich sy-

Podstawowa metoda badania losów absolwentów na naszej Uczelni to ankieta wysyłana drogą elektroniczną do wszystkich absolwentów Uniwersytetu Zielonogórskiego, którzy wyrazili zgodę na monitorowanie kariery. Ankieta składała się z kilku części: metryczki, motywów wyboru uczelni i oceny uczelni, sytuacji zawodowej, celów życiowych i opinii o sobie. Znalazły się w niej pytania zamknięte, skategoryzowane, umożliwiające wnioskowanie i porównywanie. Największy blok pytań dotyczył sytuacji pracy i pracy zawodowej absolwentów.

Materiał empiryczny gromadzony był w dwóch turach: czwartym kwartale 2012 r. oraz ponownie, w pierwszym kwartale 2013 r. Ankietę wysłano do 3391 absolwentów, w efekcie uzyskano zwrot 706 ankiet (20 proc.), które poddano analizie ilościowej oraz w przypadku niektórych opcji - jakościowej.

Wielkość uzyskanej próby badawczej pozwala uznać, że wyniki są reprezentatywne dla populacji absolwentów UZ.

Przygotowanie ankiety, przeprowadzenie badań i raport końcowy przygotowali pracownicy Instytutu Socjologii UZ. Autorką podstawowej koncepcji narzędzia wykorzystanego w analizie jest prof. Maria Zielińska, natomiast raport opracowali: prof. Jerzy Leszkowicz-Baczyński oraz dr Dorota Szaban (opracowanie statystyczne). Przygotowaniem ankiety w wersji narzędzia interaktywnego oraz stworzeniem bazy danych zajmował się mgr inż. Daniel Bobek.

Całością prac organizacyjnych, koordynacją działań oraz korektą raportu zajmowało się Biuro Karier: mgr Kamil Miłkowski i kierownik biura, mgr Lilia Smoła.

Obok publikujemy wnioski z przeprowadzonych badań.
red.

tuacji zawodowej po ukończeniu nauki. Dane dotyczą całej populacji absolwentów. Jeśli odnieść się do zróżnicowania na wydziały, dostarczają także wiarygodnego obrazu siedmiu z dziesięciu analizowanych wydziałów UZ. W przypadku jednego wydziału (Fizyki i Astronomii) praktycznie brak było danych (udział jednej osoby), co wynika z minimalnej w skali UZ liczby osób tam studiujących. Dla kolejnych dwóch (Wydział Artystyczny, z którego pochodzi 2,3 proc. wypowiadających się oraz Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji - 2,4 proc.) niewielka liczebność ankiet (po kilkanaście przypadków) nie pozwala na wiarygodne wnioskowanie i uogólnianie zebranych informacji na pozostałych wydziałach. Z tego samego względu niemożliwe jest wyciągnięcie wniosków na jeszcze bardziej szczegółowym poziomie, a więc dotyczących tych kierunków studiów, które są najmniej liczne.

Motywacja towarzysząca wcześniejszemu wyborowi studiów na UZ jest zróżnicowana. Jej podstawą były zwłaszcza oczekiwania, iż UZ umożliwi zdobycie kwalifikacji zawodowych, ma interesującą ofertę kierunków studiów i programową, a także że zasady i organizacja toku studiów są przyjazne dla studentów. **Wypowiedzi absolwentów wskazują na wysoki poziom akceptacji uczelni wynikający z korzystnego obrazu o niej uzyskanego podczas procesu kształcenia.**

Ważnym wnioskiem jest wysoki poziom satysfakcji absolwentów odnoszący się do różnych parametrów procesu dydaktycznego na UZ. Warto przypomnieć, że **blisko dziewięć na dziesięciu wypowiadających się absolwentów jest zadowolonych z kształcenia na uczelni.** Co istotne, odwołanie się do podziału na wydziały nie ujawnia istotnego zróżnicowania przekonań absolwentów w tym zakresie.

Niewiele niższe odsetki dotyczą zadowolonych z wyboru kierunku studiów oraz z wyboru specjalności. Potwierdzeniem wysokiego poziomu satysfakcji absolwentów jest odniesienie do potencjalnej opcji ponownego wyboru uczelni i kierunku studiów - deklarowanej przez prawie połowę wypowiadających się. Wśród nich szczególnie często decyzyjną taką powtórzyliby absolwenci wydziałów: Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji; Inżynierii Łądowej i Środowiska; Mechanicznego oraz Matematyki, Informatyki i Ekonomometrii. Uogólniając, są to absolwenci kierunków zaklasyfikowanych w raporcie do kategorii „ściśle” i „tradycyjne techniczne”. Dowodzi to słuszności popularnej tezy, że absolwenci kierunków „technicznych” lepiej radzą sobie na rynku pracy niż absolwenci kierunków humanistycznych i społecznych - zwłaszcza w odniesieniu do aktualnych, kryzysowych uwarunkowań rynku pracy.

Przedstawione dane pozwalają jednocześnie wnioskować, że kwestia satysfakcji z jakości kształcenia nie jest tak jednoznaczna jak wynikałoby to z często przyjmowanych, choć uproszczonych sądów. Bowiem satysfakcję taką ujawniają w największym stopniu absolwenci rekrutujący się z kierunków humanistycznych i społecznych, na których dotyczy ona więcej niż co drugiej osoby. W minimalnie mniejszym stopniu znaczna satysfakcja cechuje absolwentów kierunków utworzonych jako odpowiedź na aktualne zapotrzebowanie rynku pracy. Warto w tym miejscu zasygnalizować kwestię, jaką jest ocena jakości sal dydaktycznych oraz ich wyposażenia. Bowiem największy odsetek niezadowolonych tworzą właśnie absolwenci kierunków humanistycznych i społecznych. Istotna jest więc sugestia, by w planach modernizacji infrastruktury uczelni więcej środków przeznaczyć na poprawę estetyki i wyposażenia kampusów kształcących tą, liczną kategorię studentów.

Ocena jakości uzyskanych kwalifikacji stanowi kolejny składnik zasadniczo korzystnego obrazu uczelni tworzony przez absolwentów. Zdecydowanie dominująca liczebowo część wypowiadających się uznaje, że studia były niezbędne do podjęcia aktualnej pracy (blisko czterech na dziesięciu absolwentów), oraz że przynajmniej były częściowo przydatne (blisko połowa). W efekcie, **więcej niż ośmiu na dziesięciu wypowiadających się korzystnie ocenia przydatność zdobytej podczas studiów wiedzy.**

Za wskaźnik akceptacji dotychczasowej edukacji uniwersyteckiej należy deklarację dotyczącą dalszego kształcenia, w tym na studiach drugiego stopnia. Tego rodzaju plany najbardziej rozpowszechnione są na Wydziale Nauk Biologicznych oraz Wydziale Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu. Perspektywa kształcenia na studiach doktoranckich najbardziej popularna jest z kolei na Wydziale Nauk Biologicznych, Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji oraz Wydziale Humanistycznym. Zwraca wreszcie uwagę znaczne zainteresowanie studiami podyplomowymi, zgłaszane przez absolwentów z Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu, Wydziału Nauk Biologicznych, Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonomometrii oraz Wydziału Humanistycznego. Informacja ta powinna stanowić ważną przesłankę w tworzeniu planów kształcenia na wymienionych wyżej etapach. Zaspokojenie kolejnych potrzeb edukacyjnych (szczególnie absolwentów) stanowi bowiem ważny obszar dalszej aktywności edukacyjnej Uniwersytetu - zwłaszcza w obliczu trwającego kryzysu demograficznego skutkującego spadkiem liczby nowych studentów w najbliższej dekadzie.

Specyfika aktywności zawodowej po studiach stanowi jeden z ważniejszych celów raportu. Dane wskazują na zasadniczo korzystny obraz aktywności absolwentów UZ na rynku pracy. Opisując uzyskane wyniki nie można abstrahować

od ogólnej sytuacji ekonomicznej podczas realizacji empirycznej części tego badania. Trzeba zaznaczyć więc, że na koniec stycznia 2013 r. bezrobocie mierzone dla kraju wyniosło 14,2 proc., co stanowi najbardziej niekorzystny wynik od sześciu lat. Jednocześnie liczba osób pozostających bez pracy (dla kraju) w porównaniu z grudniem 2012 r. wzrosła o 7,5 proc. Co jednak ważne, odnotowywane przez ekonomistów spowolnienie gospodarki nie znajduje pełnego odzwierciedlenia w prezentowanych tu przekonaniach. Jest istotne, że dla obu objętych analizą okresów (6 miesięcy po ukończeniu studiów oraz przełomu 2012/2013) niektóre parametry aktywności ekonomicznej absolwentów uległy poprawie. Dotyczy to zwłaszcza najbardziej pożądanego aspektu, jakim jest zatrudnienie pełnoetatowe - dotyczące nieco ponad połowy z nich w pierwszym okresie i jednocześnie blisko dwóch trzecich osób w drugim okresie. Formuła badania ankietowego nie umożliwia sformułowania odpowiedzi na pewne wątpliwości interpretacyjne, przykładowo dotyczące jednoczesnego, wyraźnego spadku realizacji prac na umowę zlecenie. W oparciu o informacje z rynku pracy można jedynie wnioskować, że stanowi to bezpośredni efekt ogólnego spowolnienia gospodarczego.

Uzupełnieniem danych dotyczących aktywności ekonomicznej absolwentów są opisy sięgającego ich bezrobocia. Z pewnością niekorzystny jest fakt, iż zaledwie sześciu na dziesięciu wypowiadających się nie odnotowało bezrobocia w swej dotychczasowej biografii. Ponownie warto przypomnieć, że uzyskane dane nie potwierdzają szeroko powielanych, potocznych sądów i wyobrażeń. Przykładowo, **kwestia łatwości w znajdowaniu zatrudnienia absolwentów kierunków „politechnicznych” w porównaniu z „humanistami” podlega bardziej złożonym uwarunkowaniom, niż sądzi opinia publiczna.** Bowiem z jednej strony bezrobocie w najmniejszym stopniu dotyczy akurat nie „kierunków inżynierskich”, co absolwentów Wydziału Ekonomii i Zarządzania, wśród których dotyka nieco więcej, niż co trzeciej osoby. Z drugiej strony bowiem, jednocześnie sięga ono pedagogów i socjologów tylko w o trzy punkty procentowe większym stopniu. Można więc twierdzić na tej podstawie, że o sukcesie na rynku pracy decyduje nie sam dyplom ukończenia konkretnego kierunku, co raczej splot wielu uwarunkowań, w tym poza niewątpliwie istotnymi kwalifikacjami zawodowymi, posiadanie przez absolwentów indywidualnych umiejętności i predyspozycji do pracy.

Na uzyskane w raporcie wnioski wpływ ma (poza realnymi, ujawnionymi w badaniu przekonaniami) znajdująca się poza obszarem niniejszej analizy, sytuacja makroekonomiczna rzutuująca na minioną i aktualną sytuację absolwentów UZ na rynku pracy. Stąd też, sygnalizowane w raporcie, dostrzegalne niekiedy niekorzystne tendencje nie powinny być wykorzystywane jako źródła pejoratywnej oceny Uniwersytetu jako instytucji kształcącej przyszłych pracowników. Jest oczywiste, że zwłaszcza w warunkach recesji ekonomicznej dotykającej od kilku lat gospodarkę światową żadna szkoła wyższa nie zapewni swoim absolwentom pełnego zatrudnienia.

Przydatnym źródłem obiektywizacji efektów kształcenia mogą być dalsze analizy, w tym umożliwiające porównanie efektów kształcenia UZ z innymi, zbliżonymi pod względem profili kształcenia, instytucjami edukacyjnymi w kraju.”

*Jerzy Leszkowicz-Baczyński
Dorota Szaban*

FRAGMENT OPRAWOWANIA: WIZERUNEK UNIWERSYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO, OCENA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA ORAZ WŁASNEJ AKTYWNOŚCI EKONOMICZNEJ W PRZEKONANIACH ABSOLWENTÓW. EDYCJA 2013.

BIG BAND UZ – 15 LAT SWINGOWANIA

— **Andrzej Winiszewski**

Jubileusz 15-lecia Big Bandu UZ, który wypada w tym roku, to długa historia uniwersyteckiego środowiska jazzowego z kierunkiem *jazz i muzyka estradowa* na czele. To także setki koncertów w Polsce i zagranicą, dziesiątki wyjątkowych gwiazd współpracujących z Orkiestrą, to kilka znaczących śladów fonograficznych w postaci płyt CD. Jednak chyba najważniejszy rozdział tej historii stanowią ci wszyscy młodzi ludzie - sidemani Orkiestry, którzy w Big Bandzie uczyli się jazzowego rzemiosła, scenicznej ogłady i sztuki zespołowej współpracy.

Rok jubileuszu Big Bandu UZ to okazja do podsumowań. Nazbierało się tych sukcesów, nagród, festiwali, wszelkich artystycznych wydarzeń i podróży. Nie wolno jednak zapomnieć, że to także 15 lat z życia założyciela, jej muzycznego szefa i bandleadera, a także promotora, kompozytora i aranżera zespołu Jerzego Szymaniuka. Zajrzyjmy więc do jego artystycznej biografii:

Jerzy Szymaniuk utworzył Big Band UZ w 1998 r. O wiele wcześniej działał już jako kompozytor, aranżer, bandleader, organizator festiwali jazzowych oraz twórca i wykładowca Studium Muzyki Jazzowej, a obecnie kierunku *jazz i muzyka estradowa* na UZ w Zielonej Górze. W czasie całej swojej artystycznej kariery związany był i jest z Zieloną Górą.

Od wielu lat działa jako dyrygent i kierownik artystyczny big bandów prowadzonych od lat 80. w Zielonej Górze. Były to m.in.: Big Band Novita, Big Band Mrowisko, Big Band Zielona Góra, Big Band Uniwersytetu Zielonogórskiego. Był także liderem zespołu Old Friends Orchestra.

Orkiestry prowadzone przez Jerzego Szymaniuka wielokrotnie zdobywały najwyższe nagrody na festiwalach i konkursach jazzowych m.in. na: Ogólnopolskich Spotkaniach Big Bandów w Zielonej Górze, Festiwalu Big Bandów w Nowym Tomyslu (dwukrotnie Grand Prix), Old Jazz Meeting w Iławie (dwie Złote Tarki), oraz na Ogólnopolskim Festiwalu Big Bandów Bydgoszcz Big Band Festiwal (GRAND PRIX).

Brat udział (jako pianista, aranżer i kierownik muzyczny) w nagraniach płytowych (24 CD w tym 4 własne projekty). Współpracował ze znanymi muzykami polskiej i zagranicznej sceny jazzowej, są wśród nich m.in.: Piotr Baron, Jarostaw Śmietana, Jacek Niedziela, Jan Ptaszyn Wróblewski, Maciej Sikala, Zbigniew Lewandowski, Piotr Wojtasik, Grzegorz Nagórski, Wojciech Karolak, Mike Russell, Zbigniew Namysłowski, Brian Fentress, Marcia Walder-Thomas, Ingrid Diem.

Big Band UZ od 15 lat bierze udział w wielu wydarzeniach związanych nie tylko z lubuskim środowiskiem jazzowym. Reprezentuje Uniwersytet Zielonogórski i województwo lubuskie na wielu ważnych wydarzeniach o zasięgu regionalnym, ogólnopolskim, a nawet światowym (Expo 2008). Orkiestra ma swoich wiernych fanów, wielu muzycznych przyjaciół, którzy zasiadają w szeregach zespołu na koncertach (m.in.

Z. Lewandowski, P. Baron, K. Stankiewicz). Ma także swój specjalny doroczny wieczór podczas inauguracji Festiwalu Green Town of Jazz, kiedy to prezentuje program specjalny z gościnnym udziałem wielu gwiazd, zwłaszcza polskiego jazzu (m.in. J.P. Wróblewski, A. Dąbrowski, Z. Namysłowski, P. Wojtasik, G. Nagórski). Z okazji jubileuszu warto wymienić te najważniejsze momenty w historii Big Bandu...

Orkiestra powstała w grudniu 1998 r. na bazie Studium Muzyki Jazzowej prowadzonego przez Jerzego Szymaniuka. Od 2002 r. stała się zespołem uniwersyteckim i składa się przede wszystkim ze studentów i absolwentów UZ. Koncertowała ze znanymi muzykami sceny jazzowej, między innymi: Piotrem Baronem, Janem Ptaszynem Wróblewskim, Maciejem Sikalą, Zbigniewem Lewandowskim, Piotrem Wojtasikiem, Grzegorzem Nagórskim, Mikem Russellem, Ralfem Rickertem, Wojciechem Karolakiem, Priscillą Jones, Nickym Brownem, Zbigniewem Namysłowskim, Jackiem Namysłowskim, Marcją Walder-Thomas, Brianem Fentress.

Najważniejsze koncerty orkiestry to: Festiwal „JAZZ NAD ODRA” (2000, 2004), Międzynarodowe Spotka-

nia Jazzowe w Głogowie (2005), koncerty w Hamburgu (2001), SOPOT MOLO JAZZ FESTIWAL (2001), BIG BAND MEETING we Wrocławiu (IMPART, 2002), „OLD JAZZ MEETING” (2000-2003), BIG BAND FESTIWAL w Nowym Tomyslu (1999-2004, 2007), Bydgoszcz Big Band Festiwal (2007), koncerty z cyklu „Big Band Uniwersytetu Zielonogórskiego i Przyjaciele” (od 2002), „Big Band Jazz Meeting” w Zielonej Górze (2003), koncerty w Szwecji (2003), IX KOMEDA JAZZ FESTIWAL” (Słupsk, 2003), GREEN TOWN OF JAZZ (2005-2013), cykl koncertów w Polsce „KOLEĐY NA JAZZOWO” (2004), koncerty w ramach „JAZZ PIKNIK” w Warszawie (2004), koncerty w ramach festiwalu „MAZURSKA FIESTA JAZZOWA” w Giżycku (2004), SWINGIN SAXONIA (Niemcy, 2004), „Koleđy dla Świata” (2004 - koncert zarejestrowany przez TVP 2 i emitowany przez „dwójkę” oraz TV Poloni; od 2004 r. do 2008 r. program był wielokrotnie emitowany podczas Świąt Bożego Narodzenia, a dzięki TVP POLONIA docierał do najdalszych zakątków świata; program ukazał się na albumie płytowym CD pt. *Pieśni Bożonarodzeniowe. Oto Syn Mój*), koncert „Koleđy Świata” (2007) w Bazylicy w Pelplinie (koncert został zarejestrowany dla TVP 1, TVP POLONIA i emitowany podczas Świąt Bożego Narodzenia, ukazał się na płycie CD pt. *Koleđy Świata*; od 2007 roku do 2012 program był wielokrotnie emitowany podczas Świąt Bożego Narodzenia przez TVP 1, TVP POLONIA, TVP HISTORIA), II RCK PRO JAZZ FESTIWAL (2011), Koncert Jubileuszowy z okazji 40-lecia Akademickiego Środowiska Muzycznego w Zielonej Górze (2011), FESTIWAL MOC BIG BANDÓW (2011). W ostatnim czasie Orkiestra występowała w ramach Dni Województwa Lubuskiego oraz ogólnopol-

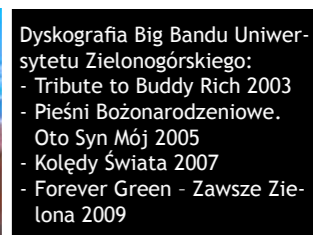
skich konferencji naukowych (organizowanych przez UZ), a także podczas Festiwalu Nauki w Zielonej Górze.

W biografii artystycznej zespołu szczególne miejsce zajmuje wspólny projekt Big Bandu UZ i Urszuli Dudziak, który miał swoją koncertową premierę w lipcu 2008 r., kiedy to program ten zaprezentowano na specjalnym koncercie w Saragossie (Hiszpania) w ramach dnia polskiego, podczas światowej wystawy EXPO 2008. Płyta stała się popularna w Polsce, a sama Urszula Dudziak często ciepło wspomina tamte intensywne chwile, kiedy projekt powstawał, a płyta stawała się wizytówką miasta Zielona Góra i całego lubuskiego regionu.

Big Band na przestrzeni lat współpracował z wieloma polskimi wokalistami i wokalistkami, m.in. z Ewą Urygą, Markiem Bałatą, Krzysztofem Kiljańskim, Anną Serafińską, Januszem Szromem, Andrzejem Dąbrowskim.

Tegoroczny jubileusz także będzie obfitował w wiele wydarzeń okolicznościowych. 21 listopada Orkiestra otworzy tegoroczny Green Town of Jazz koncertem specjalnym z udziałem Krystyny Prońko, by już kilka dni później (29 listopada) pojawić się w szacownej Sali Filharmonii Zielonogórskiej i z okazji jazzowych obchodów andrzejkowych wystąpić na scenie z zielonogórskimi filharmonikami, Andrzejem Dąbrowskim i Jerzym Głowczewskim.

15-lecie Big Bandu doczeka się także kolejnego fonograficznego podsumowania. Przygotowywana jest specjalna płyta z kolejnymi nagraniami zespołu, które zakończą symbolicznie miniony okres rozpoczynając kolejny. A jak zapewnia Jerzy Szymaniuk, równie aktywny i bogaty w wiele artystycznych wydarzeń.

Dyskografia Big Bandu Uniwersytetu Zielonogórskiego:
- Tribute to Buddy Rich 2003
- Pieśni Bożonarodzeniowe. Oto Syn Mój 2005
- Koleđy Świata 2007
- Forever Green - Zawsze Zielona 2009

CZĄSTKA HIGGSA - OSTATNIA OBSERWOWANA CEGIEŁKA TEORII PRAWIE WSZYSTKIEGO

Cao Long Van
Wiesław Leoński

Zakład Optyki i Inżynierii Kwantowej, Instytut Fizyki

Każdego roku, 8 października, cały świat patrzy na Sztokholm, gdzie przyznawana jest kolejna Nagroda Nobla z dziedziny fizyki. Tegorocznymi laureatami tej prestiżowej nagrody zostali fizycy: François Englert z Belgii i pochodzący ze Szkocji Peter W. Higgs. Są oni autorami teorii tłumaczącej fakt, że cząstki elementarne będące podstawowymi cegiełkami, z których zbudowana jest nie tylko otaczająca nas materia, ale i my sami, obdarzone są masą. Teoria ta, zwana *Modelem Standardowym*, pokazuje w jaki sposób wszystkie cząstki elementarne będące budulcem naszego Wszechświata powstały z połączenia kilku cegiełek materii oraz jak one oddziałują pomiędzy sobą, doprowadzając Wszechświat od momentu tzw. *Wielkiego Wybuchu* do tego stanu w jakim istnieje obecnie. Model Standardowy jest teorią unifikującą trzy podstawowe oddziaływania obecne w przyrodzie. Są to: oddziaływanie elektromagnetyczne, oddziaływanie silne - utrzymujące w spójności jądra atomowe i oddziaływanie słabe - odpowiedzialne za procesy rozpadu tych jąder. Tak więc jest to teoria łącząca ze sobą trzy z czterech znanych nam oddziaływań. Czwarte z nich, oddziaływanie grawitacyjne, nie jest opisywane przez ten model. Aż do zeszłego roku cząstka będąca kluczowym elementem tej teorii, tzw. bozon Higgsa, nie została zaobserwowana w eksperymentach fizycznych. Polowanie na nią trwało przez prawie pięćdziesiąt lat - i kosztowało wiele wysiłku ze strony fizyków oraz pochłonęło ogromne kwoty pieniędzy. W końcu, dzięki wynikom uzyskanym za pomocą tzw. Wielkiego Zderzacza Hadronów (ang. Large Hadron Collider (LHC)) w laboratorium CERN pod Genewą, cząstkę tę udało się zaobserwować. Obserwacja ta stanowiła kluczowy moment, w którym Model Standardowy uzyskał swe potwierdzenie.

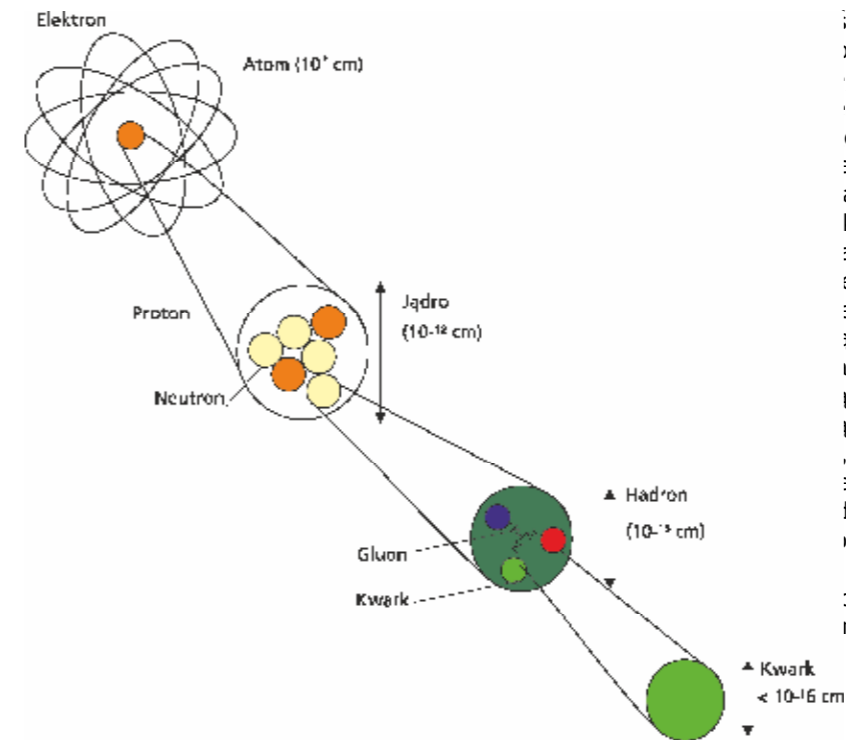
Aby zrozumieć istotę Modelu Standardowego oraz rolę jaką pełni w nim bozon Higgsa, należy wrócić do idei wielkiego fizyka Alberta Einsteina, jednego z największych uczonych nie tylko naszych czasów. Jak napisał znakomity popularyzator nauki Michio Kaku - „Nawet okruchy informacji ze stołu Einsteina stwarzają nauce nowe możliwości”. Można powiedzieć, że utorowały one drogę dla innych uczonych, którzy uzyskali Nagrodę Nobla. Jeszcze nie tak dawno temu pojawiały się głosy, że prowadzone przez Einsteina w ciągu ostatnich trzydziestu lat jego życia poszukiwania „zunifikowanej teorii pola” były tylko stratą czasu. Pomimo tego, jego pionierskie pomysły stały się in-

spiracją dla wielu zdolnych, często młodych naukowców, a poszukiwanie tzw. teorii wszystkiego zostało uznane za centralny problem fizyki. Zaczniemy od zaprezentowanej przez niego podstawowej koncepcji nowoczesnej fizyki, koncepcji dualizmu korpuskularno-falowego, w ramach której światło może objawiać nam swoją podwójną naturę - falową, jak twierdził James Clerk Maxwell, bądź też jak sugerował to już Izaak Newton - cząsteczkową.

Cząstki i pola

Obserwując historię rozwoju fizyki zauważamy tendencję zarówno do zmniejszenia ilości podstawowych cegiełek będących budulcem materii jak i do unifikacji oddziaływań pomiędzy nimi. Idea budowy materii składającej się z kilku podstawowych składników jest znana od prawie dwóch i pół tysiąca lat, kiedy to już starożytny grecki filozof Demokryt z Abdera twierdził, że wszystko składa się z atomów (greckie słowo *átomos* oznacza coś niepodzielnego). Pojęcie atomu jako najmniejszej i niepodzielnej cząstki materii przetrwało przez stulecia i dopiero w XX wieku ta niepodzielność została „naruszona”. Odkryto mianowicie, że każdy atom jest właściwie prawie pusty, gdyż składa się z bardzo małego jądra i jeszcze dużo mniejszych elektronów poruszających się w przestrzeni je otaczającej. Stwierdzono, że elektrony należą do klasy bardzo lekkich cząstek zwanych obecnie leptonami, a jądra atomowe składają się z protonów i neutronów. Obecnie twierdzimy, że protony i neutrony składają się z najmniejszych cegiełek materii zwanych kwarkami (patrz rys. 1). Kwarki są to takie cząstki elementarne, które posiadają nie tylko własności i cechy podobne do tych, spotykanych u wcześniej znanych cząstek (takich jak np. masa w przypadku protonów czy neutronów), ale są opisane przez „kolor” czy też „zapachy”. Oczywiście, nie mają one nic wspólnego z kolorami i zapachami jakie znamy z życia codziennego, gdyż fizycy często wymyślają takie nazwy dla nowych, czasami bardzo egzotycznych i specyficznych własności nowo odkrywanych obiektów fizycznych. Ostatecznie, w ramach Modelu Standardowego przyjęto, że elementarnymi cegiełkami materii są leptony (takie jak elektron) oraz kwarki.

Jednocześnie, wraz z badaniami podstawowych składników materii, interesowano się też problemami oddziaływań pomiędzy nimi. Pierwszym typem tego rodzaju oddziaływań jest oddziaływanie grawitacyjne pomiędzy cząstkami obdarzonymi masą. Było ono już znane i opisywane w ramach mechaniki Newtona opartej na pojęciu sił. Mechanika Newtona była fundamentalną teorią fizyki, uważaną za jedyną jej podstawę przez prawie dwa stulecia.

RYC. 1. STRUKTURA PODSTAWOWYCH SKŁADNIKÓW MATERII

Zmieniło się to dopiero w drugiej połowie XIX w., kiedy dla wyjaśnienia tajemniczych dla ówczesnych badaczy sił elektrycznych i magnetycznych, James Clerk Maxwell wprowadził pojęcia pola jako niewidzialnego układu linii sił penetrujących całą pustą przestrzeń. Z jego teorii elektromagnetyzmu wynika wniosek, że w odróżnieniu od koncepcji sił newtonowskich, zaburzenia elektromagnetyczne nie przenoszą się natychmiast na odległość, lecz przemieszczają z pewną prędkością. W ramach swojej teorii Maxwell obliczył wartość tej prędkości. Okazało się, że jest ona dokładnie równa wartości prędkości rozchodzenia się światła w próżni. Ogłaszając swą teorię Maxwell nie tylko wyjaśnił falową naturę światła, ale dokonał też pierwszej unifikacji dwóch oddziaływań - elektrycznego i magnetycznego. Tak więc w XIX w. fizyka opierała się na dwóch filarach - mechanice Newtona oraz na teorii elektromagnetyzmu Maxwella. Twierdzono wtedy, że dzięki nim można opisać wszystkie zjawiska fizyczne obecne w przyrodzie. Na przełomie wieków XIX i XX twierdzono nawet, że dalszy postęp fizyki będzie polegał tylko na poprawianiu wartości różnych mierzonych wielkości fizycznych na kolejnych miejscach za przecinkiem.

W cudownym roku 1905, Einstein opublikował kilka fundamentalnych prac, które zmieniły całkowicie obraz fizyki. Jedną z nich dotyczyła zjawiska fotoelektrycznego. W pracy tej pojawiła się hipoteza mówiąca, że światło składa się z cząstek - kwantów, którym później nadano nazwę fotonów. Na podstawie przedstawionych tam rozważań, w 1909 r. Einstein wygłosił referat na zjeździe fizyków w Salzburgu, zatytułowany *Rozwój naszych poglądów na naturę i strukturę promieniowania*. Historycznie była to pierwsza prezentacja koncepcji dualizmu w fizyce. Z tych idei Einsteina powstał później formalizm kwantowania klasycznego pola elektromagnetycznego, w wyniku którego pojawia się współczesne pojęcie kwantów pola zwanych fotonami. Z drugiej strony, inspirowany ideami związanymi z duali-

świata, w 1924 r. francuski fizyk Louis de Broglie przedstawił teorię, w której dwoistą naturą objawiają się, traktowane dotychczas tylko jako cząstki, elektrony i protony. Stwierdził on, że takie obiekty świata mogą zachowywać się jak fale, a w innych sytuacjach zachowywać się jak cząstki. Te idee stanowiły istotną część programu prac, które stały się fundamentem fizyki współczesnej, fizyki kwantowej.

W ramach teorii kwantów odpowiednikami klasycznej teorii kwantów odpowiadające im cząstki - kwanty. Niektóre z nich, takie jak elektrony i protony, wypełniają przestrzeń, odpowiadają różnym oddziaływań. Inne, takie jak foton, są kwantami pola elektromagnetycznego, natomiast bozony pośrednie W i Z kwantami oddziaływań słabych, a gluony oddziaływań silnych. Pojawia się tu koncepcja pól cechowania, których szczególnym przypadkiem są pola cechowania silne, słabe czy też elektromagnetyczne. Tak naprawdę idzie tu o to, że pola te związane są z pewną podstawową symetrią Natury, symetrią względem tzw. cechowania. Aby omówić rolę różnego rodzaju symetrii w rozwoju fizyki, musimy znowu wrócić do idei zaproponowanych przez Einsteina.

Unifikacja przez symetrię

Jak wspomnieliśmy wcześniej, jednym z filarów dziewiętnastowiecznej fizyki była mechanika Newtona. W 1905 r. Albert Einstein opublikował kolejną pracę, w której przedstawił swoją nową teorię, *teorię względności*. Teoria ta spowodowała zawalenie się jednego z filarów ówczesnej fizyki - mechaniki Newtona i stała się kolejnym fundamentem fizyki współczesnej. Jest ona oparta na założeniu niezmienności postaci równań fizycznych względem tzw. grupy transformacji Lorentza, które mieszają ze sobą czas i przestrzeń. Przed odkryciem Einsteina, lokalizacja i czas dowolnego zdarzenia były traktowane zupełnie oddzielnie (tak jak mamy w szkole oddzielne przedmioty, które nazywamy np. „geografią” czy też „historią”). Dopiero Hermann Minkowski (nauczyciel Einsteina podczas jego studiów matematyki, który kiedyś nazwał go „leniwym psem”, gdyż młody Einstein często opuszczał wykłady z tego przedmiotu), skonstruował ramy matematyczne dla późniejszej teorii Einsteina, wprowadzając czterowymiarową czasoprzestrzeń. W ten sposób powiązał ze sobą czas i przestrzeń w jedną, piękną, czterowymiarową strukturę. Należy pamiętać, że praca Minkowskiego to nie jest tylko propozycja nowego formalizmu matematycznego. Wykazał on, że można unifikować dwie, wydawałoby się zupełnie różne, koncepcje za pomocą jednej symetrii: przestrzeni i czas mogą być traktowane jako różne stany tego samego obiektu w pewnej czterowymiarowej strukturze. Jak podkreślił to Michio Kaku - „Unifikacja stała się jedną z najważniejszych zasad Einsteina na resztę jego życia, wskazówką dla następnych pokoleń w poszukiwaniu jednolitej teorii”.

W życiu codziennym dobrze znamy pojęcie symetrii pojawiających się w przestrzeni trójwymiarowej. Na przykład w czasie zbliżającej zimy z pewnością będziemy obserwowali piękne płatki śniegu. Zauważymy, że po obrocie płatka o kąt 60° (obrót jest właśnie przykładem transformacji), będzie wyglądał on tak samo jak przed obrotem. Minkowski pokazał, że równania Einsteina zachowują swoją postać przy transformacji Lorentza, które są obrotami w czterowymiarowej czasoprzestrzeni, podobnie jak obracane płatki śniegu. Korzystając z różnych zaawansowanych pojęć matematycznych związanych z teorią grup i geometrią różniczkową pokazał, że korzystając z symetrii transformacji Lorentza można zbudować cały formalizm opisujący elektrodynamikę i w konsekwencji optykę. Na przykład, można pokazać, że równania Maxwella są najprostszymi możliwymi równaniami pozwalającymi opisać światło jako falę elektromagnetyczną.

Fizycy zajmujący się fizyką teoretyczną w ciągu kolejnych lat, uogólnili teorię związaną z obrotami i innymi transformacjami Lorentza na przypadki czasoprzestrzeni z większą ilością wymiarów. Nowo powstające teorie dotyczyły różnych operacji typu odbicia, obrotu, przesunięcia w czasie i przestrzeni oraz symetrii w różnorodnych, bardzo abstrakcyjnych przestrzeniach, które trudno zobrazować sobie za pomocą naszej wyobraźni. Wykorzystanie takich symetrii służy obecnie systematycznemu uporządkowaniu świata cząstek elementarnych. Na przykład symetria obrotowa w doświadczanej przez nas przestrzeni trójwymiarowej, pozwala uporządkować różne stany kwantowe w jakich może znajdować się atom i w konsekwencji pomóc zrozumieć strukturę układu okresowego pierwiastków Mendelejewa. Natomiast wspomniana już wcześniej symetria cechowania pozwoliła na zdefiniowanie Modelu Standardowego.

Model oddziaływań elektroslabych. Bozon Higgsa

Zachęcenie sukcesami jakie święciła elektrodynamika kwantowa (teoria elektromagnetyzmu oparta na połączeniu teorii kwantowej i teorii względności), fizycy przystąpili do konstrukcji nowych teorii opisujących również inne oddziaływania w Naturze. Okazało się, że Natura jest tak łaskawa, że posiada wiele symetrii, które ułatwiają jej opis, pozwalając w przyszłości na unifikację wszystkich znanych nam oddziaływań.

Realizując marzenie Einsteina o jednolitej teorii opisującej wszystkie oddziaływania, Sheldon Glashow (laureat Nagrody Nobla z fizyki w 1979 r.) podjął w 1961 r. próbę konstrukcji teorii łączącej oddziaływanie elektromagnetyczne z oddziaływaniem słabym. W ramach tej teorii nośniki oddziaływania słabego - cząstki nazywane bozonami pośrednimi W oraz Z , nie posiadają masy, podobnie jak ma to miejsce w przypadku fotonów. Jednak przeprowadzone doświadczenia pokazały, że gdyby istniały, musiałyby jednak posiadać jakąś masę. Gdybyśmy chcieli unifikować oddziaływanie elektromagnetyczne ze słabym, czyli wyprowadzić równania opisujące foton i cząstki W oraz Z tworzące jedną rodzinę z fotonem, musielibyśmy stworzyć odpowiedni mechanizm pozwalający na uzyskanie mas przez bozony pośrednie. Taki mechanizm w zaproponowanej przez Glashowa teorii nosi nazwę spontanicznego łamania symetrii, wprowadzonego po raz pierwszy przez Higgsa. Łamanie to musiałoby zostać spowodowane przez wprowadzenie dodatkowego pola - pola Higgsa,

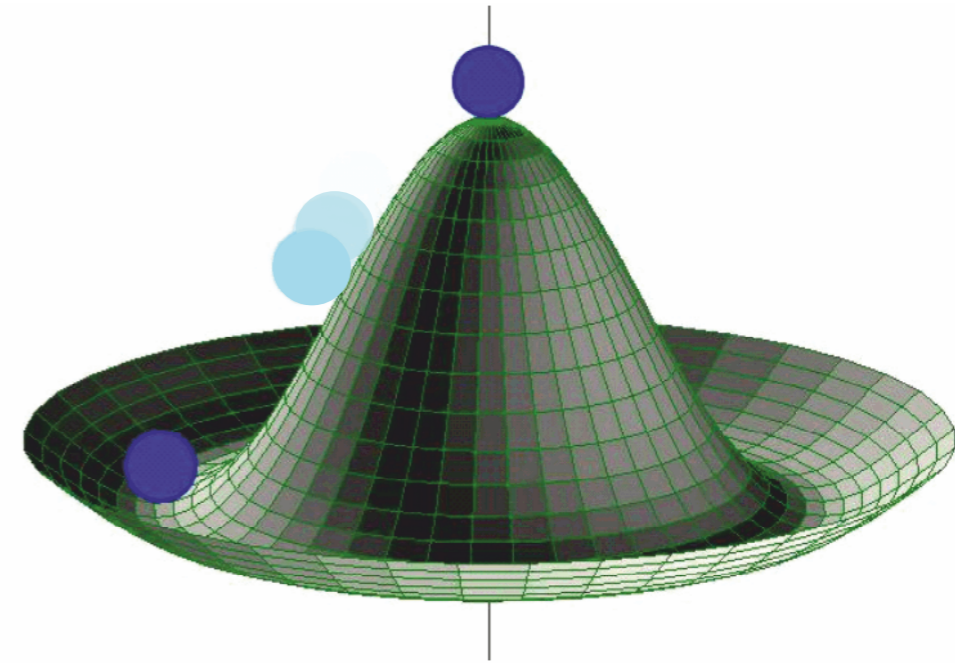
którego nośnikiem jest właśnie cząstka nazywana obecnie bozonem Higgsa. Jeśli chcemy wyobrazić sobie łamanie symetrii, to obrazowo można przedstawić je za pomocą dna butelki szampana, lub jak kto woli, meksykańskiego sombrero. Jeżeli umieścimy na szczycie takiego kapelusza kulkę, to na początku mamy sytuację w pełni symetryczną - mówimy tu o tzw. symetrii obrotowej. Jednak kulka w tym miejscu jest w położeniu nietrwałym i może się stoczyć na dół w dowolnym kierunku. Dno butelki (lub sombrero) jest nadal obrotowo symetryczne, lecz pozycja kulki, która się stoczyła łamie tę symetrię (rys. 2). W swojej słynnej pracy opublikowanej w 1964 r. w prestiżowym czasopiśmie *Physical Review Letters* i zatytułowanej *Łamanie symetrii i masy bozonów cechowania*, Peter Higgs z University of Edinburgh wprowadził podobny mechanizm łamania symetrii. Pokazał, że zaproponowane przez niego pole, znane obecnie jako pole Higgsa, łamie symetrię pojawiającą się w rozważaniach teoretycznych związanych z oddziaływaniami słabymi i elektromagnetycznymi. Co ciekawe, taki mechanizm łamania symetrii został wprowadzony jeszcze przez naukowców z dwóch innych grup badawczych, zupełnie niezależnie od siebie - przez Roberta Brouta i François Englerta z Université Libre de Bruxelles w Belgii oraz Geralda Guralnika, Carla Hagena i Toma Kibble'a z Imperial College w Londynie.

W 1967 r. Steven Weinberg i niezależnie od niego (rok później) Abdus Salam kontynuowali prace nad tym modelem istotnie go rozwijając. Również i w ich pracach wyraźna była istotna rola jaką pełnił bozon Higgsa w rozwijanej przez nich teorii łączącej oddziaływania słabe z elektromagnetycznymi. Zgodnie ze sławnym wzorem fizyki wprowadzonym przez Einsteina $E = mc^2$, w wyniku przejścia ze stanu tzw. „fałszywej próżni” (szczyt sombrero) do „rzeczywistej” (dolina sombrero), energia wyzwolana przez pola Higgsa zostaje wykorzystana do tworzenia mas bozonów odpowiadających oddziaływaniu słabemu.

W teorii zaproponowanej przez Weinberga i Salama pojawiają się cztery tzw. pola rzeczywiste Higgsa (dublet pól zespolonych). Trzy z nich są odpowiedzialne za pojawienie się mas bozonów pośrednich - bozonów W oraz Z . Pozostaje zatem jedno pole skalarnie odpowiadające właśnie bozonowi Higgsa. W 1979 r. Glashow wraz z Salamem i Weinbergiem zostali uhonorowani Nagrodą Nobla „za wkład do zunifikowanej teorii elektroslabych, w tym przewidzenie istnienia słabych prądów neutralnych”. Od momentu opracowania stworzonej przez nich teorii, właściwie mówimy o oddziaływań elektroslabych.

Teoria oddziaływań silnych - Chromodynamika kwantowa

W latach sześćdziesiątych ubiegłego wieku, równoległe z rozwojem teorii oddziaływań elektroslabych rozwijała się teoria oddziaływań silnych, oparta również na istnieniu w przyrodzie określonych symetrii związanych z polami cechowania. Wspomniane wcześniej cząstki elementarne nazywane są leptonami i kwarkami, a z badaniami tych cząstek związanych jest również kilka przyznanych Nagród Nobla z dziedziny fizyki, np. nagroda dla Murray'a Gell-Manna, twórcy idei kwarków, przyznana w 1969 r. Kwarki, najbardziej podstawowe cegiełki budujące inne cząstki materialne, oprócz ładunku elektrycznego (co ciekawe, będącego ułamkiem najmniejszego wyodrębnionego i zaobserwowanego ładunku elektrycznego, ładunku elektronu

— RYS. 2. SOMBRERO MEKSYKAŃSKIE Z ZAZNACZONYMI POŁOŻENIAMI KULKI STACZAJĄCEJ SIĘ Z PUNKTU O NAJWIĘKSZEJ ENERGII („FAŁSZYWEJ PRÓŻNI”) DO PUNKTU O ENERGII MINIMALNEJ („RZECZYWISTA PRÓŻNIA”)

- zwanego ładunkiem elementarnym) są jeszcze obdarzone innym rodzajem ładunku - ładunkiem koloru. Kwarki oddziałują między sobą poprzez wymianę tzw. gluonów (rys. 1), nośników oddziaływania silnego, również obdarzonych ładunkiem koloru. Obecnie znamy sześć rodzajów kwarków: górny, dolny, dziwny, powabny, wysoki (prawdziwy) oraz niski (piękny). W literaturze angielskiej są one nazywane odpowiednio: up, down, strange, charm, top oraz bottom. Analogicznie do elektrodynamiki kwantowej opisującej oddziaływanie elektromagnetyczne poprzez fotony, stworzono teorię zwaną chromodynamiką kwantową opisującą oddziaływanie silne. Okazało się, że podobnie do przypadków pól związanych z oddziaływaniami elektroslabymi (pola fotonowe, pola W oraz Z - mówimy tu też o tzw. polach bozonowych), pola leptonowe i kwarkowe (zwane też fermionowymi) można również sprzęgać z polem Higgsa. W rezultacie, podobnie jak miało to miejsce w przypadku oddziaływań elektroslabych, poprzez spontaniczne złamanie symetrii, bezmasowe cząstki uzyskują swoje masy. Tak więc inne fundamentalne cząstki materii - kwarki i leptoni - posiadają masę również dzięki oddziaływaniu z polami Higgsa. Co jest ważne, w wyniku każdego z tych oddziaływań powstaje też odpowiednia cząstka Higgsa.

Model Standardowy - Bozon Higgsa obserwowany

W latach sześćdziesiątych ubiegłego stulecia obserwowaliśmy równoległy rozwój dwóch teorii: teorii oddziaływań elektroslabych (łączących ze sobą oddziaływania słabe i elektromagnetyczne) i teorii oddziaływania silnego. Zostały one połączone w końcu lat siedemdziesiątych w jeden model - Model Standardowy, a wyniki teoretyczne wyprowadzone w ramach tego modelu zostały w większości sprawdzone eksperymentalnie w latach osiemdziesiątych ubiegłego wieku. Praktycznie wszystkie cegiełki tego modelu zostały zaobserwowane w przeprowadzonych eksperymentach z wyjątkiem jednej z nich o kluczowym znaczeniu. Chodzi tu oczywiście o cząstkę

Higgsa, niezbędną do tego by uzyskane na drodze rozważań teoretycznych wartości mas obserwowanych przez nas cząstek kwantowych były takie same jak masy wyznaczone w eksperymentach.

Bozony Higgsa są jedynymi cząstkami, które istniały w epoce Wielkiej Unifikacji tuż po Wielkim Wybuchu, zanim pojawiły się kwarki i inne cząstki Modelu Standardowego. Tak więc, by zaobserwować cząstkę Higgsa, uczeni musieli stworzyć za pomocą potężnych urządzeń do nadawania ogromnych energii cząstkom elementarnym (akceleratorów) takie warunki, które odpowiadałyby warunkom panującym w epoce Wielkiej Unifikacji. Takim urządzeniem jest właśnie Wielki Zderzacz Hadronów LHC zbudowany w Europejskim Ośrodku Badań Jądrowych CERN koło Genewy. Zbudowany został na terytorium Szwajcarii oraz Francji w kotłowym tunelu o długości 27 kilometrów. Należy podkreślić, że przy jego budowie liczący udział mieli też fizycy z Polski. Właśnie dzięki wynikom uzyskanym w laboratorium LHC, istnienie cząstki Higgsa można uznać za potwierdzone. Cząstka ta, jak widzimy, pełni kluczową rolę we współczesnej teorii cząstek elementarnych, pozwalającej połączyć w jedną całość opis trzech z czterech znanych nam oddziaływań. Peter W. Higgs oraz François Englert, twórcy idei pola i cząstki pozwalających na uzyskanie masy przez znane nam inne cząstki elementarne, zostali w tym roku uhonorowani przyznaniem Nagrody Nobla w dziedziny fizyki. Należy jednak pamiętać, że - jak to podkreślał znakomity polski fizyk i historyk nauki profesor Andrzej Kajetan Wróblewski - Model Standardowy nie jest „teorią ostateczną ani fundamentalną, ponieważ zawiera jeszcze zbyt wiele parametrów swobodnych, które muszą być wzięte z doświadczenia”. Ponadto, należy pamiętać jeszcze o czwartym oddziaływaniu obecnym w naturze - oddziaływaniu grawitacyjnym, które jest poza zasięgiem Modelu Standardowego. Wyścig do Wielkiej Unifikacji wszystkich czterech oddziaływań - marzenia Alberta Einsteina - jeszcze trwa, ale to już może być tematem osobnego artykułu.

ZIELONOGÓRSKI ZESPÓŁ W AULI LEOPOLDINA

Elżbieta Kusz

Lato można spędzać w różnych miejscach i różne stamtąd przywozić wspomnienia. Z miasta do jeszcze większego miasta podróżujemy może nieco rzadziej, choć - jak się okazuje - czasami warto...

Gwarancją artystycznego poziomu są natomiast nazwiska: dyrektora generalnego, Andrzeja Kosendiaka (dyrektora Filharmonii Wrocławskiej i Międzynarodowego Festiwalu *Wratislavia Cantans*) i artystycznego - Tomasza Dobrzańskiego oraz fakt, że *Forum Musicum* stanowi swego rodzaju preludium do słynnego na cały świat festiwalu *Wratislavia Cantans*.

W czasie minionych wakacji postanowiłam spędzić kilka dni we Wrocławiu. Pięknieje on z roku na rok, oferując coraz to nowe atrakcje. Pewnego sierpniowego popołudnia, spiesząc na Stare Miasto, stanęłam przed olbrzymim plakatem. Moją uwagę przykuła wydrukowana wielkimi literami nazwa doskonale mi znanego zielonogórskiego zespołu: *Capella Viridimontana*. Od razu obudziło się we mnie zainteresowanie: zielonogórzanie we Wrocławiu? I to w miejscu tak pożądanym jak piękna Aula Leopoldyńska?

W ten sposób w moim wakacyjnym kalendarzu znalazły się imprezy festiwalu *Forum Musicum*. Został on powołany do życia w roku 2003 (odbywa się zawsze w sierpniu), a poświęcony jest muzyce dawnej wykonywanej na historycznych instrumentach i z zastosowaniem historycznych praktyk wykonawczych. W zamierzeniach organizatorów (Filharmonia Wrocławska) ma on *stwarzać zarówno uroczystą atmosferę święta muzyki, jak i stan wysokiej jakości codziennej*, co oznacza, że w jego trakcie odbywają się najróżniejsze koncerty, poświęcone nie tylko sztuce „wysokiej”, ale i muzyce o nieco lżejszym charakterze. Wyznacznikiem jest czas, w którym powstawały prezentowane dzieła (a więc przede wszystkim lata 1600-1800), czyli - jak tłumaczą organizatorzy - *czas narodzin współczesności*.

Zasiadłam w gronie słuchaczy dwóch koncertów. W piątek, 23 sierpnia, w Sali Wielkiej wrocławskiego Ratusza, odbył się koncert laureatów Konkursu *Schola Cantorum* w Kaliszu pt. *Muzyka rozkwitu baroku i barwy średniowiecza* w wykonaniu zespołów złożonych z bardzo młodych ludzi: *Capelli all'Antico* z Zamościa oraz zespołu instrumentalnego *All'Antico* z Chojnowa. *Stan wysokiej jakości codziennej* udało się organizatorom stworzyć w stopniu całkowicie spełniającym moje oczekiwania - młodość, świeżość, autentyczna radość z muzykowania, kopie dawnych instrumentów, a nawet dawnych strojów. Jednym słowem wspaniały relaks z muzyką dawną. Teraz czekałam na *uroczystą atmosferę święta muzyki*...

W sobotni wieczór, 24 sierpnia, udałam się do zabytkowej, przepięknej *Auli Leopoldina* - największej i najbardziej reprezentacyjnej części głównego gmachu Uniwersytetu Wrocławskiego. Spodziewałam się, że w tym barokowym wnętrzu muzyka barokowa zabrzmiała najlepiej. I nie rozczarowałam się. Wielka sala wypełniła się po brzegi słuchaczami. Wśród melomanów znalazło się także duże grono młodzieży (byli to m.in. wokaliści Polskiego Narodowego Chóru Młodzieżowego, dla których koncert ten miał być nie tylko „rozrywką”, ale i „lekcją pokazową” w ramach letnich warsztatów). W powietrzu czuło się napięcie,

oczekiwanie na coś niezwykłego. Wtedy pojawił się Jerzy Markiewicz, dyrygent i kierownik artystyczny zielonogórskiego zespołu. W przeciwieństwie do koncertu piątkowego postanowiono tym razem poprzedzić muzykę szerszą zapowiedzią. Był to pomysł znakomity, bo waga dzieł, które miały być za chwilę prezentowane, była zbyt duża, aby pozostawić melomanów „niedoinformowanymi”. A jak nam (zielonogórzanom) wiadomo, Jerzy Markiewicz jest i muzykiem, i prelegentem. Stąd też jego „słowo o muzyce” spełniło podwójną rolę - nie tylko przypomniał sylwetki wielkich mistrzów baroku, ale i przybliżył idee, które w swoich dziełach pragnęli zrealizować. A to z pewnością pozwoliło słuchaczom „wejść w muzykę” o wiele głębiej...

Capella Viridimontana (wcześniej *Cantores Viridimontani*) - to kameralny zespół wokalny specjalizujący się w wykonawstwie muzyki renesansu i baroku, stworzony

wicz (sopran), Katarzyna Pietsch (sopran), Sławomir Bronk (kontratenor), Marcin Liwień (kontratenor), Maciej Gocman (tenor), Krzysztof Mroziński (tenor), Jerzy Butryn (bas) i Rafał Chalabala (bas) oraz Tomasz Lisiecki (wiolonczela), Henryk Kasperczak (teorba) i Halina Markiewicz (pozytyw).

W programie znalazły się ogromnie wymagające dzieła. Pierwszą część wieczoru wypełniły trzy utwory Claudia Monteverdiego z późnego okresu jego twórczości: *Magnificat secundo*, *Selva morale et spirituale* i *Litaniae della Beata Vergine*. Po przerwie zaprezentowano *Stabat Mater* Domenica Scarlattiego - mniej znane (a szkoda!) wieloczęściowe dzieło mistrza klawesynowej sonaty, o wielkim ładunku emocji i bardzo skomplikowanej fakturze.

Nieduży zespół wokalny wspiął się na szczyty mistrzostwa, podobnie jak malutka, 3-osobowa grupa realizująca na historycznych instrumentach basso continuo. Nie byłoby

przez Jerzego Markiewicza w 1993 roku, do którego dołączyli następnie renomowani instrumentalisci uprawiający, podobnie jak wokaliści, muzykę dawną (z wykorzystaniem dawnych instrumentów). W swoim dorobku *Capella* ma wiele koncertów, m.in. na kilku festiwalach w Polsce i za granicą (Francja, Belgia, Niemcy, Słowacja), a także liczne nagrania radiowe. Pochwalić się może współpracą z tak uznanymi śpiewakami i zespołami, jak np. Olga Pasięcznik, Marek Toporowski, *Concerto Polacco*, *Arte dei Suonatori*, *Concerto Grosso* (Berlin) czy *Ensemble Aulis* (Aachen). Jerzy Markiewicz - profesor Uniwersytetu Zielonogórskiego na Wydziale Artystycznym (Zakład Dyrygowania), kawaler medalu *Gloria Artis*, odnosił przed laty sukcesy jako dyrygent i kierownik artystyczny cenionego w Polsce Chóru Akademickiego *Cantores*, waz z którym został laureatem wielu międzynarodowych konkursów (m.in. w Middlesborough, Arezzo, Tours). Obecnie z powodzeniem realizuje swoje marzenia o profesjonalnych projektach, w których uczestniczą najlepsi wokaliści i instrumentalisci, artyści, którzy na co dzień prowadzą bardzo bogatą działalność koncertową i pedagogiczną.

We wrocławskim koncercie wzięli udział: Marzena Michałowska (sopran), Marta Boberska (sopran), Iwona Lubo-

to możliwe, gdyby nie sztuka kierowania takim zespołem. Stworzenie spójnej całości z kilku równoległych przebiegów (słyszeliśmy polifoniczne sploty od 4 do 10 głosów) w dopiero co poznanej sali, po jednej akustycznej próbie, zasługuje na podziw i uznanie. Jerzy Markiewicz okazał się artystą dojrzałym, świadomym celu, który pragnie osiągnąć. Chodziło przecież nie tylko o jak najdoskonalszą interpretację dzieła, ale również przekonanie do tej interpretacji słuchaczy i utrzymanie ich uwagi. Nie było to łatwe, zwłaszcza w kontekście wakacyjnych nastrojów, upału za oknami, czy dochodzących zza nich w czasie przerwy odgłosów wesolej zabawy.

Można by przypuszczać, że tak potężna dawka poważnej i (co tu dużo mówić) tak trudnej muzyki w zupełności zaspokoi oczekiwania słuchaczy. I zapewne ogromnie zmęczeni artyści nie spodziewali się, że ostatnie dźwięki *Stabat Mater* nie będą wcale ostatnimi dźwiękami tego wieczoru. Entuzjazm melomanów był tak duży, a oklaski tak gorące, że *Capella Viridimontana* została zmuszona do bisu. Ustaliśmy więc jeszcze na koniec - równie pięknie wykonany - motet Monteverdiego *Cantate Domino* do tekstu 98. Psalmu Dawidowego. Z przyjemnością udałam się do muzyków, aby pogratulować im takiego przyjęcia...

WĘDRUJĄCE BIURO PROMOCJI UZ

Małgorzata Ratajczak-Gulba

Biuro Promocji

Zdawać by się mogło, że to wiosna, a nie jesień jest czasem wzmożonych działań marketingowych prowadzonych przez Biuro Promocji Uniwersytetu Zielonogórskiego. Tak było kiedyś. Obecnie obie pory roku są dla nas równie ważne. Dlatego właśnie wrzesień i październik obfitowały w wyjazdy zarówno do szkół ponadgimnazjalnych jak i na imprezy o charakterze targowym.

Tradycją stał się już udział Uniwersytetu Zielonogórskiego w Salonach Maturzystów organizowanych przez Fundację

Zostaliśmy także zaproszeni do Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego „Elektryk” w Nowej Soli. Prezentując konkurs *Młody Wynalazca 2013* pod honorowym patronatem JM Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego, a organizowany przez Park Technologiczny Interior w Nowej Soli, opowiedzieliśmy uczniom o ofercie naszej uczelni. Ponadto dla uatrakcyjnienia spotkania dr Marek Sawerwain z Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji przedstawił wykład pt. *Symulator jazdy samochodem, czyli jak „zmaistrować” grę w kilka minut*.

W dniach 15 i 16 października uczestniczyliśmy w **Targach Edukacji i Pracy**, które zorganizowała Lubuska Wojewódzka Komenda OHP w Zielonej Górze. Uczniom

OGÓLNOPOLSKI TYDZIEŃ KARIERY – 2013

Lilia Smoła

Biuro Karier

Już po raz piąty Biuro Karier Uniwersytetu Zielonogórskiego włączyło się w ogólnopolskie działania związane z promowaniem wśród studentów świadomego

rozgłośni na żywo przeprowadzali wywiady z wystawcami i uczestnikami Targów.

Zaraz po tym wydarzeniu prezentowaliśmy Uniwersytet na podobnej imprezie, tym razem w Międzychodzie (17.10). Natomiast w dniach 18-19 października uczestniczyliśmy we Wschowie w organizowanej przez Ministerstwo Rozwoju Regionalnego regionalnej akcji promocyjnej *Fundusze Europejskie. Polska korzysta*. W namiotach ustawionych na wschowskim rynku odbywały się pokazy prezentujące jak środki finansowe pochodzące z Unii Europejskiej zmieniają otaczającą nas rzeczywistość. Wspólnie z pracownikami i studentami Uniwersytetu przekonywaliśmy mieszkańców regionu jak ciekawą ofertę edukacyjną ma UZ. Zagadki logiczne przygotowane i poprowadzone przez dr Barbarę Mędryk i dr Joannę Skowronek-Kaziorów z Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii cieszyły się bardzo dużym zainteresowaniem, angażując uczniów oraz ich nauczycieli do poszukiwania prawidłowych rozwiązań. Podczas drugiego dnia imprezy pokazywaliśmy osiągnięcia konstruktorskie studentów działających w Akademickim Związku Motorowym (i ich opiekuna Zdzisława Wałęgi) z Wydziału Mechanicznego.

_MARSZAŁEK ELŻBIETA POLAK - PROJEKT ZMIERZ SWOJĄ SIĘ

_SALON MATURYSTÓW - POZNAŃ

_POJAZD HYBRYDOWY BUGGY - WYDZIAŁ MECHANICZNY

_ZAGADKI LOGICZNE - WYDZIAŁ MATEMATYKI, INFORMATYKI I EKONOMETRII

_TARGI EDUKACJI I PRACY - MIĘDZYCHÓD

_SALON MATURYSTÓW - WROCŁAW

_TANIEC ARABSKI - TARGI EDUKACJI I PRACY W ZIELONEJ GÓRZE

_DR MAREK SAWERWAIN - WYDZIAŁ ELEKTROTECHNIKI, INFORMATYKI I TELEKOMUNIKACJI - CKZIU ELEKTRYK W NOWEJ SOLI

Edukacyjną „Perspektywę”. Jest to cykliczna impreza, podczas której uczelnie z całego kraju prezentują się w poszczególnych regionach Polski. „Salony” są adresowane do uczniów klas maturalnych, przygotowujących się do egzaminów dojrzałości. Wspólnie z Sekcją Rekrutacji byliśmy w **Poznaniu** (5-6.09) i **Wrocławiu** (17-18.09). Wśród młodzieży odwiedzającej nasze stoisko duże zainteresowanie wzbudzał szeroki wachlarz 46 kierunków, jakie już oferujemy, a także te, które zadebiutują w roku akademickim 2014/2015: *administracja, logistyka, polityka publiczna i prawo*.

szkół ponadgimnazjalnych biorącym udział w spotkaniach prezentowaliśmy dostępne na UZ kierunki studiów. Podczas Targów odbyły się - przygotowane przez studentów Uniwersytetu - warsztaty dla młodzieży. Chętni mogli poznać tajniki tańca arabskiego (prowadziła je **Marta Maciejewska** - studentka *animacji kultury*), wspólnie ze studentami Wydziału Artystycznego wziąć udział w warsztatach plastycznych prowadzonych przez dr **Patrycję Wilczek-Sternę** oraz sprawdzić swą kondycję ze studentami *wychowania fizycznego*. W trakcie imprezy działają też studio Akademickiego Radia Index. Dziennikarze

Nie zabrakło skutera elektrycznego i pojazdu hybrydowego o wdzięcznej nazwie „buggy”. Wszyscy, którzy przybyli do centrum Wschowy mogli też sprawdzić „swoją moc” i uczestniczyć w projekcie *Zmierz swoją siłę*. Chętnych nie brakowało. Rywalizowały ze sobą całe pokolenia, zarówno dzieci, jak i rodzice oraz dziadkowie. Zabawa była przednia, a zainteresowanie bardzo duże.

Na tym jednak nie koniec. Jeszcze w listopadzie (14.11) pojedziemy do **Collegium Pollonicum w Słubicach** na Targi Edukacji i Pracy pt. *Edukacja - praca - kariera*.

planowania rozwoju własnej kariery. Podobnie jak w latach poprzednich znaleźliśmy się wąskim gronie uniwersytetów zaangażowanych w to przedsięwzięcie.

Biura Karier nie często uczestniczą w OTK, ze względu na termin niekorzystny dla środowiska akademickiego. Wobec natłoku zadań jakie są związane z rozpoczęciem nowego roku, najzwyczajniej w świecie „odpuszczają sobie” te działania.

Nam również nie jest łatwo, ale uważamy, że warto.

Ogólnopolski Tydzień Kariery to nie tylko dobra okazja, by uświadomić studentom jak ważne jest zdobywanie doświadczenia już podczas studiów, czy przypomnieć jak pisać CV i jak istotna jest autoprezentacja czy pierwsze wrażenie, ale to również świetny moment dla naszego biura, by intensywniej promować swoje działania wśród najmłodszych i starszych studentów.

Oferta przygotowana w tym roku była niezwykle bogata, przez 7 dni (14-18.X. 2013 r.) każdy znalazł coś dla siebie - jedni uczestniczyli w prezentacjach, wykładach czy warsztatach, z innymi rozmawialiśmy osobiście przy naszych stoiskach na wydziałach.

Nie byliśmy sami, wspólnie z nami prezentowali się: Fundacja Dr Clown, Akademia Przyszłości, Koło Młodych Dydaktyków, Szlachetna Pączka, którzy inspirowali studentów do działalności wolontariackiej i pracy w kole naukowym. Zaprosiliśmy także Ośrodek Wspierania Eko-

cialistów z Izby Rzemieśniczej w Cottbus, którzy zainteresowali studentów wykładem na temat działalności izby, w kontekście rozwijania własnej działalności za naszą zachodnią granicą.

Po raz drugi zaprosiliśmy do nas specjalistów z Europejskiej Akademii Dyplomacji z Warszawy. Zbigniew Pisarski, Prezes Fundacji im. Kazimierza Pułaskiego oraz Jason Worlledge, dyrektor wykonawczy EAD podpowiadali studentom co zrobić, jeśli interesuje ich zawód dyplomaty. Prezentacja odbyła się w Kampusie A, na Wydziale Ekonomii i Zarządzania. Także na tym wydziale można było poszerzyć wiedzę na temat marketingu sieciowego. Wykład poprowadziła już sprawdzona specjalistka, praktyk w tym zakresie, Krystyna Jarczewska.

Bardzo ważne w tygodniu OTK były warsztaty - jeden pod tytułem *Przeskoczyć mur - myśli i przekonania, które Cię blokują*, prowadzony przez licencjonowanego co-

—FOT. BIURO KARIER

nomii Społecznej, który zachęcał studentów i absolwentów do tworzenia spółdzielni socjalnych.

Ponadto w poniedziałek studenci spotkali się z pracownikami firm Molex i Audit, które zaprezentowały oferty pracy i płatnych staży, we wtorek dołączyła do nas spółka ND zajmująca się transportem międzynarodowym oraz Urząd Celny, a w środę Fructofresh Group. Poza tym studenci z niepełnosprawnościami mogli przy stoisku BK porozmawiać osobiście z pełnomocnikiem rektora ds. studentów niepełnosprawnych.

Nie zabrakło gości z Niemiec. Z Federalnej Agencji Pracy z Frankfurtu nad Odrą przyjechała do naszych germanistów Regina Gebhardt-Hille z bardzo ciekawą prezentacją pod tytułem *Praca w Niemczech, Eures, Europass*. Spotkanie uatrakcyjniły swoimi wystąpieniami nasze absolwentki: Agata Bajon (ekonomia i zarządzanie) i Anna Uberman (filologia germańska), obecnie pracownicy WUP w Zielonej Górze. Zawitości rynku pracy panie tłumaczyły na własnych, osobistych przykładach, co zawsze najlepiej trafia do słuchaczy i czego studenci słuchali z zapartym tchem.

Gościliśmy także Jolantę Malek i Sebastiana Szajka - spe-

acha rozwoju osobistego Annę Ucińską i drugi *Postaw na przyszłość*, który poprowadzili specjaliści z MCIZ Piotr Sys i Karolina Skoczylas. Z obu studenci byli bardzo zadowoleni, tym bardziej, że tym razem warsztaty odbyły się bezpośrednio na wydziałach w Kampusie A, skąd zrekrutowała się największa liczba uczestników, a nie w salce szkoleniowej BK w Kampusie B. Studenci nie musieli do nas jechać, za co w ich i swoim imieniu dziękujemy prodziekanom WEiZ i WEiIT, doktorom inżynierom: Piotrowi Kutykowi i Jackowi Rusińskiemu, którzy nam to umożliwili.

Cel naszych działań został osiągnięty. Podczas Ogólnopolskiego Tygodnia Kariery zainspirowaliśmy studentów do świadomego planowania swoich działań, do zdobywania doświadczeń zawodowych podczas praktyk indywidualnych, pracy wolontariackiej czy w kołach naukowych. Daliśmy możliwość bezpośredniego kontaktu z pracodawcami oraz podpowiedzieliśmy jak się do takich rozmów przygotować, żeby przejście z okresu nauki do etapu zdobywania pracy było jak najmniej stresujące i jak najbardziej satysfakcjonujące.

WIADOMOŚCI WYDZIAŁOWE

—WYDZIAŁ ARTYSTYCZNY

70 GALERIA grafiki
Biblioteki Sztuki

—Tam gdzie rosną pierwsiaki

25 października 2013 r. w Galerii Grafiki Biblioteki Sztuki na Wydziale Artystycznym odbyło się spotkanie z Dorotą Jonkajtis. Autorka pokazała rysunki z cyklu *Tam gdzie rosną pierwsiaki*. Wystawie towarzyszył wykład pt. *Narzędzie implikuje świat, odcisk implikuje matryca. Tropy błędów, tory przypadków*.

Janina Wallis

—Dorota Jonkajtis o sobie:

Zajmuję się rysunkiem i grafiką, raczej postępuję grafiką i pochodnymi od niej metodami, jest ona często tylko technologią, użyteczną w pracy. Podobną rolę odgrywa w moich pracach papier - nie tylko jako podłoże, ale postępuję się nim jako równoważnym środkiem wyrazu.

Inspiracją w mojej pracy są często książki, literatura - czasem sam tekst jest tworzywem, częściej punktem wyj-

ścia. Moje prace mają charakter serii, tworzą całości. Mogą być każdorazowo nieco modyfikowane, gdyż ich składowe - pojedyncze prace ulegają wymianie, nie mają określonej liczby, nie funkcjonują też w oderwaniu od całości pracy. Pojedynczy rysunek/grafika/obraz jest jej fragmentem. Związki całości i fragmentów to także częste inspiracje dla moich prac - mających charakter procesu, w którym docieram, szukam, odtwarzam domniemane/niedostępne/utraczone całości.

—DOROTA JONKAJTIS TAM GDZIE ROSNĄ PIERWIASTKI, 2013, 168X150, FRAGMENT

—FOT. MAREK LALIKO

_ INSTYTUT SZTUK WIZUALNYCH

_ MIKROKOSMOS

Od 12 października do 12 listopada 2013 r. w Galerii MBWA oraz w Galerii w Ratuszu w Lesznie prezentowana była międzynarodowa wystawa *Mikrokosmos*, w której wzięło udział 15 znaczących artystów z Polski, Czech i Niemiec: Milan Ceslar, Ivo Chovanec, Kerstin Gnauck, Stefan Gnauck, Anna Goebel, Magdalena Gryska (Uniwersytet Zielonogórski), Joanna Hoffmann-Dietrich, Joanna Imielska, Marek Jakuszewski, Paulina Komorowska-Birger (Uniwersytet Zielonogórski), Anna Kowalska-Szewczyk, Dáša Lasotová, Daria Milecka, Sonia Rammer, Ewa Twarowska-Sioda.

Kuratorem wystawy była prof. UA Joanna Imielska, która podjęła próbę wyjaśnienia głównych założeń związanych z tematem wystawy w katalogu *Mikrokosmos*.

Zarówno interpretacja tematu *Mikrokosmos*, jak również technika prac ma pokazać, jak wiele znaczeń niesie ten problem i jak odmiennie postrzegają go artyści biorący udział w wystawie. Z jednej strony wystawa *Mikrokosmos* ma spowolnić czas, pokazać związek człowieka z rytmem i odgłosami przyrody, ma sprowokować do spojrzenia na świat z zupełnie innej perspektywy, dostrzec to, czego na ogół się nie dostrzega. Z drugiej strony może warto odwołać się do idei kosmologicznej, wywodzącej się z myśli greckiej, według której całości niższego rzędu są obrazami całości wyższego rzędu, zgodnie ze stwierdzeniem, że: *Dziś okaz największego rzędu, człowiek, stanowi odzwierciedlenie wszechświata na poziomie komórki.* (John Naisbitt, *Nana Naisbitt, Douglas Philips, High Tech, high touch*). Cyt. Joanna Imielska, katalog do wystawy ISBN 978-83-87-028-76-3.

_ NA STRONIE OBOK - MAGDALENA GRYSKA "SERWETKI MOJEJ MAMY", OBIEKT; FOT. Z ARCHIWUM BWA

_ PAULINA KOMOROWSKA-BIRGER "NALEŻĘ DO 9500 OSÓB ROCZNIKA 2012", OBIEKT; FOT. JANINA KOMOROWSKA

Architektura i krajobraz wsi olęderskiej Wystawy prac plenerowych pedagogów i studentów

Nowotomyski Ośrodek Kultury - pierwsza odsłona - prezentacja i dialog ze społecznością lokalną

20 września 2013 r. w Nowotomyskim Ośrodku Kultury przedstawiciele władz lokalnych i uczestniczących w przedsięwzięciu uczelni otworzyli wystawę prac pedagogów i studentów Uniwersytetu Zielonogórskiego, Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi im. Władysława Strzemińskiego oraz Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu. Na pierwszą odsłonę prac powstałych w lipcu br. na interdyscyplinarnych, międzyuczelnianych warsztatach badawczych we wsi Sękowo w powiecie nowotomyskim przybyło liczne grono zainteresowanych gości, m.in. mieszkańcy wsi i przedstawiciele lokalnych władz i społeczności.

Uczestnicy pleneru i warsztatów artystycznych i badawczych w pierwszej odsłonie zaprezentowali przede wszystkim rysunki, szkice i prace malarskie, będące swoistym wrażeniowym zapisem autorów. Wyeksponowane prace zainspirowane osadnictwem olęderskim, zachowanym na terenie wsi Sękowo, wypełniły obszerny hol wejściowy. Na wstępie, otwierając i dziękując za wystawę, dyrektor Nowotomyskiego Ośrodka Kultury, Genowefa Hreczyńska skomentowała: *Po powrocie z urlopu wchodząc do holu głównego przeniosłam się w inny świat, w świat pejzaży i niezwykle przedstawionej architektury. Pragnęłabym, aby ta wystawa gościła u nas znacznie, znacznie dłużej.*

Przedstawiciele władz lokalnych zaprezentowali w skrócie program strategii promowania architektury olęderskiej, stanowiącej wartość dorobku kulturowego powiatu nowotomyskiego. Warsztaty badawcze, dokumentacja, inwentaryzacja oraz szkice pozostałych obiektów, stanowią nieocenioną wartość dla obecnych i przyszłych pokoleń. Dzięki projektowi badawczemu udokumentowane zostały elementy dziedzictwa kulturowego, ze szczególnym uwzględnieniem tradycyjnej architektury oraz spisania historii poszczególnych rodzin zamieszkujących te tereny. W toku prowadzonych prac zebrane zostały materiały ikonograficzne - szkice i fotografie dokumentujące stan obecny wsi. Uczestnicy warsztatów studenckich i pedagogów Zakładu Architektury Wnętrz z Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Zielonogórskiego, Pracowni Projektowania Struktur Krajobrazu Regionalnego z Katedry Bioniki z Wydziału Architektury Wnętrz i Wzornictwa Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu oraz Wydziału Wzornictwa i Architektury Wnętrz Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi otrzymali serdeczne podziękowania za wkład pracy i zaangażowanie w badania.

Oficjalnego otwarcia wystawy dokonali: burmistrz Nowego Tomyśla Henryk Helwing, naczelnik Wydziału Rozwoju i Promocji Urzędu Miejskiego w Nowym Tomyślu, Ewelina Szofer-Pajchrowska, która opowiedziała o planach wykorzystania projektu inwentaryzacyjno-badawczego nad osadnictwem olęderskim w prowadzonych działaniach promocyjnych oraz wymieniła powyżej Genowefa Hreczyńska, dyrektor NOT. Głos zabrał także dr hab. Piotr Szwiec - profesor Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu, który opowiedział o zrealizowanym projekcie. Przybyli na otwarcie zaproszeni goście, a wśród nich liczni mieszkańcy Sękowa, m.in. mieszkańcy olę-

Druga odsłona - Galeria Uniwersytecka Rektorat

Druga prezentacja zapisu wrażeniowego i wybranych prac plenerowych miała miejsce w Galerii Uniwersyteckiej Rektorat przy ulicy Licealnej w Zielonej Górze. Na wystawie, otwartej 23 października br., zaprezentowano część z wykonanych prac pedagogów i studentów.

Z ramienia Zakładu Architektury Wnętrz i Rzeźby UZ o projekcie opowiedział dr hab. Piotr Szwiec, prof. UAP i wykładowca UZ, który z dr. hab. Jarosławem Dziecielewskim, prof. UZ otworzył wystawę i podziękował organizatorom oraz uczestnikom projektu za zaangażowanie w tego typu badania w terenie, podkreślając jak istotna jest współpraca uczelni oraz wspominając o innych formach współpracy ASP w Łodzi, UAP oraz Wydziału Artystycznego UZ. Działania interdyscyplinarne i zaangażowanie studentów docenił w krótkim wstępie do wystawy, prorektor ds. studenckich prof. dr hab. Wojciech Strzyżewski.

Na wystawie zaprezentowano prace pedagogów z Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu: prof. Piotra Szwieca, mgr Patrycji Mikołajczak, Natalii Rozmus oraz mgr Joanny Legierskiej-Dutczak z Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Ponadto szkice i zapisy wrażeniowe z pleneru zaprezentowali studenci Zakładu Architektury Wnętrz Uniwersytetu Zielonogórskiego: Agata Śmieszko, Joanna Śmietañska, Karolina Lipińska, Laura Kozak, Marianna Czwojdrak oraz studenci z kierunków projektowych Uniwersytetu Arty-

derskich zabudowań, z zainteresowaniem przyglądali się zaprezentowanym na wystawie pracom. Wystawa stanowiła kolejną okazję do konsultacji i rozmów na temat odnalezionych datowań obiektów, przedmiotów użytku codziennego oraz mebli i detali wnętrza, które dzięki projektowi udało się w międzyczasie odnaleźć i ustalić ich pochodzenie. Mieszkańcy i sołtys wsi Sękowo - Piotr Protas oraz przewodniczący Rady Sołectkiej wsi Sękowo - Henryk Stasiński, żywo komentowali wystawę i prowadzili dialog na temat dalszych etapów badań.

Na wernisażu podziękowano wszystkim autorom prac i osobom zaangażowanym w projekt oraz wręczono im kwiaty. Podziękowania skierowano w szczególności do bezpośrednich organizatorów z ramienia Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu (głównego organizatora): prof. Piotra Szwieca i mgr Patrycji Mikołajczak oraz obecnych na wystawie kierowników zespołów badawczych i koordynatorów zajęć warsztatowych: dr. inż. arch. Roberta Sobańskiego, dr. hab. Bartosza Hungera, dr. inż. arch. Rafała Lamorskiego z Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi oraz mgr Joanny Legierskiej-Dutczak z Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Wernisażowi towarzyszyła także oprawa muzyczna, którą zapewnił grający na pianinie Jacek Szofer.

stycznego w Poznaniu: Xenia Pietrzyk, Blanka Rylewicz, Daria Tomczak, Amadeusz Krych, a także studenci z Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi: Paulina Maślak, Zuzanna Spychalska i Julia Dydel.

Jak opisywano w lokalnej prasie po pierwszej odsłonie - warto zobaczyć „niezwykłość olęderskiego Sękowa”, jeśli nie w terenie to przynajmniej przenieść się w klimat i krajobraz wsi oglądając ten szczególny wybór prac.

Na początku grudnia 2013 r. zaplanowano konferencję w Nowym Tomyślu, podsumowującą tegoroczne badania oraz zgromadzone materiały badawcze dokumentujące architekturę i krajobraz regionu. Konferencji ma towarzyszyć wystawa prezentująca dorobek naukowy zgromadzony podczas wspólnych interdyscyplinarnych i międzyuczelnianych badań naukowych.

Joanna Legierska-Dutczak
Piotr Szwiec

AUTOR ZDJĘĆ: JOANNA LEGIERSKA-DUT CZAK
ZAKŁAD ARCHITEKTURY WNĘTRZ I RZEŹBY
INSTYTUT SZTUK WIZUALNYCH
WYDZIAŁ ARTYSTYCZNY
UNIwersYTET ZIELONOGÓRSKI

WYDZIAŁ EKONOMII I ZARZĄDZANIA

Inauguracja roku akademickiego 2013/2014 na Wydziale Ekonomii i Zarządzania

Zgodnie z tradycją, 3 października 2013 r. odbyła się na Wydziale Ekonomii i Zarządzania uroczysta inauguracja roku akademickiego 2013/2014. Na uroczystość przybyło wielu gości, kadra akademicka oraz liczna grupa studentów. Władze Uniwersytetu reprezentowała prof. Magdalena Graczyk, prorektor ds. jakości kształcenia, a Wydziału:

nie tylko na przekazaniu wiedzy, ale również na kształtowaniu kompetencji i umiejętności. Pani Rektor zwróciła uwagę, że uczelnia wyższa to miejsce poszukiwania nie tylko wiedzy, ale również wartości, dobra, piękna i prawdy. Pani Profesor podkreśliła, że mimo młodego wieku, Uniwersytet jest kontynuatorem tradycji akademickich naszego regionu, bowiem utworzony został na bazie Politechniki Zielonogórskiej oraz Wyższej Szkoły Pedagogicznej. O jakości kształcenia na Wydziale Ekonomii i Zarządzania oraz jego orientacji na potrzeby rynku świadczą mogą liczne rzesze absolwentów, znakomicie odnajdujących się na rynku pracy. Jako przykład Pani Rektor przywołała obecnych na inauguracji absolwentów Wydziału: Irminę Michalak-Kuberkę - obecnego kanclerza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Roberta Jagielowicza - dyrektora zielonogórskiego MOSiR-u czy też zasiadających przy prezy-

Inauguracja roku akademickiego 2013/2014 na Wydziale Ekonomii i Zarządzania Zielona Góra, 3 października 2013 r.

prof. Janina Stankiewicz - dziekan Wydziału, prof. Sebastian Saniuk - prodziekan ds. nauki, prof. Krzysztof Witkowski, prodziekan ds. jakości kształcenia, dr Piotr Kułyk, prodziekan ds. studentów oraz mgr Anna Greinert, kierownik Dziekanatu WEiZ. Uroczystość rozpoczęła się od odśpiewania *Gaudeamus igitur* i hymnu państwowego. W dalszej części ceremonii głos zabrała Pani Dziekan, Janina Stankiewicz - ciepło witając wszystkich przybyłych gości, grono profesorskie, kadre akademicką, pracowników administracji, a w szczególności studentów naszego Wydziału. Pani Profesor w kilku słowach przybliżyła działalność Wydziału oraz przedstawiła jego władze. Następnie głos zabrała prof. Magdalena Graczyk, która również przywitała wszystkich przybyłych gości i członków wspólnoty akademickiej. Pani Profesor swoje wystąpienie zaadresowała przede wszystkim do studentów, podkreślając, że głównym celem Uniwersytetu jest kształcenie elit, które sprostają wymagom społeczeństwa opartego na wiedzy. Służyć temu ma realizacja przez naszą Uczelnię Procesu Bolońskiego, zgodnie z którego ideą proces dydaktyczny koncentruje się

dialnym stole: Krzysztofa Witkowskiego - dzisiaj profesora i prodziekana ds. jakości kształcenia, Sebastiana Saniuka - obecnie profesora i prodziekana ds. nauki czy też Piotra Kułyka - dzisiaj doktora i prodziekana ds. studentów. Pani Profesor wyraziła swoje zadowolenie, że tak wielu absolwentów rozwinęło swoje skrzydła do kariery. Na zakończenie wystąpienia życzyła studentom satysfakcji z dokonanego wyboru i wszelkiej pomyślności. Następnie głos zabrał prof. Sebastian Saniuk, który przedstawił strukturę organizacyjną Wydziału. Obecnie w jednostce jest zatrudnionych 7 profesorów zwyczajnych, 17 profesorów nadzwyczajnych, 45 adiunktów, 9 asystentów oraz 7 lektorów. Pan Prodziekan również życzył studentom owocnej współpracy z kadrami akademicką oraz wiele satysfakcji. Prof. Krzysztof Witkowski przybliżył ofertę dydaktyczną Wydziału akcentując, że kształcimy na trzech kierunkach studiów na pierwszym stopniu, a na dwóch kierunkach na drugim stopniu kształcenia, a w przyszłym roku rozpoczniemy edukację na nowych kierunkach studiów *logistyka* oraz *prawo i administracja*. Poinformował również wszystkich zgromadzonych,

że obecnie na naszym Wydziale funkcjonuje 12 kół naukowych oraz zaprezentował istniejące możliwości wymiany studenckiej w ramach programu MOST oraz programu Erasmus. Podkreślił również dynamiczną współpracę Wydziału z interesariuszami zewnętrznymi. Na zakończenie swoje słowa skierował do studentów pierwszych roczników życząc im owocnej nauki, ale również dobrej zabawy, bo czas studentów to okres również takiej aktywności studenckiej.

Następnie głos zabrał dr Piotr Kułyk, który przybliżył zgromadzonym wyniki rekrutacji. Obecnie na Wydziale studiuje 2723 osób, w tym na kierunku *ekonomia* - 558, *zarządzanie* - 1119 oraz *bezpieczeństwo narodowe* - 1046 osób. Na studia stacjonarne pierwszego stopnia przyjęliśmy łącznie 819 osób, w tym na kierunek *zarządzanie* - 129 studentów, na kierunek *bezpieczeństwo narodowe* - 185 studentów, a na kierunek *ekonomia* - 160 studentów. Natomiast na studia stacjonarne drugiego stopnia zostało przyjętych: na kierunek *zarządzanie* - 217 oraz na kierunek *bezpieczeństwo narodowe* - 129 osób. Pan Prodziekan wyraził zadowolenie, że nasza oferta dydaktyczna spotkała się z takim zainteresowaniem, jest to dla nas nie tylko powód do dumy, ale również ogromna odpowiedzialność. Jest to wyraz pozytywnej oceny naszej pracy, co cieszy, ale również zobowiązuje. Następnie przedstawił poszczególnych opiekunów studentów pierwszego roku.

W dalszej części ceremonii studenci pierwszego roku złożyli Pani Dziekan swoje Ślubowanie, które poprowadził prodziekan ds. studenckich.

Kilka słów do studentów skierował również Maciej Gawron, przedstawiciel Parlamentu Studentów UZ. W trakcie inauguracji głos zabrał również przedstawiciel Biura Karier Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Na zakończenie prof. Eulalia Skawińska wygłosiła wykład inauguracyjny pt. „PULSARY” *rozwoju gospodarki Polski XXI wieku*. Na wstępie Pani Profesor podziękowała za zaproszenie i przywitała wszystkich przybyłych na Inaugurację. W trakcie swojego wystąpienia podkreśliła, że jest to tylko namiastka ogromu informacji, jakimi chciałaby się podzielić ze słuchaczami, chciałaby jednak skłonić ich do refleksji. Głównym celem wystąpienia było przedstawienie głównych źródeł rozwoju społeczno-gospodarczego Polski w XXI wieku. Pani Profesor jako ekonomistka oceniła sytuację polskiej gospodarki podkreślając, że Polska znajduje się na etapie pogłębionej integracji, jest to kraj o dużych perspektywach, przed którym jednak stoi dużo wyzwań. Polska reprezentuje niski poziom konkurencyjności, a jej wzrost gospodarczy w dużym stopniu oparty jest o tradycyjne czynniki produkcji i jest niższy od potencjalnego, co wpływa, na jakość życia. W opinii Pani Profesor, jakość życia to kształtowanie właściwych proporcji w zaspokajaniu i sposobach realizacji potrzeb ekonomicznych, społecznych, przyrodniczych i duchowych człowieka. Dalej w swoim wystąpieniu wyjaśniła, że pulsary w astronomii to obiekty wysyłające sygnały w przestrzeni powtarzające się cyklicznie i okresowo zmieniające się. Podobnie aktywność gospodarki rynkowej podlega cyklicznym zmianom fali, tj. przypływom i odpływom podstawowych wielkości ekonomicznych. O jego przebiegu (fazy cyklu, czas trwania, amplitudy) decydują źródła, jako siły sprawcze, a w prężności „pulsary” - w opinii Pani Profesor są to przede wszystkim innowacje i wiedza, co zostało w dalszej części wystąpienia wyjaśnione.

Na zakończenie Pani Profesor przywołała słowa P.A. Samuelson'a oraz W.D. Northaus'a - *Bez zrozumienia zjawisk ekonomicznych kości rzucone w grze, którą jest życie, są rzucone przeciw nam*.

Kończącym akcentem wystąpienia były gratulacje Pani Profesor skierowane do studentów, że wybrali kierunki ekonomiczne na Wydziale Ekonomii i Zarządzania Uniwersytetu Zielonogórskiego, aby zrozumieć procesy gospodarowania. Życzyła wykorzystania wiedzy dla dobra ogółu zgodnie z myślą Alberta Einsteina, który stwierdził: *Jednej rzeczy możemy być pewni. Człowiek jest tu dla dobra innych ludzi*.

Na zakończenie Pani Dziekan podziękowała wszystkim i jeszcze raz życzyła wszystkiego dobrego. Swoje wystąpienie zakończyła sentencją Seneki *Per aspera ad astra*. Inaugurację prowadził Tomasz Legutko.

Anetta Barska

Mamy nowego doktora nauk ekonomicznych!

30 września na Wydziale Ekonomii, Zarządzania i Turystyki Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu odbyła się uroczysta promocja doktorska naszego Kolegi - Leszka Kaźmierczak-Piwko. Dysertację na temat: *Wpływ ekoinnowacji na zrównoważony rozwój regionu lubuskiego* doktorant złożył i obronił 5 lipca br. Funkcję promotora pełniła prof. Magdalena Graczyk, a recenzentami byli: dr hab. inż. Joanna Ejdys, prof. nzw. Politechniki Białostockiej oraz dr hab. Mieczysław Morawski, prof. UE we Wrocławiu. Nasz Kolega uzyskał stopień doktora nauk ekonomicznych w dyscyplinie ekonomia o specjalności ekonomia środowiska.

Dr inż. Leszek Kaźmierczak-Piwko związany jest ze środowiskiem naukowym Uniwersytetu Zielonogórskiego od 1999 r. - najpierw jako student Wydziału Zarządzania, a od 2005 r. jako asystent w Katedrze Zarządzania Środowiskiem i Gospodarką Publiczną Wydziału Ekonomii i Zarządzania.

Serdecznie gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów!

Anetta Barska

_The Beauty Naukowe 2013 - The End

W ramach tegorocznej edycji akcji *Debiuty Naukowe - 2013. Koto Naukowe przepustką do świata nauki...* organizowanej przez Koto Naukowe Eko Zarządzania UZ we współpracy z Wydziałem Ekonomii i Zarządzania UZ i Instytutem Inżynierii Produkcji Wydziału Organizacji i Zarządzania Politechniki Śląskiej tegoroczni Debiutanci uczestniczyli w jubileuszowej, X Międzynarodowej Konferencji Naukowej *Systemy Wspomagania w Inżynierii Produkcji - Przemysł/Lwów - 2013*.

Już po raz piąty do udziału w projekcie *Debiuty Naukowe - Koto naukowe przepustką do świata nauki...* zaprosiliśmy młodych naukowców, którzy wraz z bardziej doświadczonymi koleżankami i kolegami (debiutantami z poprzednich lat) przeprowadzili badania naukowe oraz przygotowali artykuły, które zaprezentowali podczas specjalnej sesji Kót Naukowych zamykającej konferencję. Uczestnicy wygłosili referaty m.in. na temat wdrażania systemu EMAS w Unii Europejskiej, gospodarowania ściekami w publicznych jednostkach ochrony zdrowia na terenie województwa lubuskiego (wyniki badań) oraz wdrażania elektronicznego obiegu dokumentów w jednostkach samorządu lokalnego.

_FOT. Z WYDZIAŁU

Konferencja zakończyła się pełnym sukcesem. Dr inż. Leszek Kaźmierczak-Piwko, opiekun kota, odebrał specjalne wyróżnienie od organizatorów konferencji za zainicjowanie i organizację akcji *Debiuty naukowe...*, dzięki której systematycznie od 5 lat odbywa się specjalna sesja plenarna dla początkujących naukowców. Dzięki 5 edycjom naszej akcji już 24 studentów z kraju i zagranicy zdobyło swój pierwszy dorobek naukowy.

Serdecznie gratulujemy wszystkim młodym badaczom!

Justyna Słonimiec
Koto Naukowe Eko-Zarządzania UZ

WYDZIAŁ ELEKTROTECHNIKI, INFORMATYKI I TELEKOMUNIKACJI

_Uroczysta inauguracja roku akademickiego na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji

1 października w Auli Uniwersytetu Zielonogórskiego odbyła się uroczysta inauguracja roku akademickiego zorganizowana przez Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji. Na uroczystość zostali zaproszeni studenci, pracownicy oraz przedstawiciele instytucji i firm współpracujących z Wydziałem. Inaugurację rozpoczął dziekan, prof. Andrzej Obuchowicz, który przywitał przybyłych gości i przedstawił osiągnięcia WEIT w ostatnim roku akademickim.

Jednym z ważniejszych punktów inauguracji jest immatrykulacja studentów pierwszych lat, którą przeprowadzili prof. Andrzej Karatkevich, prodziekan ds. jakości kształcenia oraz prof. Marcin Witczak, kierownik studiów doktoranckich.

Po ślubowaniu studentów nadszedł czas na wręczenie wyróżnień i podziękowań. Prof. Grzegorz Benysek, wiceprezes Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej oddział w Zielonej Górze, wręczył wyróżnienie mgr. inż. Sylwestrowi Kramarskiemu za wykonaną pracę dyplomową pt. *System zarządzania energią w instalacjach odbiorcy końcowego*, której promotorem był dr inż. Marcin Jarnut. Następnie dziekan Andrzej Obuchowicz wręczył

_DZIEKAN WEIT DR HAB. INŻ. ANDRZEJ OBUCHOWICZ, PROF. UZ POWITAŁ PRZYBYŁYCH GOŚCI

_PO IMMATRYKULACJI DZIEKAN WRĘCZYŁ INDEKSY STUDENTOM STUDIÓW I I II STOPNIA

_INDEKSY OTRZYMALI RÓWNIEŻ STUDENCI STUDIÓW III STOPNIA

_WICEPREZES POLSKIEGO TOWARZYSTWA ELEKTROTECHNIKI TEORETYCZNEJ I STOSOWANEJ ODDZIAŁ W ZIELONEJ GÓRZE DR HAB. INŻ. GRZEGORZ BENYSEK, PROF. UZ WRĘCZYŁ WYRÓŻNIENIE MGR. INŻ. SYLWESTROWI KRAMARSKIEMU ZA WYKONANĄ PRACĘ DYPLOMOWĄ

_WRĘCZENIE PODZIĘKOWAŃ STUDENTOM ZA DZIAŁALNOŚĆ NA RZECZ WYDZIAŁU

_WRĘCZENIE PODZIĘKOWAŃ DLA WSPÓŁPRACUJĄCYCH FIRM I INSTYTUCJI, PODZIĘKOWANIA ODBIERA PRZEDSTAWICIEL FIRMY ADB

dyplomy z podziękowaniami dla studentów, którzy w minionym roku akademickim w szczególny sposób działali na rzecz rozwoju i promocji wydziału.

Oczywiście nie mogło zabraknąć podziękowań dla firm i instytucji za szczególną współpracę z Wydziałem. Pamiątkowe tabliczki otrzymali przedstawiciele ADB, Microsoftu i Lumelu.

Inaugurację wydziałową zakończył wykład dr. hab. inż. Roberta Smoleńskiego pt. *Energy harvesting- pozyskiwanie energii elektrycznej z nietypowych źródeł*.

Jacek Rusiński

_INSTYTUT INŻYNIERII ELEKTRYCZNEJ

_Polskie Towarzystwo Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej, Oddział w Zielonej Górze

Seminarium:
ENERGOELEKTRONIKA W ROZPROSZONEJ ENERGETYCE I POJAZDACH ELEKTRYCZNYCH

Obserwowany w ostatnich latach dynamiczny rozwój rozproszonych systemów elektroenergetycznych oraz pojazdów elektrycznych stał się w znacznej mierze możliwy, dzięki wykorzystaniu w tych układach nowoczesnych przekształtników energoelektronicznych. Urządzenia te pełnią funkcję interfejsów łączących poszczególne elementy systemów elektroenergetycznych, dopasowując parametry energii elektrycznej do specyficznych dla danej aplikacji wymagań. Interfejsy energoelektroniczne umożliwiły elastyczne sterowanie przepływem energii elektrycznej w celu efektywniejszego jej wykorzystania, budowę układów napędowych o nieosiągalnych dotąd parametrach użytkowych, tworzenie infrastruktury szybkiego ładowania pojazdów elektrycznych, sprzężenie magazynów energii z systemem elektroenergetycznym oraz realizację wielu, niedostępnych dotąd aplikacyjnie, koncepcji.

Zagadnieniom tym poświęcono seminarium naukowe *Energoelektronika w rozproszonej energetyce i pojazdach elektrycznych*, zorganizowane przez Polskie Towarzystwo Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej oddział w Zielonej Górze oraz Instytut Inżynierii Elektrycznej przy wsparciu Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji. Seminarium cieszyło się dużym zainteresowaniem przedstawicieli nauki, przemysłu oraz lokalnych mediów. Oprócz aktualnej tematyki szczególną przyczyną tak dużego zainteresowania był jubileusz 70. urodzin prof. Mariana Piotra Kaźmierkowskiego, wybitnego naukowca, doktora honoris causa naszego Uniwersytetu. Szanownemu Jubilatowi, blisko związanemu z Uniwersytetem Zielonogórskim oraz Wydziałem, listy gratulacyjne wręczyli przewodniczący oddziału PTETiS w Zielonej Górze - prof. Józef Korbicz oraz dziekan Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji - prof. Andrzej Obuchowicz.

Należy dodać, że seminarium było pierwszym naukowym przedsięwzięciem organizowanym w nowo oddanej do użytku, zmodernizowanej siedzibie Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji. Kompleksowe testy infrastruktury sali wykładowej zakończyły się wynikiem pozytywnym. W dwóch sesjach - naukowej i przemysłowej wygłoszono siedem referatów. Sesję naukową prowadził

prof. Grzegorz Benysek. Wykład otwierający pt. *Bezczujnikowy napęd trakcyjny dla pojazdów komunikacji miejskiej* wygłosił Szanowny Jubilat prof. Marian Piotr Kaźmierkowski z Politechniki Warszawskiej.

Kolejne referaty sesji naukowej:

- *Prosumencki interfejs energoelektroniczny* (dr inż. Marcin Jarnut, Uniwersytet Zielonogórski),
- *Wybrane zagadnienia w sterowaniu sprzęgów energoelektronicznych AC-DC-AC pomiędzy odnawialnymi źródłami energii a siecią elektroenergetyczną* (dr inż. Marek Jasiński, Politechnika Warszawska),
- *Hybrydowe układy transformowania napięcia przemiennego w systemach elektroenergetycznych* (dr inż. Jacek Kaniewski, Uniwersytet Zielonogórski)
- W sesji przemysłowej, którą prowadził dr hab. inż. Mariusz Malinowski z Politechniki Warszawskiej, swoje osiągnięcia prezentowali liderzy branży związanej z pojazdami elektrycznymi:
- *Alternatywne źródła napędu w transporcie publicznym* (Marcin Pilachowski, Solaris Bus and Coach),
- *Rynek pojazdów elektrycznych w Polsce i Europie z wykorzystaniem produktów firm Ekoenergetyka - Zachód oraz Galactico.pl* (Bartosz Kubik, Maciej Wojeński, Ekoenergetyka & Galactico),
- *Zrównoważona mobilność dla wszystkich, e-mobilne gminy i miasta* (Andrzej Gemra, Renault).

Dzięki uprzejmości autorów prezentacje dostępne są na stronie www.ptetis.uz.zgora.pl. Zarówno referaty prezentowane w sesji naukowej jak i przemysłowej wzbudzały żywiołową dyskusję. Należy jednak szczerze przyznać, że największym zainteresowaniem cieszyły się testy elektrycznych pojazdów zaprezentowanych w przerwie pomiędzy sesjami przez Renault. Uczestnicy seminarium chętnie korzystali z możliwości przejażdżki elektrycznym Renault Fluence oraz Twizy.

Następnego dnia goście z Instytutu Sterowania i Elektroniki Przemysłowej Politechniki Warszawskiej wspólnie z pracownikami Instytutu Inżynierii Elektrycznej Uniwersytetu Zielonogórskiego, dzięki uprzejmości firmy Juwi, uczestniczyli w wizycie naukowo-technicznej w międzynarodowym holdingu przedsiębiorstw z siedzibą w Niemczech. Przedstawiciel tej firmy był uczestnikiem seminarium.

Celem podróży była wybudowana w pobliżu Lipska elektrownia słoneczna Waldpolenz Solar Park o mocy 52 MW oraz znajdująca się w bezpośrednim sąsiedztwie, uruchomiona przed kilkoma tygodniami, biogazownia o mocy około 4 MW. Pracownicy firmy Juwi wykazali się niezwykłą cierpliwością, pozwalając uczestnikom wizyty na wyjątkowo szczegółowe analizy techniczne obiektu o relatywnie dużych gabarytach. Elektrownia powstała na opuszczonym przez wojska radzieckie lotnisku i zajmuje powierzchnię ok. 300 boisk piłkarskich.

Największe emocje wzbudzała jednak biogazownia... Każdy chciał eksperymentalnie, „na własny nos”, zweryfikować obiegowe opinie dotyczące efektów ubocznych, towarzyszących produkcji biogazu. W zgodnej opinii zwiędających biogazownie byłyby idealnym uzupełnieniem instalowanych obecnie w rozproszonym systemie elektroenergetycznym odnawialnych źródeł, ponieważ nie mają podstawowej wady „typowych” odnawialnych źródeł energii, wynikającej z niestałości dostawy energii pierwotnej (brak wiatru lub słońca). Biogazownie mogą zatem pra-

PRZEWODNICZĄCY ODDZIAŁU PIETIS W ZIELONEJ GÓRZE PROF. JÓZEF KORBIĆ WRECA LIST GRATULACYJNY PROF. MARIANOWI KAŹMIERKOWSKIEMU

DR INŻ. MAREK JASIŃSKI Z POLITECHNIKI WARSZAWSKIEJ TESTUJE NOWE RENAULT TWIZY

DOKTORANT Z POLITECHNIKI WARSZAWSKIEJ, ADAM MIELCZAREK - W TLE WALDPOLENZ SOLAR PARK

WIZYTA W BIOGAZOWNI BRANDIS

cować w tzw. podstawie systemu elektroenergetycznego, zwiększając jego stabilność. Niestety, ze względu na istotne różnice pomiędzy mechanizmami wsparcia inwestycji w Polsce i w Niemczech, pomimo porównywalnego potencjału upraw na potrzeby biomasy w obu krajach, w Polsce działają 33 biogazownie, a w Niemczech ok. 7900.

Czas podróży zajmowały dyskusje dotyczące aktualnie prowadzonych i planowanych w najbliższej przyszłości badań. Sprecyzowano również obszary i formy dalszej współpracy jednostek.

Robert Smoleński

__Seminarium Naukowe Instytutu Inżynierii Elektrycznej rok akademicki 2013/2014 semestr zimowy

Prowadzący: dr hab. inż. Grzegorz Benysek, prof. UZ
Miejsce i czas seminarium: sala 414 A budynek A2, godzina 9:00

__15.11.13 Wybrane filtry o nieskończonej odpowiedzi impulsowej (IIR) o liniowym przesunięciu fazowym - dr inż. Krzysztof Sozański

__29.11.13 Analiza i badania wpływu technik modulacji w układach z falownikami napięcia na elektromagnetyczne zaburzenia przewodzone - mgr inż. Piotr Leżyński

__13.12.13 Transformator hybrydowy z niesynchronizowa-

nym obciążeniem aktywnym - dr inż. Jacek Kaniewski
__17.01.14 Przekształtniki matrycowe w nowoczesnych systemach elektroenergetycznych - dr inż. Paweł Szczeciński

__Seminarium Naukowe Instytutu Metrologii Elektrycznej

W semestrze zimowym przewidziano następującą problematykę:

__18.11.2013 Wyznaczanie niepewności pomiaru napięcia skutecznego wykonanego za pomocą woltomierza całkującego - dr inż. Mariusz Krajewski (IME),

__09.12.2013 Wpływ dodatkowych danych wejściowych w sieci neuronowej na wynik prognozowania poprawki dla krajowej skali czasu UTC(PL) - mgr inż. Łukasz Sobolewski (doktorant IME),

__13.01.2014 Sposoby zwiększenia dokładności modyfikowanego dyskretnego przekształcenia Fouriera - dr hab. inż. Radosław Kłosiński (IME).

Seminarium odbywają się w sali nr 508, bud. A-2 (ul. Szafrańska 2) o godz. 9.30

Prowadzący: dr hab. inż. Ryszard Rybski, prof. UZ

Ewa Zaleska

__WYDZIAŁ HUMANISTYCZNY

__INSTYTUT FILOLOGII POLSKIEJ

__Zielonogórskie Seminarium Literaturoznawcze

Ostatnie w minionym roku akademickim spotkanie z cyklu *Zielonogórskie Seminarium Literaturoznawcze*, organizo-

wane przez Instytut Filologii Polskiej, dotyczyło problematyki Bizancjum w kontekście literaturoznawczym oraz historycznym.

Seminarium rozpoczął wykład dr. hab. Olafa Kryszowskiego, prof. UW z Uniwersytetu Warszawskiego, zatytułowany *Bizancjum a świat łaciński w pismach Zygmunta Krasińskiego*. Na podstawie pism z lat 1841-1858 profesor omówił stosunek wieszczki do tradycji łacińskiej, którą poeta afirmował i kultury bizantyjskiej. Badacz podkreślał, że Krasiński *czarny człowiek* - podług określenia Marka Bieńczyka - był zwolennikiem dwóch idei: mesjanistycznej - sytuują-

cej Polskę jako „Chrystusa narodów”, która miała ocalić nie tylko kraj, ale i całą Słowiańszczyznę i drugiej idei, którą był manicheizm, pojmowany jako dualistyczna postawa walki dobrego (Polski) i złego (bizantyjskiej Rosji). Krykowski podkreślał, iż zniekształcenie obrazu Bizancjum przez Krasińskiego było irracjonalne i przekreślało ponad 1000 lat bogatego trwania historii cesarstwa.

Kolejnym prelegentem był dr hab. Jarosław Dudek, prof. UZ z Zakładu Historii Średniowiecznej Uniwersytetu Zielonogórskiego, który wygłosił referat pt. *Podróże Bizantyńczyków do krajów Europy Wschodniej w VII-IX wieku*. Profesor podkreślał zespolenie Europy Wschodniej z Bizancjum i opowiadał o podróżnikach wędrujących do Europy Wschodniej. Znanymi są wyprawy: podróżnika Andrzeja, który został wysłany przez cesarza Herakliusza, Św. Konstantego znanego jako Św. Cyryl, cesarza Leona III, który przybył do kraju Alanów, czy Petronasa, który osiągnął tytuł spatharokandidatos, wysłanego przez cesarza Teofila. Badacz zwraca uwagę na znikomą ilość źródeł dotyczących świadectw owych peregrynacji, gdyż istniejące kroniki poświęcone są osobom cesarzy, nie zaś podróżników.

Ostatni referat *Michał Czajkowski - Sadyk Pasza w oczach współczesnych* wygłosiła dr Dorota Kulczycka z Zakładu Teorii i Antropologii Literatury. Badaczka skupiła się na korespondencji poety z Zygmuntem Krasińskim. Czajkowski określany również jako Czajka, Wernyhora, Murad Pasza i wreszcie tytułowy Sadyk Pasza, to wedle autorki romantryk, który był zwolennikiem kozaczyzny i hajdamaczyzny. Bujne życie Czajkowskiego i jego liczne konwersje - z katolicyzmu na islam, z islamu na prawosławie - nie przysporzyły mu wielu zwolenników, zwłaszcza przyjęcie prawosławia i związana z tym aprobata carskiej Rosji.

Referatów wysłuchali licznie zgromadzeni studenci i nauczyciele akademicki, którzy żywo uczestniczyli w dyskusji, jaka wywiązała się podczas spotkania.

Marika Sobczak

INSTYTUT NEOFILOLOGII

Współpraca Zakładu Filologii Angielskiej z Instytutem Językowym Algonquin College w Ottawie

Wszystko zaczęło się w listopadzie 2011 r., kiedy to naszą była studentka i absolwentka Alicja Trembowski (Taraszczuk), mieszkająca od czterech lat w Ottawie i zatrudniona w tamtejszym Algonquin College, wystąpiła do ówczesnego prorektora ds. nauki i współpracy z zagranicą, a obecnego rektora UZ, prof. Tadeusza Kuczyńskiego z wnioskiem o podpisanie umowy umożliwiającej studentom z uczelni kanadyjskiej coroczne prowadzenie miesięcznego stażu nauczycielskiego w Zakładzie Filologii An-

gielskiej UZ. Wniosek został przyjęty przychylnie i od tej pory sprawy potoczyły się szybko. Z nadania dr Agnieszki Łobodziec, kierującej wówczas Zakładem Filologii Angielskiej, zostałam koordynatorem stażu ze strony polskiej i od razu nawiązałam kontakt z Dmitri Privenem, koordynatorem programu TESL/TEFL z ramienia Algonquin College, z którym na bieżąco ustalałam szczegóły stażu. Do tej pory odbyły się dwa staże (zob. sprawozdanie poniżej), a w każdym z nich uczestniczyły po dwie studentki Instytutu Językowego Algonquin College, zaś w przyszłym roku planujemy przyjąć kolejnych studentów z kanadyjskiej uczelni. Warto zaznaczyć, iż w stażu uczestniczą najlepsi studenci Algonquin College, mający za sobą kilka zarówno lokalnych jak i międzynarodowych praktyk nauczycielskich (np. w Korei Południowej), a jedna z naszych dotychczasowych praktykantek aktualnie przebywa na rocznym stażu w Japonii. Są to osoby o dużym zaangażowaniu i inwencji, czego przykładem może być bardzo interesująca prezentacja multimedialna o Kanadzie (*Canada: A quick glimpse into our culture*) jaką przygotowały dla studentów ZFA tegoroczne stażystki, Cassandra Ackerland i Katie Ptycia.

W lipcu br. miałam okazję odwiedzić Algonquin College i spotkać się z władzami Instytutu Językowego, co niewątpliwie przyczyni się do zacieśnienia naszej współpracy. Przygotowano dla mnie kilkudniowy, bardzo ciekawy program pobytu na uczelni, w ramach którego miałam możliwość zapoznania się ze specyfiką Algonquin College, który istnieje od 1967 r. i jest jedną z największych uczelni kanadyjskich. Zatrudnia ok. 600 etatowych nauczycieli akademickich pracujących w trybie całorocznym z 18 tys. studentów stacjonarnych, z których ok. tysięcy to osoby spoza Kanady, pochodzące z ponad 100 krajów świata. Ottawska uczelnia kształci swoich studentów na różnorodnych kierunkach studiów i kursach (nauczanie angielskiego jako języka drugiego/obcego, nauczanie wczesnoszkolne, dziennikarstwo, pisanie scenariuszy, organizacja imprez, zarządzanie przemysłem muzycznym, informatyka, sztuka kulinarna, stylistyka włosów, higiena jamy ustnej) umiejętnie łącząc teorię z praktyką, co sprawia, że 90 proc. absolwentów Algonquin College znajduje pracę w ciągu sześciu miesięcy od uzyskania dyplomu ukończenia studiów. W trakcie swojej wizyty w Algonquin College przeprowadziłam obserwacje kilku zajęć, z których wynika, że tamtejsi nauczyciele dużą wagę przywiązują do rozwijania świadomości językowej i myślenia analitycznego studentów. Na zakończenie wygłosiłam wykład nt. *A pedagogic insight into the Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) and the European Language Portfolio (ELP)*. Z rozmów jakie prowadziłam na prośbę życzliwie wspierającego naszą inicjatywę dziekana Wydziału Humanistycznego, prof. Stawomira Kufła z dyr. Instytutu Języko-

OD LEWEJ: DYREKTOR INSTYTUTU ALGONQUIN COLLEGE – SILVIA GARCIA, AUTORKA ARTYKUŁU I JEDEN Z WYKŁADOWCÓW – DONALD MOEN

wego Algonquin College Silvii Garcia wynika, że uczelnia ottawska jest żywo zainteresowana kontynuowaniem i poszerzeniem dotychczasowej współpracy (rozmowy dotyczyły m. in. pobytu kanadyjskich nauczycieli akademickich na UZ, a także stworzenia warunków umożliwiających studentom filologii angielskiej naszej uczelni podjęcie stażu nauczycielskiego w Algonquin College). Jest to sprawa najbliższej przyszłości, pozostaje więc mieć nadzieję na dalszą, coraz bardziej konstruktywną i dynamiczną wymianę pomysłów i doświadczeń między dwiema uczelniami.

Joanna Zawodniak

Sprawozdanie ze stażu nauczycielskiego w Zakładzie Filologii Angielskiej UZ

W dniach 6-30 maja 2013 r. jako studentka Algonquin College w Ottawie uczestniczyłam wraz z koleżanką w stażu nauczycielskim prowadzonym pod kierunkiem prof. Joanny Zawodniak w Zakładzie Filologii Angielskiej Uniwersytetu Zielonogórskiego. Mój ponad trzytygodniowy pobyt na zielonogórskiej uczelni poświęcony był obserwacji, następnie zaś prowadzeniu szeregu zajęć na pierwszym i drugim stopniu studiów (dydaktyka języka angielskiego, konwersacje, słuchanie i mówienie, czytanie ze zrozumieniem, pisanie, sprawności zintegrowane, komunikacja interkulturowa, gramatyka praktyczna, tłumaczenia pisemne). Zostałam również zaproszona do wzięcia udziału w zajęciach z kulturowych kontekstów frankofonii odbywających się w Zakładzie Języka Francuskiego, aby przedstawić kanadyjskie perspektywy dla osób uczących się języka francuskiego.

W trakcie stażu dano mi cenną możliwość przeprowadzenia i poprawienia testu z czytania ze zrozumieniem, a także dokonania stylistycznej i tematycznej analizy wybranych prac dyplomowych z zakresu glottodydaktyki i translatoryki. Przygotowywane przeze mnie zajęcia poprzedzała ożywiona dyskusja z poszczególnymi nauczycielami akademickimi. Zajęcia prowadziłam wraz z koleżanką z Algonquin College bądź wspólnie z niektórymi wykładowcami (np. ćwiczenia z dydaktyki języka angielskiego).

Jako że obok wymiany doświadczeń dydaktycznych ważnym przesłaniem odbywanego przeze mnie stażu było badanie i porównywanie różnych perspektyw kulturowych, wolne od zajęć weekendy poświęcałam wędrowkom po różnych polskich miastach, w czym znacząco pomogły mi wskazówki zielonogórskich wykładowców. Miałam zatem okazję zapoznać się z polską historią i kulturą zwiedzając Kraków, Wrocław, Poznań, Gdańsk i Sopot. Skorzystałam też z możliwości uczestniczenia w Dniach Kultury Studenckiej, jakie miały miejsce w Zielonej Górze pod koniec maja.

Miałam przyjemność pracować z zespołem świetnie wyszkolonych nauczycieli akademickich, których interesujące i różnorodne doświadczenia zawodowe wpłynęły na moje rozumienie istoty nauczania języka angielskiego jako obcego, wzbogacając moją dotychczasową wiedzę o techniki, do jakich z pewnością sięgnę w swojej przyszłej pracy dydaktycznej. Jestem wdzięczna za daną mi szansę i mam wrażenie, że dzięki wykorzystaniu jej, wzrosła moja wiara

we własne umiejętności nauczycielskie, a także poszerzył się krąg moich przyjaciół.

Cassandra Ackerland (tł. J. Z.)

INSTYTUT POLITOLOGII

Uniwersytety świata. Lejda

Najstarszym uniwersytetem w Holandii jest założony w 1575 r. Uniwersytet w Lejdzie. Szczyci się bogato wyposażonymi bibliotekami oraz ogrodem botanicznym. Główny budynek uniwersytetu mieści się w dawnej kaplicy Sióstr Dominikanek.

Lejda liczy obecnie około 120 tys. mieszkańców, czyli podobnie do Zielonej Góry - miasta winnic i Winobrania. Na starym mieście warto zobaczyć dom wagi oraz sukienice z XVII wieku. Wokół dziedzica zachował się zespół czterdziestu domów z tej epoki. Miasto leżące na północny wschód od Hagi znane jest również z uprawy tulipanów.

Kilka budynków uniwersyteckich rozsianych jest po całym mieście. Są to siedziby dziewięciu wydziałów: matematyki i nauk przyrodniczych, filozofii, nauk humanistycznych, prawa, teologii, archeologii, nauk społecznych i behawioralnych, medycyny, informatyki oraz sztuki. Oferuje swym studentom prawie pięćdziesiąt programów licencjackich i ponad sto magisterskich i doktoranckich.

Uniwersytet w Lejdzie może pochwalić się wynalezieniem „butelki lejdejskiej”, doskonale znanej w świecie umysłów ścisłych. Jest to urządzenie służące do gromadzenia ładunku elektrycznego, będące pierwszym kondensatorem. Jednym z wynalazców był Pieter van Musschenbroek, profesor Uniwersytetu w Lejdzie. Co ciekawe drugim odkrywcą był Ewald Jürgen Georg von Kleist z Kamienia Pomorskiego. Niezależnie od siebie donieśli o swych badaniach w 1746 roku.

Lejda była jednym z centrów powstałego w Szwajcarii i południowych Niemczech w XVI wieku protestanckie-

—[HTTP://PL.WIKIPEDIA.ORG/WIKI/UNIwersytet_w_Leidzie](http://pl.wikipedia.org/wiki/Uniwersytet_w_Leidzie)

go ruchu religijno-społecznego. Jednym z przywódców anabaptystów był Jan z Lejdy (1509-1536). Wyznawcy tego ruchu nie uznawali ważności chrztu niemowląt, głosili równość i wspólnotę dóbr.

Anabaptyści wywarli znaczny wpływ na przywódców antyfeudalnych ruchów chłopskich. Byli jednak surowo zwalczani przez władze świeckie, kościół katolicki i luterański.

Jana z Lejdy spotkał tragiczny los. W wieku zaledwie dwudziestu sześciu lat był przywódcą powstania anabaptystów w Münster (Westfalia). Po zdobyciu miasta przez władze świeckie i katolickie został stracony.

Wiesław Hładkiewicz
Tomasz Mikiera

WYDZIAŁ INŻYNIERII ŁĄDOWEJ I ŚRODOWISKA

_PASAŻ ZIELONOGÓRSKI

W dniach 9-13 września 2013 r. pod kierunkiem prof. dr. inż. arch. Zbigniewa Bacia, kierownika Katedry Architektury i Urbanistyki WILiŚ UZ, zrealizowano projekt badawczy *Humanizacja środowiska miejskiego na wybranych przykładach województwa lubuskiego - centrum Zielonej Góry*. Przeprowadzone badania dotyczyły problematyki przestrzennej wybranego fragmentu centrum miasta Zielona Góra, ocenianej przez wykwalifikowanych obserwatorów - członków zespołu badawczego. Podstawowym celem badawczym było zdefiniowanie kierunku rozwoju funkcjonalno-przestrzennego Zielonej Góry, mającego za zadanie poprawę istniejącej struktury na lepszą, bardziej przyjazną dla użytkowników tej przestrzeni, oraz aktywizację funkcjonowania społeczno-gospodarczego mieszkańców. Zagadnienia badań

ujęto w sposób wielopłaszczyznowy w aspekcie urbanistycznym, architektonicznym, krajobrazowym i plastycznym ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień społecznych, kulturowych i gospodarczych. Humanizacja przestrzeni miejskiej została potraktowana jako kierunek rozwoju funkcjonalno-przestrzennego miasta.

Wynikiem prac jest Studium funkcjonalno-przestrzenne, mające na celu aktywizację centrum Zielonej Góry. Na podstawie przeprowadzonych studiów i badań zaproponowano wytyczenie „Pasażu Zielonogórskiego” - ciągu pieszo-rowerowego łączącego północ z południem badanego obszaru. Wstępna koncepcja zakłada aktywizację i połączenie głównych elementów struktury miasta Zielona Góra - układu urbanistycznego w aspekcie realizacji potrzeb społecznych.

Biegun południowy wyznaczono na terenie byłej fabryki mebli przy ulicy Sienkiewicza. Stanowi on potencjalną lokalizację dla funkcji mieszkalno-usługowej, dobrze powiązaną komunikacyjnie z pozostałą częścią miasta, w otoczeniu istniejących podstawowych usług oświaty, handlu, zdrowia i kultury. Rozwój osi w kierunku północ-

nym przewiduje się wzdłuż ulicy Sikorskiego, która jest jedną z podstawowych ulic historycznego układu urbanistycznego miasta Zielona Góra. Prowadzi bezpośrednio w kierunku Starego Rynku. Historyczny przebieg ulicy Sikorskiego został zakłócony wytyczeniem alei Konstytucji 3 Maja, która jako bardzo ruchliwa, czteropasmowa arteria komunikacyjna stanowi barierę funkcjonalną. Ulica Sikorskiego dochodzi do placu Pocztowego, stanowiącego bardzo ważny punkt komunikacyjny, społeczny i kulturowy. Plac Pocztowy stanowi przedpole Starego Rynku i istniejącego ciągu pieszo-rowerowego deptaka. Deptak obejmujący Stary Rynek, ulicę Żeromskiego i aleję Niepodległości stanowią istotną i centralną część projektowanego Pasażu Zielonogórskiego.

Fragment alei Niepodległości do kościoła Zbawiciela został włączony do projektowanej osi. Załamanie kierunku przebiegu pasażu następuje w charakterystycznym miejscu (plac przykościelny) w kierunku ulicy Ułańskiej, tworząc węzeł funkcjonalny. Po przecięciu ruchliwej ulicy Bohaterów Westerplatte pasaż prowadzi do dworca autobusowego i kończy się na rondzie Klema Felchnerowskiego, nie przekraczając bariery linii kolejowej.

Idea pasażu zakłada kontynuację kierunku ul. Ułańskiej poprzez linię kolejową w stronę północną na tereny fabryki wagonów „Zastal”, zlokalizowanych na obszarze dawnych zakładów metalowych Beuchelta. Na podstawie badań określono obszary potencjalnej aktywizacji, zlokalizowane na dwóch biegunach wyznaczonej osi północ-południe, które wraz ze Starym Rynkiem są głównymi elementami Pasażu Zielonogórskiego. Główne elementy pasażu zostały uzupełnione o dwa dodatkowe tereny: targowisko miejskie przy ulicy Owocowej i teren centrum handlowego „Focus”.

Michał Golański

_XII Sympozjum PSMB

W dniach 12-13 września w naszym lubuskim Łagowie odbyło się XII Sympozjum PSMB pod nazwą *Ochrona budynków przed wilgocią, korozją biologiczną i ogniem*. Sympozjum organizowane jest cyklicznie co 2 lata przez Polskie Stowarzyszenie Mykologów Budownictwa z siedzibą we Wrocławiu, przy współudziale Komitetu Technologii Drewna Polskiej Akademii Nauk, Instytutu Technologii Drewna Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu i innych instytucji. Otwarcia Sympozjum dokonał prof. dr hab. inż. Wojciech Skowroński - przewodniczący PSMB.

Obrazy prowadzone były w 8 sesjach tematycznych. W czasie Seminarium zorganizowany został również wyjazd techniczny, podczas którego odwiedzono między innymi pomnik Chrystusa Króla w Świebodzinie oraz umocnienia Międzyrzeckiego Rejonu Umocnień z II wojny światowej.

W ramach XII Sympozjum swoje prace przedstawili także koledzy z Wydziału Inżynierii Łądowej i Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego, w tym referat nt. *Zastosowanie płytek kontaktowych do określenia zagrożenia mikologicznego na elewacjach zewnętrznych w budownictwie (JTK/100cm², CFU/cm²)* wygłosił: prof. Marlena Piontek, dr Katarzyna Łuszczynska i mgr Hanna Lechów z Instytutu Inżynierii Środowiska, a dr Marek Dankowski i mgr Janusz Laskowski z Instytutu Budownictwa, referat nt. *Korozja biologiczna drewnianej konstrukcji wieży ratusza w Nowym Miasteczku*.

Marek Dankowski

_59. KONFERENCJA KRYNICKA

W dniach 15-20 września odbyła się już 59. Konferencja Naukowa Komitetu Inżynierii Łądowej i Wodnej Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa, zorganizowana jak zawsze w Krynicy Zdrój, stąd w branży budowlanej powszechnie znana pod nazwą *Konferencji Krynickiej*. Natomiast bezpośrednim organizatorem tej konferencji był Wydział Budownictwa i Architektury Politechniki Lubelskiej.

Patronat nad Konferencją objęli: Stanisław Kalemba - minister rolnictwa i rozwoju wsi, Janusz Żbik - podsekretarz stanu w Ministerstwie Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, Krzysztof Hetman - marszałek województwa lubelskiego oraz Piotr Kacejko - rektor Politechniki Lubelskiej. Komitetowi Naukowemu Konferencji przewodniczył prof. Wojciech Radomski, natomiast przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego była prof. Ewa Błazik-Borowa, dziekan Wydziału Budownictwa i Architektury tej uczelni, która w dniu rozpoczęcia Konferencji dokonała uroczystego przywitania gości i uczestników.

Celem Konferencji Krynickiej jest, jak co roku, prezentacja najnowszych osiągnięć naukowych w sferze ogólnie pojętego budownictwa i wymiana doświadczeń między przedstawicielami świata nauki a inwestorami, projektantami, wykonawcami czy producentami materiałów budowlanych.

Od wielu lat tematyka Konferencji dzieli się na dwie części: problemową i ogólną.

Część problemowa zatytułowana została *Budownictwo na obszarach wiejskich - nauka, praktyka, perspektywy*. We wstępie do części problemowej organizatorzy szczególne zaproszenie skierowali w stronę samorządów działających w regionach rolniczych, zawarte między innymi w następujących słowach *„...Obszary wiejskie stanowią ponad 90 proc. obszaru Polski, mieszka tu prawie 40 proc. ogółu ludności kraju. Jedną z najpoważniejszych barier wielofunkcyjnego rozwoju tych obszarów jest słabo rozwinięta infrastruktura techniczna. Aby sprostać wyzwaniom rozwojowym, niezbędne są inwestycje pozwalające na dostosowanie tej infrastruktury do standardów Unii Europejskiej. Inwestycje w rolnictwo i przemysł rolno-spożywczy są zatem szczególną szansą regionów rolniczych.*

Pomimo tego, że obiekty budowlane na obszarach wiejskich nie są spektakularne pod względem architektury, pokonywanych rozpiętości czy rekordowych wysokości, to jednak wymagają specjalnych rozwiązań architektonicznych i materiałowych. Ze względu na funkcję polegającą one specyficznym oddziaływaniom środowiska wewnętrznego (temperatura, wilgotność, czynniki agresywne). Szczególnie istotne są tu zagadnienia fizyki budowli, ochrony antykorozyjnej i ochrony przeciwpożarowej.”

Przedmiotem części ogólnej były problemy z takich obszarów jak: budownictwo ogólne, fizyka budowli, geotechnika, inżynieria komunikacyjna - mosty, inżynieria materiałów budowlanych, inżynieria wiatrowa, konstrukcje betonowe, konstrukcje metalowe, mechanika konstrukcji i materiałów oraz zabytkowe obiekty budowlane. W ramach części ogólnej Komitet Naukowy wytypował do publikacji i prezentacji 114 referatów na ogólną liczbę 127 zgłoszonych prac.

W Konferencji, tradycyjnie już, wzięli udział również przedstawiciele Wydziału Inżynierii Łądowej i Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego, pełniąc zarówno funkcje formalne jak i prezentując referaty.

I tak dziekan naszego Wydziału **prof. Jakub Marcinowski** współprzewodniczył sesji pt. *Nośność i stateczność w obszarze konstrukcji metalowych*, natomiast **prof. Janusz Szelka** współprzewodniczył sesji *Mosty - I*, w obszarze *Inżynieria komunikacyjna - mosty*.

Mgr Paweł Błażejowski i **prof. Jakub Marcinowski** byli autorami referatu pt. *Nośność wybojczywa żeber wzmacniających ściany stalowe silosu na zboże*. **Prof. Janusz Szelka** był współautorem dwóch referatów, mianowicie *Wykorzystanie rozmytych baz danych i baz wiedzy do wspomagania przedsięwzięć inżynierskich* oraz *Kompozytowe mosty wojskowe*. **Prof. Adam Wysokowski** przedstawił referat pt. *Wpływ imperfekcji wykonawczych konstrukcji kolejowych mostów stalowych na ich nośność doraźną i zmęczeniową*.

Dr Jacek Korentz był autorem referatu pt. *Metoda analizy pracy zginanego przekroju żelbetowego w stanie deformacji podkrytycznych*. **Prof. Andrzej Greinert** z Instytutu Inżynierii Środowiska UZ jest współautorem referatu pt. *Wykorzystanie gruntów rodzimych do budowy dróg lokalnych na terenach wiejskich*.

W ramach Konferencji odbyły się również liczne imprezy zwykle towarzyszące takim spotkaniom, a w tym między innymi: zebrania i posiedzenia zarządów różnych organizacji technicznych, np. posiedzenie Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN, rozstrzygnięcia konkursów np. na najlepszy samodzielny referat młodego naukowca w wieku poniżej 35 lat, wystawy studenckie i wystawy promocyjne firm, wręczanie nagród i medali PZITB, jak np. nagroda PZITB im. prof. Wacława Żenczykowskiego i inne odznaczenia, czy wreszcie integracyjny wieczór inżynierski.

Za rok odbędzie się jubileuszowa, 60. Konferencja Krynicka, do wzięcia udziału w której, wszystkich serdecznie zapraszamy.

Marek Dankowski

_Wykłady i seminaria

10 października odbył się wykład otwarty inauguracyjny rok akademicki 2013/2014 na kierunku *architektura i urbanistyka* na Wydziale Inżynierii Lądowej i Środowiska UZ. Autor wystąpienia, **prof. Zbigniew Bać** w sposób niezwykle interesujący przedstawił temat *Architektura i plastyka w sztuce współczesnej - zbliżenia i rozstania*.

Marek Dankowski

_II edycja Uniwersytetu Betonu Grupy Góraźdze

W dniach 17-18 października odbył się drugi wyjazd techniczny studentów kierunku *budownictwo* w ramach II edycji projektu edukacyjnego pod nazwą Uniwersytet Betonu Grupy Góraźdze (UBGG). Tym razem zasadniczym celem naszego wyjazdu była wizyta w największej w kraju i jednej z największych w Europie przemiałowni cementu EKOCEM w Dąbrowie Górniczej.

Przemiałownia cementu EKOCEM to zakład o rocznej zdolności produkcji ok. 1,3 mln ton cementów z dodatkiem granulowanego żużla wielkopieczowego. Bazą surowcową przemiałowni EKOCEM jest klinkier portlandzki dostarczany z Cementowni Góraźdze w Choruli k/Opola i żużel wielkopieczowy granulowany z zakładów Arcelor Mittal Poland S.A. (dawna Huta Katowice). Do procesu wpro-

dzane mogą być również inne substancje, np. popioły lotne, co umożliwia produkcję szerokiej gamy cementów powszechnego użytku zawierających różne dodatki mineralne.

Nasza wyprawa rozpoczęła się w czwartek bardzo wczesnym rankiem, a właściwie jeszcze w nocy, gdyż o 4⁴⁵, kiedy to było zupełnie ciemno i na dodatek mgliście. A tzw. przysłowiowy „błady świt” zastał nas już w okolicach Kątów Wrocławskich przy autostradzie A-4.

Punktem docelowym w pierwszym dniu wyjazdu był Hotel „Ostaniec” w miejscowości Podlesice na terenie Jury Krakowsko-Częstochowskiej, około 25 km na NE od Zawiercia. Dojechaliśmy tam na godz. 11³⁰, czyli 30 minut przed planowaną przez organizatorów zbiórką wszystkich uczestników. A w tym etapie II edycji UBGG uczestniczyli studenci reprezentujący następujące uczelnie: Politechnikę Lubelską, SGGW w Warszawie, Uniwersytet Zielonogórski, Politechnikę Łódzką, Politechnikę Rzeszowską, Politech-

nikę Poznańską, Politechnikę Śląską i Politechnikę Koszalińską. Nasza zielonogórska ekipa reprezentowana była przez następujących studentów: **Katarzyna Kruszyńska, Magdalena Kielbasa, Marcin Schultz, Maja Bartkiewicz, Karolina Kwiecińska, Magdalena Bryłka, Jakub Rutkiewicz, Maja Ziarkowska, Krzysztof Tomala** i **Sławomir Solecki** oraz dwóch opiekunów w osobach: **Paulina Lechocka** i **Marek Dankowski**.

W miejscu zbiórki przyjezdni powitani zostali przez przedstawiciela organizatora czyli Góraźdze Cement S.A., **Tomasza Pużaka**.

W pierwszym dniu pobytu, po uroczystym obiedzie, uczestniczyliśmy w kilku wykładach tematycznych. Pierwszą prezentację poprowadził **prof. Zbigniew Giergiczny** z Politechniki Śląskiej na temat *Czy beton ma przyszłość?*. Kolejnym wykładowcą był **Zbigniew Pilch** - dyrektor Stowarzyszenia Producentów Cementu przedstawiając zagadnienie pod przewrotnym tytułem *Rzetelny cement?* Następnie wystąpił **Maciej Marciniak**, dyrektor linii biznesowej Góraźdze Beton Sp. z o.o. prezentując temat *Beton towarowy, rynek, wytwórnie, produkty specjalne, sprzedaż* i to wszystko na tle innych państw Europy i Świata. I wreszcie **Jacek Zalewski**, dyrektor linii biznesowej Góraźdze Kruszywa sp. z o.o. przedstawił zagadnienie pt. *Polska branża kruszyw 2000-2020*. Wykłady były bardzo ciekawe, poruszały wiele tematów technicznych, ekonomicznych, praktycznych i pobudzały do dyskusji, w których swymi zapytaniami i uwagami, czynny

udział wzięł nasz reprezentant, kol. **Sławomir Solecki**.

W pierwszym dniu pobytu, po sesji wykładowej, odbyła się uroczysta kolacja, zaś po niej wieczór towarzysko-integracyjny, w ramach którego „gwoździem” programu był występ znanego w kraju satyryka, mianowicie pochodzącego z Londynu Kevina Aistona. Kevin bardzo dowcipnie, lecz troszeczkę w tzw. krzywym zwierciadle, przedstawił wynikające z naszej narodowej tradycji niektóre polskie przyzwyczajenia, zachowania i przywary na tle podobnych sytuacji spotykanych w Anglii, czym ogromnie rozbawił słuchających, rozbudzając prawdziwy, zdrowy i powszechny śmiech na sali.

Drugi dzień wyjazdu technicznego poświęcony został zwiedzaniu Przemiałowni EKOCEM w Dąbrowie Górniczej oraz węzła betoniarskiego należącego do Góraźdze Beton Sp. z o.o. Mieliśmy pełen wgląd w tajniki produkcji różnego rodzaju cementów portlandzkich wieloskładnikowych (CEM II) i cementów hutniczych (CEM III), odwiedzając po kolei laboratoria zakładowe, składy surowców podstawowych, sterowanie programujące i kierujące procesami produkcyjnymi, hale młynów po proces konfekcjonowania gotowych produktów w odpowiednie opakowania.

Po obiedzie, około 14³⁰ wyjeżdżaliśmy z Dąbrowy Górniczej, obiecując organizatorom ponowne spotkanie, tym razem w maju 2014 r., prawdopodobnie w siedzibie Cementowni Góraźdze w Choruli na Opolszczyźnie. Rogatki Zielonej Góry, zmęczeni, ale zadowoleni z wyprawy, minęliśmy o godz. 19³⁰.

Marek Dankowski

WYDZIAŁ MATEMATYKI, INFORMATYKI I EKONOMETRII

_Współpraca naukowa z Instytutem Fraunhofera Matematyki Przemysłowej w Kaiserslautern

W dniach 11-24 maja 2013 r. oraz 19 sierpnia - 19 października 2013 r. dr **Maciej Niedziela** z Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii przebywał na zaproszenie Wydziału Mathematical Methods for Dynamics and Durability w Instytucie Fraunhofera Matematyki Przemysłowej (ITWM) w Kaiserslautern, Niemcy. Wizyty te związane były z kontynuacją wspólnej pracy naukowej z dr. Joachimem Linnem i dr. Ederem Santana Annibale (ITWM Kaiserslautern). Tematyka pracy badawczej obejmuje modelowanie matematyczne materiałów lep-

kosprężystych ze szczególnym uwzględnieniem problemu identyfikacji parametrów materiałowych. W czasie tych pobytów dr **Maciej Niedziela** wygłosił wykład na seminarium wydziałowym Mathematical Methods in Dynamics and Durability pt. *Parameter identification method in the viscoelastic models*, który spotkał się z ogromnym zainteresowaniem uczestników seminarium. Efektem tych

wizyt jest podtrzymanie ścisłej współpracy naukowej między dr. Maciejem Niedzielą a Instytutem Fraunhofera Matematyki Przemysłowej w Kaiserslautern oraz uzgodnienie planu wspólnych badań naukowych na rok 2014.

Konkurs na logo Piątego Kongresu Młodych Matematyków

Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii ogłasza otwarty konkurs na logo Piątego Kongresu - szczegóły na stronie <http://www.wmie.uz.zgora.pl/kmm/>.

Kongres odbędzie się na Uniwersytecie Zielonogórskim w dniach 18-21 września 2014 r.

Jest on organizowany przez Instytut Matematyczny Polskiej Akademii Nauk oraz Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego przy współudziale wszystkich 12 jednostek posiadających uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego w zakresie nauk matematycznych.

Cztery dotychczasowe Kongresy, w Warszawie 2004, Poznaniu 2008, Krakowie 2010 i Gdańsku 2012, odbywały się pod patronatem Małżonek Prezydentów RP, a w skład Komitetów Honorowych wchodził ministrowie nauki i szkolnictwa wyższego, edukacji narodowej, prezesi Polskiej Akademii Nauk, Polskiej Akademii Umiejętności, Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej, Polskiego Towarzystwa Matematycznego, przewodniczący Krajowego Funduszu na rzecz Dzieci, marszałkowie, wojewodowie, prezydenci miast i rektorzy. W każdym z Kongresów około 250 uzdolnionych uczniów szkół ponadgimnazjalnych i gimnazjów wysłuchało wystąpień wybitnych matematyków, studentów oraz swoich kolegów.

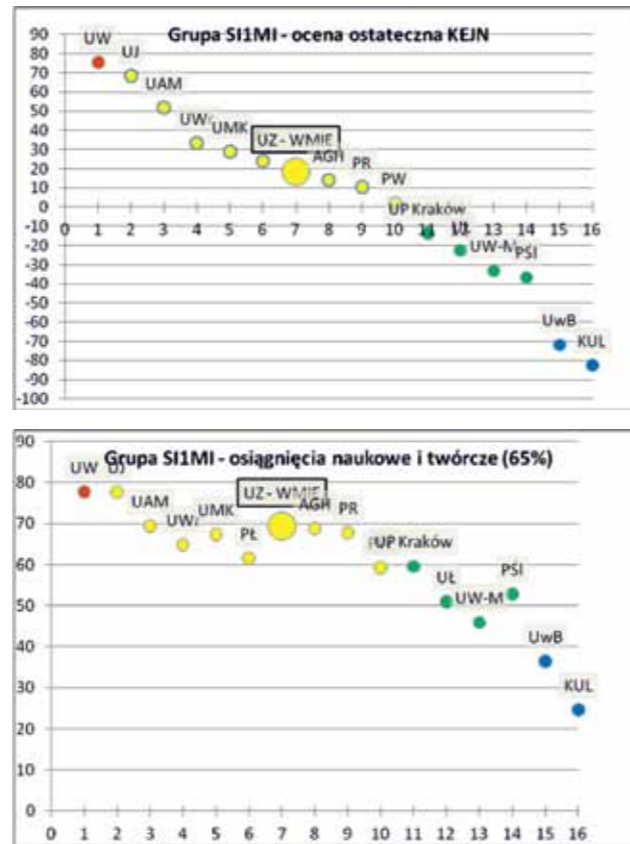
W Kongresie weźmie udział ponad 300 najbardziej uzdolnionych matematycznie uczniów szkół ponadpodstawowych z całego kraju.

Najważniejszym celem Kongresu jest zachęcenie uzdolnionej młodzieży do planowania swojej kariery w zakresie nauk ścisłych. Wśród wszystkich dziedzin reprezentowanych przez naukę polską, nauki te lokują się zdecydowanie najwyższe w rankingach światowych. Nasze działania idą w kierunku utrzymania w przyszłości tej wysokiej pozycji. Uważamy, że uzdolniona matematycznie młodzież zachęcona do kariery w zakresie nauk ścisłych stanie się godnym kontynuatorem wysokiej na świecie pozycji matematyki polskiej zapoczątkowanej przez Stefana Banacha, Hugona Steinhaus, Wacława Sierpińskiego i Kazimierza Kuratowskiego.

Kategoria A dla Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii UZ

Komitet Ewaluacji Jednostek Naukowych w ramach kompleksowej oceny parametrycznej jednostek naukowych przyznał Wydziałowi Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego kategorię A.

Wydział uplasował się na siódmym miejscu w Grupie Wspólnej Oceny (SI1MI) składającej się z 16 jednostek naukowych. Kategorię A+ uzyskał jedynie Wydział Matematyki, Informatyki i Mechaniki Uniwersytetu Warszawskiego. Wydział znalazł się w gronie Wydziałów Matematyki i Informatyki Uniwersytetu Jagiellońskiego, Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Uniwersytetu Wrocławskiego oraz Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, którym również przyznano kategorię A.

Oceny dokonywane były według specjalnie przyjętego algorytmu, a jednostki naukowe porównywane były w czterech grupach nauk: nauki humanistyczne i społeczne, nauki o życiu, nauki ścisłe i inżynierskie, nauki o sztuce i twórczości artystycznej. Oceniane były: osiągnięcia naukowe i twórcze, potencjał naukowy, materialne efekty działalności naukowej oraz wskazane przez jednostkę najistotniejsze efekty działalności naukowej.

Warto podkreślić, że w rankingu osiągnięć naukowych Wydział znalazł się na trzecim miejscu, za Wydziałem Matematyki, Informatyki i Mechaniki Uniwersytetu Warszawskiego oraz za Wydziałem Matematyki i Informatyki Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Pozytywna ocena instytucjonalna dla Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii UZ

Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej uchwałą nr 392/2013 wydało pozytywną ocenę instytucjonalną Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii

We wspomnianej uchwale Prezydium PKA stwierdziło, że WMIE UZ realizuje strategię rozwoju spójną ze strategią Uczelni uwzględniającą politykę zapewnienia wysokiej jakości kształcenia, spełnia wymagania dotyczące konstrukcji, efektywności i doskonalenia wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia oraz współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym, a także zapewnia właściwą jakość kształcenia na prowadzonych studiach doktoranckich i podyplomowych. Pełny tekst uchwały dostępny jest na stronie: <http://www.wmie.uz.zgora.pl/studia//akredytacja/UchwalaPKA-2013.pdf>

Joachim Syga

WYDZIAŁ MECHANICZNY

XVIII Konferencja BIOCYBERNETYKA I INŻYNIERIA BIOMEDYCZNA

W dniach 10-12 października czworo pracowników Zakładu Inżynierii Biomedycznej naszego Uniwersytetu, a

FOT. MICHAŁ PIETRZEWICZ

wśród nich profesorowie Romuald Będziński i Elżbieta Krasicka-Cydzik, jako członkowie Komitetu Naukowego, uczestniczyły w XVIII Konferencji *BIOCYBERNETYKA I INŻYNIERIA BIOMEDYCZNA*, odbywającej się w Gdańsku. W swoich wystąpieniach prof. Elżbieta Krasicka-Cydzik prezentowała dokonania w kształceniu na kierunku *inżynieria biomedyczna*, prowadzonym na Uniwersytecie Zielonogórskim od 2007 r., natomiast swoje badania referowały: Agnieszka Mackiewicz (*Wybrane problemy stabilizacji transpedikularnej kręgosłupa*) oraz Katarzyna Arkusz (*Impedancyjna metoda detekcji antygenu IL-8 na podłożu nanostrukturalnym TiO₂*). Wszyscy członkowie brali również udział w rozmowach dotyczących statusu inżynierii biomedycznej w Polsce, rozwoju konsorcjów badawczych oraz dalszej współpracy największych jednostek naukowych w Polsce.

Katarzyna Arkusz

I Konferencja INNOVATIVE TECHNOLOGIES IN BIOMEDICINE

15 i 16 października prof. Elżbieta Krasicka-Cydzik oraz Katarzyna Arkusz reprezentowały zielonogórską inżynierię biomedyczną na I Konferencji *INNOVATIVE TECHNOLOGIES IN BIOMEDICINE*, odbywającej się w Krakowie.

Prezentacja własnych badań dotyczących wykorzystania platformy Ti/TiO_2 w biosensingu (*Ti/TiO₂ nanotubes as platforms for electrochemical biosensors: detection of selected biomarkers*) idealnie wpisywała się w program konferencji. Liczne rozmowy na temat innowacyjnych technologii dotyczących diagnostyki chorób cywilizacyjnych, w tym chorób sercowo-naczyniowych i nowotworów oraz ich terapii, ze szczególnym uwzględnieniem obrazowania, nanotechnologii i robotyki były dla uczestniczek niewątpliwie największą zaletą konferencji.

Katarzyna Arkusz

Wyróżnienia dla Akademickiego Związku Motorowego

9 października br. w auli Uniwersytetu Zielonogórskiego przy ul. Podgórznej 50 odbyła się uroczysta inauguracja roku akademickiego 2013/2014. Wśród zaproszonych gości znaleźli się członkowie Akademickiego Związku Motorowego (AZM) wraz z opiekunem naukowym Zdzisławem Wałęgą.

AZM został wyróżniony przez JM Rektora prof. Tadeusza Kuczyńskiego za swoją bardzo aktywną działalność oraz promowanie Uczelni.

W ostatnim okresie studenci zrzeszeni w Związku realizowali pięć projektów, z których największe to budowa skutera z napędem elektrycznym oraz pojazdu typu „buggy” z napędem hybrydowym. Ponadto wykonali trzy stanowiska wykorzystywane w dydaktyce na specjalności *pojazdy samochodowe*. Wzięli również czynny udział: w projekcie Urzędu Marszałkowskiego Województwa Lubuskiego *Młodzi ludzie dla innowacji*, w *Festiwalu Nauki* w Zielonej Górze, w *Dniach Województwa Lubuskiego* w Gorzowie Wlkp., w akcji *Telewizyjne miasteczko cyfrowe* w Gorzowie Wlkp., Skwierzynie i Krośnie Odrzańskim oraz w *Dniach otwartych* na Wydziale Mechanicznym UZ. Podczas imprez demonstrowali własnie skuter elektryczny i pojazd „buggy”. W trakcie spotkań z młodymi mieszkańcami naszego województwa prezentowali działalność i dorobek AZM oraz promowali Uniwersytet Zielonogórski i Wydział Mechaniczny. We wrześniu br. członkowie AZM wygłosili cztery referaty związane tematycznie z realizowanymi projektami podczas Międzynarodowej Studenckiej Konferencji Naukowej *Konstrukcja, Technologia, Eksploatacja i Ekologia w Mechanice* w Zielonej Górze, której od sześciu lat są współorganizatorami. Studenci AZM uczestniczą bardzo czynnie w życiu Uczelni. Są członkami kierunkowych Komisji ds. Dydakty-

ki oraz Odwoławczej Komisji Stypendialnej Wydziału Mechanicznego. Siedmiu z nich jest członkami Rady Wydziału Mechanicznego, a jedna osoba członkiem Parlamentu Studenckiego UZ.

Podczas Inauguracji opiekun naukowy AZM, Zdzisław Wałęga, oraz członkowie Mateusz Kozak, Krzysztof Kwiatkowski, Krzysztof Deichsel otrzymali dyplomy i podziękowania od przedstawiciela firmy TECHBUD, dr. inż. Jana Krawca. W ramach współpracy z danym przedsiębiorstwem wykonali pod kierunkiem Zdzisława Wałęgi kompleksowe testy wydajnościowo-temperaturowo-rezonansowe oraz pomiary poziomu hałasu trzycylindrowego silnika spalinowego Yanmar. W oparciu o przeprowadzone badania powstał artykuł naukowy, a dwóch członków AZM realizuje prace dyplomowe. W zamian za wykonane prace firma TECHBUD przekazała na cele dydaktyczne nowoczesny silnik jednocylindrowy diesla marki Yanmar, a także podjęła decyzję o kontynuowaniu współpracy z Uczelnią. Mamy nadzieję, że współpraca ta będzie owocna zarówno dla przedsiębiorstwa jak i dla Uczelni.

Zdzisław Wałęga
Joanna Kozak

WYDZIAŁ PEDAGOGIKI, SOCJOLOGII I NAUK O ZDROWIU

_Międzynarodowy Dzień Mediacji

Zielonogórski oddział Polskiego Towarzystwa Socjologicznego we współpracy z Ministerstwem Sprawiedliwości-

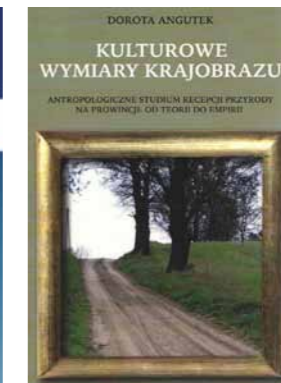
refleksji nad wymiarem sprawiedliwości miał na celu przybliżenie słuchaczom czym jest mediacja, kiedy można ją stosować, kto ma do niej prawo i jakie pozytywne płyną z jej zastosowania. Przedsięwzięcie było częścią obchodów Międzynarodowego Dnia Mediacji.

Artur Kinal

Miło nam zaprezentować najnowsze publikacje pracowników Instytutu socjologii:

ści oraz Instytutem Socjologii UZ zorganizował wystąpienie mgr Agnieszki Urbaniak poświęcone kwestii mediacji. Spotkanie, otwarte zarówno dla pracowników jak i studentów, odbyło się 16 października. Wykład zatytułowany *Mediacja jako forma opanowywania sporów w kontekście*

_Dorota Angutek,
Kulturowe wymiary krajobrazu. Antropologiczne studium recepcji przyrody na prowincji: od teorii do empirii, Poznań 2013: Bogucki Wydawnictwo Naukowe, s. 355.

Dorota Angutek, etnolog i antropolog kulturowy, adiunkt w Instytucie Socjologii Uniwersytetu Zielonogórskiego, specjalizuje się w antropologii historycznej, teorii kultury oraz antropologii zmysłów.

W książce autorka wykorzystała do opisu i interpretacji recepcji krajobrazu przez mieszkańców polskiej prowincji osiągnięcia mało jeszcze znanej w Polsce subdyscypliny jaką jest antropologia zmysłów oraz lepiej przyswojone kierunki fenomenologiczne. Występujący w czterech podmiotowych typach krajobraz jest zrekonstruowany jako świat przeżywany, a więc poznawany z pozycji uczestników kultury i w porozumieniu z badanymi. Autorka wykazuje, w sposób typowy dla antropologicznego badania, że fizycznie ten sam krajobraz jest odmiennie postrzegany przez zróżnicowane grupy społeczno-kulturowe, których wyróżnikami są wykształcenie, zawód, wiek, płeć i pochodzenie społeczne oraz regionalne.

Praca Doroty Angutek odbiega od poświęconych krajobrazowi zaawansowanych prac geografów humanistycznych i ekologów kulturowych, ponieważ nie traktuje ona krajobrazu ani jako zasobu ani jako obiektywnego świata, który biernie postrzegamy, lecz charakteryzuje go jako rzeczywistość, w której mieszkańcy toczą swe życie angażując się symbolicznie, zmysłowo i praktycznie w przyrodniczą przestrzeń swego codziennego bytowania.

Naszej koleżance dr Joannie Frątczak-Müller

składamy szczerze wyrazy współczucia z powodu śmierci teściowej

Dyrekcja, koleżanki i koledzy z Instytutu Socjologii UZ

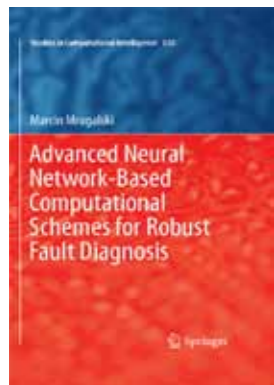

Beata Trzop
Dojrzałe, spełnione, niezależne? Kobiety 50+ w socjologicznym zwierciadle

Beata Trzop, socjolog, adiunkt w Instytucie Socjologii Uniwersytetu Zielonogórskiego Swoje zainteresowania badawcze skupia na obszarze socjologii kultury i cywilizacji oraz subkultur młodzieżowych.

Jako wprowadzenie w treść publikacji posłużyć może fragment zakończenia książki. „Próbując znaleźć odpowiedź na pytanie kim jest współczesna kobieta dojrzała przyjęto za punkt wyjścia założenie, że dla kobiet 50+ - określanych jako kobiety dojrzałe, faza życia między średnią a późną dorosłością to początek ważnych zmian, które ukształtują ich życie na dalsze lata. Zmiany biologiczne organizmu związane z procesem starzenia się i przekwitania determinują stan zdrowia fizycznego i psychicznego kobiet. Nowe role społeczne lokują je w innej przestrzeni, zaś dotychczasowe role powoli ulegają wygaśnięciu.”

NOWOŚCI WYDAWNICZE

Marcin Mrugalski, *Advanced neural network-based computational schemes for robust fault diagnosis*, stron 182, ISBN: 978-3-319-01546-0 Springer, 2013

Rosnąca złożoność oraz niestanie zwiększające się wymagania odnośnie niezawodności współczesnych systemów przemysłowych i procesów technologicznych skutkują koniecznością opracowywania nowych układów diagnostycznych.

Wczesne wykrycie uszkodzenia może zapobiec bądź znacznie ograniczyć straty wywołane awarią. Zdecydowana większość współczesnych metod diagnostycznych bazuje na modelach opisujących zachowanie diagnozowanych systemów oraz procesów. W tej sytuacji, jakość modeli determinuje efektywność współczesnych układów detekcji uszkodzeń. Od kilku dekad intensywnie poszukuje się efektywnych metod modelowania systemów i procesów, a opisywana książka włącza się w główny nurt tych poszukiwań.

Tematyka wydawnictwa jest poświęcona jest sztucznym sieciom neuronowym, które dzięki umiejętności uczenia się, adaptacji, zdolność uogólniania, a także możliwość aproksymacji zależności nieliniowych, są szeroko stosowane w zadaniach identyfikacji systemów nieliniowych. Niestety, sztuczne sieci neuronowe posiadają również pewne wady, ograniczające ich efektywność w układach diagnostycznych. Pośród nich należy wymienić: niewystarczającą jakością modeli neuronowych, brak opisu modelu neuronowego w przestrzeni stanów oraz istnienie nielicznych metod zapewniających stabilność modeli neuronowych uzyskanych w procesie identyfikacji systemów dynamicznych. Pośród innych wad należy wymienić brak metod matematycznego opisu niepewności modelu neuronowego, a czynnik ten ma decydujący wpływ na efektywność układów diagnostycznych.

W książce przedstawiona jest problematyka adaptacji sztucznych sieci neuronowych do potrzeb odpornych

układów detekcji i lokalizacji uszkodzeń. Zaprezentowane zostały różne typy architektur modeli neuronowych, które mogą być zastosowane w procesie identyfikacji nieliniowych systemów dynamicznych. Przedstawione zostały również liczne algorytmy estymacji parametrów i niepewności modeli neuronowych. Szczególnie dużo uwagi poświęcono metodom doboru architektur modeli neuronowych. Zaprezentowano autorską metodę syntezy modelu neuronowego opisanego w przestrzeni stanu z wykorzystaniem metody grupowej obróbki danych. Podejście to umożliwia syntezę stabilnego modelu neuronowego o wysokiej jakości wraz z matematycznym opisem jego niepewności.

Wiedza na temat niepewności modeli neuronowych jest niezbędna w celu zaprojektowania odpornych na niepewność i zakłócenia układów detekcji uszkodzeń. Z tego też powodu tematyce niepewności poświęcono wiele uwagi w przedstawianym wydawnictwie. Przedstawiono nowatorskie metody opisu niepewności modeli neuronowych z zastosowaniem: algorytmów zewnętrznych elipsoid ograniczających, estymacji przy ograniczonych wartościach zakłóceń, estymacji bazujących na zonotopach oraz bezśladowego filtra Kalmana. Matematyczny opis niepewności modeli neuronowych umożliwił zaprojektowanie odpornych układów detekcji uszkodzeń bazujących na adaptacyjnych progach decyzyjnych dla sygnałów wyjściowych diagnozowanego systemu.

Ponadto, w książce przedstawione zostały rezultaty badań nad opracowaniem nowych metod lokalizacji uszkodzeń. Współczesne systemy często składają się z licznych urządzeń wykonawczych i czujników pomiarowych. Celem procesu diagnostycznego jest wykrycie uszkodzenia, ale również wskazanie, który z elementów systemu uległ awarii. W tym celu opracowana zostały nowe metody umożliwiające estymację sygnałów wejściowych modelu neuronowego z zastosowaniem filtra o nieznanym wejściu oraz odpornego filtra o nieznanym wejściu. Obydwa podejścia pozwalają na przeprowadzenie estymacji sygnałów wejściowych modelu neuronowego pracującego w stanie nominalnym oraz na wyznaczenie wejściowych adaptacyjnych progów decyzyjnych. Progi te równocześnie umożliwiają odporną detekcję i lokalizację uszkodzenia w każdym z poszczególnych urządzeń wykonawczych.

Warto podkreślić, iż działanie wszystkich zaprezentowanych w książce metod diagnostycznych zostało zilustrowane licznymi przykładami akademickimi jak również pokazano zastosowania w codziennej praktyce inżyniera zajmującego się systemami przemysłowymi i procesami technologicznymi.

Opracowanie
Marcin Mrugalski oraz Marek Sawerwain

Jarosław Kuczer, *Baronowie, hrabiowie, książęta. Nowe elity Śląska (1629-1740)*, s. 320, B5, oprawa twarda, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2013, ISBN 978-83-7842-059-0

Elity arystokratyczne na wzór zachodnioeuropejski w pełni wykształciły się na Śląsku dopiero w XVII w. Proces przyspieszyły zdecydowane działania cesarskie, dla których grupa ta stała się podstawą

rządów w prowincji. Wówczas to specjalną pozycję w społeczności szlacheckiej zaczęły określać tytuły baronów, hrabiów i książąt. O ile książęta tworzyli dzieje Śląska od stuleci, baronowie stali się ich częścią w XV w., o tyle hrabiowie pojawili się tutaj właśnie dopiero w połowie XVII w. Niniejsza praca jest próbą wartościowania roli szlachty tytułarnej w życiu Śląska. Zwraca uwagę nie tylko na dystans wobec szlachty zwykłej i rycerskiej, ale i różnice w jej strukturze wewnętrznej. Szczególnym studium poddano konkretny aspekt wpływu tytułu na życie i miejsce arystokraty we własnej grupie. W odniesieniu do realnych możliwości, na przykład w życiu publicznym, jego nadanie mogło zmienić diametralnie życie szlachcica. Jest to próba syntezy, która stara się zamknąć w swym opisie całość grupy, z uwzględnieniem indywidualności jej rozwoju w poszczególnych ziemiach prowincji.

„Jest to pierwsza w historiografii próba kompleksowego ujęcia najbardziej wpływowej grupy śląskiego społeczeństwa, stanowi nowatorskie osiągnięcie pod względem metodologicznym i nawiązuje do współczesnych nurtów historiograficznych. Praca stanowi ważny głos badacza młodego pokolenia reprezentującego najnowsze osiągnięcia polskich historyków zajmujących się szlachtą Śląska i Europy Środkowej”.

Wojciech Strzyżewski

„In Gremium. Studia nad Historią, Kulturą i Polityką”, t. 7, red. Dariusz Dolański, s. 248, B5, oprawa broszurowa, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2013, ISSN 1899-2722, ISBN 978-83-7842-090-3

Artykuły

Agata Aleksandra Kluczek, *Obywatel? Jaki obywatel? Świadectwo męstwa rzymskiego czasów Karakalli*

Kamilla Twardowska, *Pochodzenie i poczucie wspólnoty regionalnej wśród mnichów na Pustyni Judzkiej w V i VI wieku - na podstawie Żywotów mnichów palestyńskich Cyryla ze Scytopolis*

Maciej Lubik, *Zasłużony najemnik w konstantynopolitańskim więzieniu. Zagadkowa rola Haralda Hardrada w rewolucji 1042 roku*

Joanna Zięba, *Geneza wczesnopiastowskiego dworu Przemysław Szpaczyński, Porównanie Zygmunta III z Władysławem II Jagiełłą*

Mira Belzyt, *Uwagi o dworze królewskim w podróży. Na przykładzie wyprawy Zygmunta III do Szwecji w latach 1593-1594*

Katarzyna Płonka-Batus, *Pomiędzy dewocją, polityką i sztuką. Symbolizm historyczny w malarstwie książkowym w kręgu dworu burgundzkiego w Niderlandach (ok. 1455-1482)*

Ricardo Gutiérrez Aguilar, *The spirit of the law and Europe: the theory of the „exemplum” and „recognition”*

Marta Wolyńska, *Nowe znaleziska naporstków ze stanowiska archeologicznego przy ulicy 3 Maja w Gdańsku - przyczynek do krawiectwa gdańskiego*

Grzegorz Biszczyński, *Symbol wykorzystywane w propagandzie wojennej okresu I wojny światowej w świetle ikonografii kart pocztowych*

Kamil Glinka, *Przygotowania do kreowania wizerunku Polski w okresie Prezydencji w Radzie Unii Europejskiej*

Recenzje
Simon Claude Mimouni, *Le judaïsme ancien du VIe siècle avant notre ère au IIIe siècle de notre ère. Des prêtres aux rabbins, Paris 2012, ss. 960 (ks. Stanisław Adamiak)*

Demeter, Isis, Vesta, and Cybele: studies in Greek and Roman religion in honour of Giulia Sfameni Gasparro, A. Mastrotcinque, C. Giuffrè Scibona (eds.), „Potsdamer Altertumswissenschaftliche Beiträge”, Bd. 36, Stuttgart 2012, ss. 248 (Andrzej Gillmeister)

Yizhar Hirschfeld, *Życie monastyczne na Pustyni Judzkiej w okresie bizantyńskim, przedmowa E. Wipszycka, przekład i red. K. Twardowska, Tyniec 2010, ss. 499 (Adrian Szopa)*

Joseph B. Solodow, *Latin Alive. The Survival of Latin in English and the Romance Languages, Cambridge 2010, ss. 356 (Agata Łuka)*

Almut Bues, *Die Jagiellonen. Herrscher zwischen Ostsee und Adria, Stuttgart 2010, ss. 305 (Przemysław Szpaczyński)*

Sami swoi i obcy. Z kresów na kresy. Prawdziwe historie wypędzonych, red. M. Maciorowski, Warszawa 2011, ss. 400 (Kamila Gieba)

Odnowienie duszpasterstwa greckokatolickiego w Polsce 1956-1957 (dokumenty), zebrał i oprac. I. Hałagida, „Bazylikańskie Studia Historyczne”, t. 1, Warszawa 2011, ss. 374 (Stefan Dudra)

Sprawozdania
Sprawozdanie z konferencji „Nowy regionalizm? Badawczy rekonesans i zarys perspektyw” (Kamila Gieba)

Sprawozdanie z VII Ogólnopolskiej Konferencji Epigraficznej w Zielonej Górze, 17 października 2012 roku (Emilia Kostka)

Sprawozdanie z międzynarodowej konferencji naukowej „Etniczność - obywatelskość - tożsamość w świecie antycznym. W 1800 rocznicę wydania edyktu Karakalli” (Marlena Nowicka)

„O roku ów...» Obraz napoleońskiej wyprawy na Rosję w historiografii i literaturze”. Konferencja Oddziału Polskiego Towarzystwa Historycznego w Zielonej Górze oraz Instytutu Historii Uniwersytetu Zielonogórskiego, 20 czerwca 2012 roku (Tomasz Nodzyński)

zebrała Ewa Popitka
Oficyna Wydawnicza

Nawet wiatr ucichł...

FOT.: ANIA KACZMARSKA

Asia nie była moją przyjaciółką od serca, ale nie musiała być. Każdy kto chociaż raz zetknął się z Asią w pracy, czy prywatnie, wie jaką osobą była ta młoda, szczupła dziewczyna. Tak bardzo optymistycznie nastawiona do życia. Tak radosna, miła, życzliwa... W pracy niesłychanie rzetelna i sumienna. Każdy szef może tylko marzyć o takim pracowniku. Asia wiedziała, jak bardzo Ją cenię – wielokrotnie zresztą powtarzałam, że „w ciemno” podpiszę każdy dokument, pod warunkiem, że jest sprawdzony przez Asię. W Biurze Promocji zajmowała się - poza tym, że jak każdy wszystkim - to przede wszystkim sprawami księgowymi i finansowymi. A ja miałam do Niej bezgraniczne zaufanie.

Najbardziej lubiłam nasze przedświąteczne spotkania, na których tak zwyczajnie, po babsku, wymienialiśmy się przepisami na ciasta i świąteczne potrawy. Opowiadaliśmy o dzieciach, naszych problemach i radościach...

Tak naprawdę poznałam Asię dopiero w 2005 r. kiedy przechodząc z Radia Index dołączyła do naszego zespołu w Biurze Promocji. Była wtedy już po zwycięskiej, jak nam się wtedy wszystkim wydawało, walce z najbardziej podstępą chorobą świata. Nigdy nie zapomnę dnia, kiedy Asia, już po stwierdzonej diagnozie, że walka zaczyna się od początku, pocieszała nas wszystkie. To my wycieraliśmy łzy po kątach, kiedy wyjeżdżała na kolejne leczenie do Poznania, a Ona tryskała optymizmem i wiarą w kolejne zwycięstwo. Za każdym razem

trzymałyśmy kciuki za kolejne badania, kiedy była już w Zielonej Górze. I Asia zawsze wracała do nas, a Jej biurko czekało na Nią do samego końca. Praca pozwalała Jej chociaż na chwilę zapomnieć o bólu i o tym, że może zostawić swoją rodzinę, która zawsze była dla Niej najważniejsza. Jej synek, Michał, ma tylko 9 lat!

Dzień przed Jej pogrzebem nad Polską rozszalała się wichura, ale kiedy następnego dnia odprowadzaliśmy Asię po raz ostatni, słońce wyszło zza chmur i nawet wiatr ucichł...

Ewa Sapeńko

Asię poznałam kilka lat temu, kiedy dołączyła do zespołu Biura Promocji. Cicha, spokojna, uśmiechnięta – takie było moje pierwsze wrażenie. Z czasem okazało się, że poza tym wszystkim Asia jest jeszcze bardzo pracowita, niezwykle skromna i ma wiele innych zalet. Przez te kilka lat wspólnej pracy byliśmy świadkami Asi lepszych, ale też i gorszych dni. Widzieliśmy, jak nawrót choroby spadł na nią jak grom z jasnego nieba. Mimo dokuczliwych dolegliwości i fizycznego bólu, Asia chciała przychodzić do pracy. Działalność Biura Promocji to m.in. niezliczone akcje wysyłkowe, związane z promocją oferty rekrutacyjnej. I to właśnie w trakcie jednej z takich akcji rozpoczyna się moje najważniejsze wspomnienie o Asi. Ponieważ nastąpił nawrót choroby, od dłuższego czasu nie było Jej w pracy. Kiedy w Biurze rozpoczęła się kolejna kampania wysyłkowa, jedno z okien zostało szczerlnie zastawione kartonami z materiałami promocyjnymi o uczelni. Kiedy nareszcie znikły z biura wszystkie kartony, okazało się, że jeden z nich skutecznie zasłonił na ten długi czas stojącego na parapecie fiołka. Asi fiołka! Kwiatek był w oplakany stanie. W zasadzie ... w ogóle nie był... Nogi się pode mną ugięły, bo czułam się odpowiedzialna za tę roślinkę pod nieobecność Właścicielki.

Pomyślałam sobie, że już nic nie da się zrobić. Przeszło mi przez myśl, żeby kupić nowego fiołka. Szybko jednak zrezygnowałam z tego pomysłu, bo Asia na pewno by to zauważyła. Sama go zasadziła. A poza tym miała taką „rękę do kwiatów”, że mogłaby zasadzić pokrzywę, a wyrosłaby orchidea :)

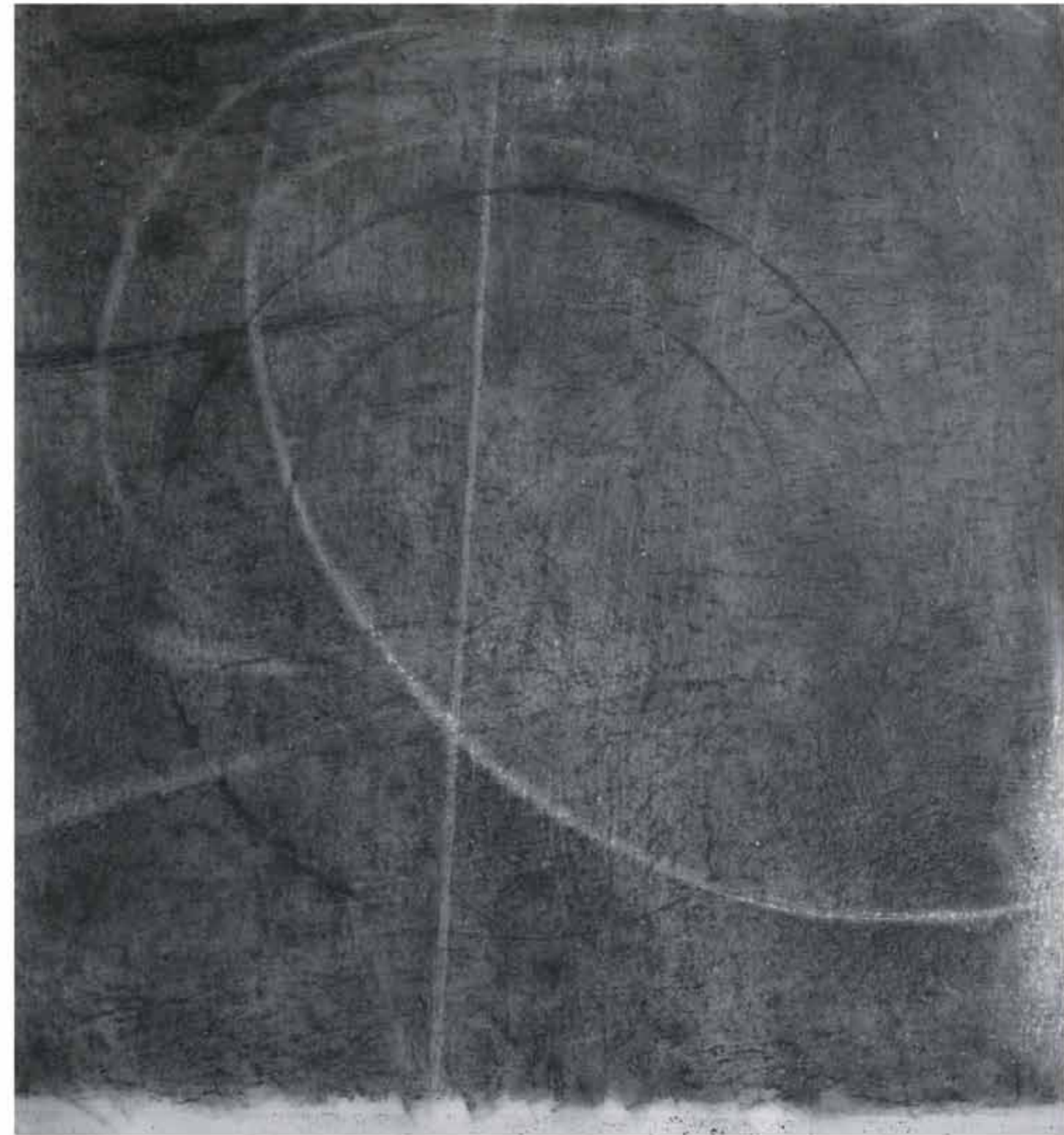
I wtedy pomyślałam sobie: „Jak to, Asia nie poddaje się chorobie, a ja mam dać się zwieść pozornemu kryzysowi fiołka?!” Poilam go wodą i karmiłam wiarą. Żeby ożył.

I ożył!!! A do powrotu Asi do pracy zdążył nawet zakwitnąć :)

To Asia nauczyła mnie, że nigdy nie należy się poddawać i nawet, gdy sytuacja wydaje się beznadziejna, wierzyć, że życie jeszcze się nie skończyło.

Dziękuję Ci Asiu.

Anna Urbańska

Dorota Jonkaitis
Tarn gdzie rosną pierwiastki,
2013, 165x150,
fragment

Green Town of Jazz

21-11-2013 (czwartek)
godz. 19.00 - Aula UZ

**Krystyna Prońko
i Big Band Uniwersytetu
Zielonogórskiego**
- 15-lecie Big Bandu UZ
Jam session - Klub Jazzowy „U Ojca”

21-23 listopada 2013

22-11-2013 (piątek)
godz. 19.00 - Klub „U Ojca”

**Krzysia Górniak Quartet
Karo Glazer Quintet
Françoise Pujol Quartet**

23-11-2013 (sobota)
godz. 19.00 - Klub „U Ojca”

**Generation Next
Jazzpospolita**

Bilety do nabycia w Klubie Jazzowym „U Ojca”, w sklepie muzycznym Muz-Art i przed koncertami

**BIG
BAND**
UNIWERSYTETU
ZIELONOGÓRSKIEGO

